

OSVĚTLENOU STOPOU

**náboženský průvodce vlčat
a správných chlapců**

Tuto modlitební knížku sestavila katolická sekce Ústřední duchovní rady Junáka za vedení universitního profesora Dra Františka Tomáška.

Po jazykové stránce přehlédl spisovatel Fr. Křelina, s vlčáckého hlediska přehlédla Libuše Langová, vedoucí skupiny pro vlčáctví ve výchovném odboru Junáka.

Vytištěno s církevním schválením a povoleno velitelstvím Junáka.

Čemu nás vlčci učí.

Už jsi možná, bratře, slyšel od vedoucího své smečky o tom, jak žijí vlci v divoké přírodě, které se říká džungle. Vyprávěl vám, jak bydlí v svých doupatech a za večera vycházejí na lov. Dověděl ses od něho, jak se sdružují ve smečky a jak se podřizují starému vlku, který je vede. Četl jsi snad také o vlčácké poradní skále, o velkém vyetí a mnoho jiných pěkných vyprávění. Snad jsi při tom i záviděl vlčatům z džungle a přál sis žít na jejich místě.

Nevím však, zda jsi už slyšel, jak vlci pěkně poslouchají Pána Boha, který je stvořil, dal jim život a stará se o to, aby měli všechno, čeho potřebují. Poslouchají ho lépe než někteří lidé.

V pravý čas chodí na pelíšek spat, vstávají v správnou hodinu, jak to Bůh ustanovil, a nejsou proto rozmrzeli. Mají-li hlad, jdou na lov a nasytí se, vědí však kdy s jídlem přestat. Nejsou ani mlsní, ani se nepřejídají. Vlčata poslouchají rodiče, protože tak si to Bůh přeje a celá smečka poslouchá

starého vlka. Všichni jsou svorní a vzájemně si pomáhají. Říkáme proto, že vlci SLOUŽÍ BOHU.

Celá příroda takto slouží Bohu, protože dělá všechno tak, jak si Bůh přeje, a naopak, nedělá nic, co Bůh nemá rád. Bohu slouží zajáci i myšky, srnci i veverky, poslouchají ho brouci i motýli, lesy a kvítka na louce, řeky a potoky. Slouží mu i mračna na nebi, hvězdy, měsíc i slunce. Jakmile by mu příroda přestala sloužit a přestala by ho poslouchat, celý svět by se tak zahubil.

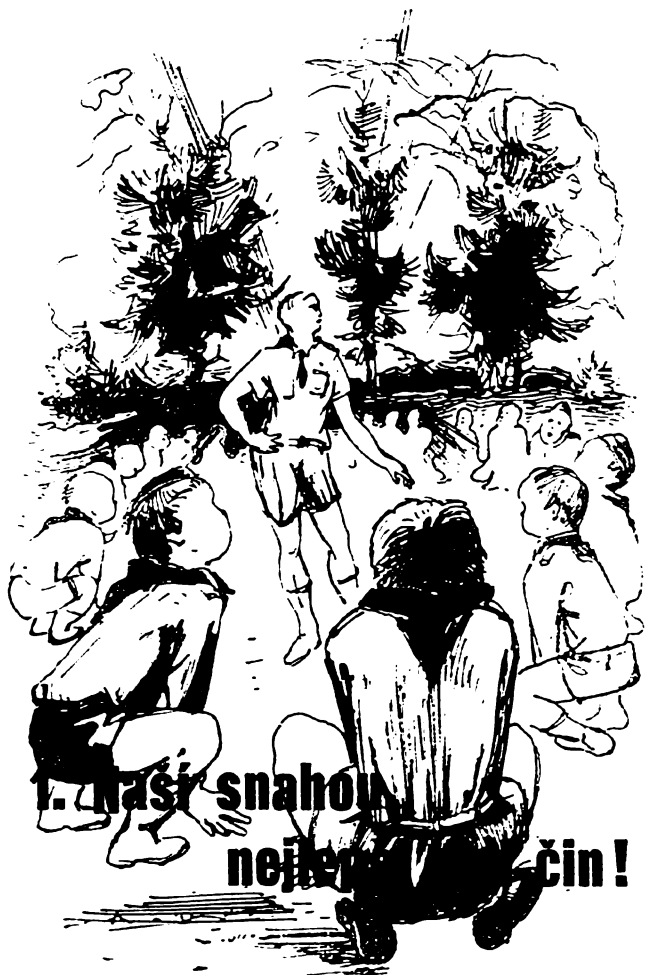
Také ty, bratříčku, nechceš-li sám sebe zahubit, musíš Pánu Bohu sloužit, totiž konat takové věci, jaké si Bůh od tebe přeje a nedělat, co Bůh nechce a co se mu nelíbí. Které věci to jsou, dovidáš se od rodičů, od junáckého vedoucího a hlavně od svého kněze. Máš však i své svědomí a to ti říká, co máš dělat, aby byl Bůh s tebou spokojen.

Můžeš sloužit Bohu mnohem lépe než vlci a ostatní nerozumná zvířata. Zvířata slouží Pánu Bohu slepě. Ne-

dovedou jako ty myslit a mluvit, nedovedou mít radost nebo lítost. Nemožou proto s Pánem Bohem mluvit. Ty však to umíš a můžeš být na to hrdý. Dovedeš mu pěkně povědět, že v něho věříš, že ho máš rád, můžeš mu poděkovat za všechno dobré, co od něho máš a prosit ho, aby ti pomáhal. Zkrátka můžeš se k němu **MODLIT**. Dovedeš to, protože jsi člověk.

A tato knížka ti pomůže, aby ses dobře modlil.

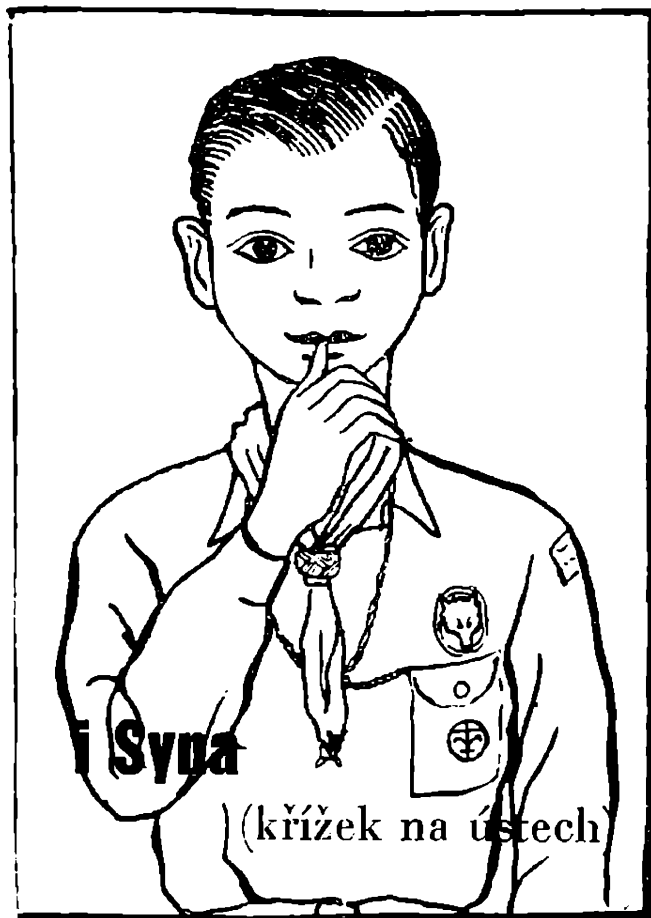
VLČE V DŽUNGLI SLOUŽÍ PÁNU BOHU, POSLOUCHÁ HO. TY MU TAKÉ SLOUŽÍŠ A POSLOUCHÁŠ HO A ZEJMÉNA RAD SE K NĚMU MODLÍŠ.

**1. naši snahou
nejedeme čín!**

ZAČÍNÁME:

i Syna

(křížek na ústech)

í Ducha svatého

krížek na prsou)

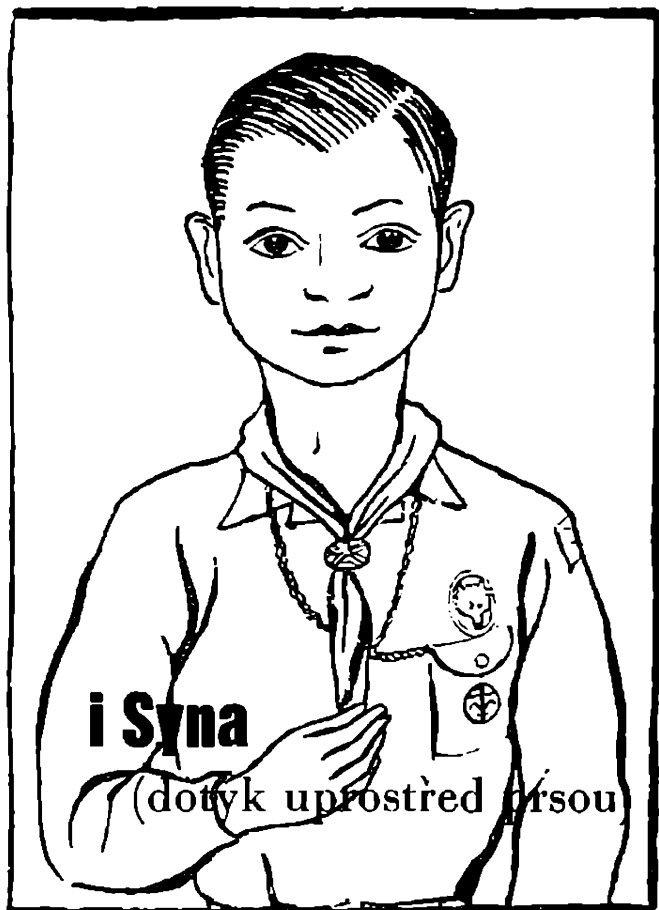
Amen

NEBO:

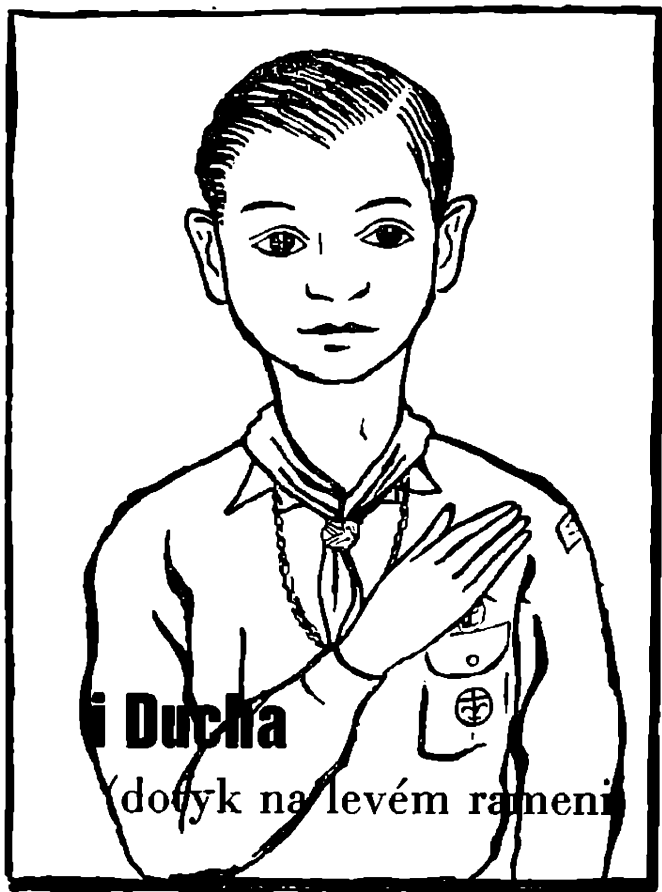
Ve jménu otce

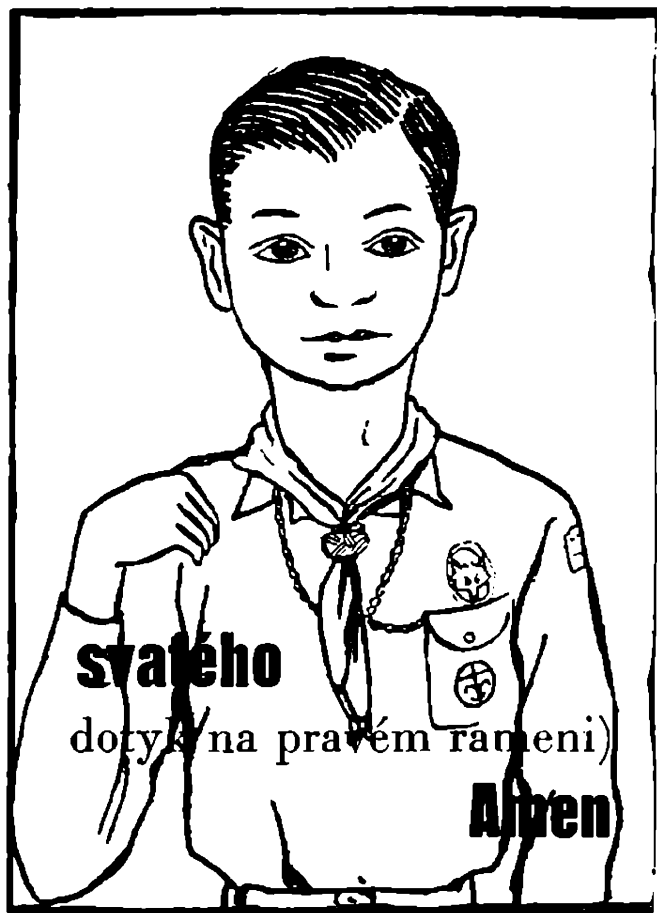
(dotyk na čele)

i Syna

(dotyk uprostřed prsou)

Rozumím znamením, která dělám.

Vím, proč děláme znamení svatého kříže.

Znamením svatého kříže ukazujeme, že věříme, že na kříži zemřel za nás Ježíš Kristus, aby nás vykoupil.

Slovy, která při tom říkáme, totiž „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“ vyslovujeme svou víru v Boha ve třech osobách.

Znamením svatého kříže a slovy, která při tom říkáme, ukazujeme tedy svou víru ve dvě nejdůležitější pravdy našeho katolického náboženství.

Vím, proč se žehnáme svěcenou vodou z kropenky.

Kdo se z b c ž n ě přežehná svěcenou vodou, tomu žehná Bůh na přímluvu církve a ochraňuje mu duši i tělo. Přežehnáš-li se svěcenou vodou a říkáš při tom upřímně Pánu Bohu, že ho máš rád, anebo při tom upřímně lituješ hříchů, odpouští ti při tom Bůh tvé všední (lehké) hříchů.

Vím, proč klekáme při modlitbách.

Kleknutím, stejně jako i sepnutím rukou, ukazujeme Bohu svou úctu. Když při modlitbě klečíme, snadněji si při ní udržíme zbožnost a pozornost, protože klečení nám stále připomíná, že hovoříme se samým Bohem.

Klekáme také, když vcházíme do kostela, abychom tím uctili Pána Ježíše ve svatostánku. Když odcházíme z kostela, klekáme na rozloučenou s Pánem Ježíšem.

Vím, kdy se v kostele máme bít v prsa.

V prsa se bijeme mezi pozdvihováním a pak před svatým přijímáním, když kněz drží v rukou Tělo Pána Ježíše a říká: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou.“ Také se bijeme v prsa, když při modlitbě „Vyznávám se Bohu všemohoucímu...“ dojdeme až k slovům „Má vina, má vina, má největší vina.“

Bití v prsa je znamení, kterým ukazujeme, že jsme nehodní a hříšní a že

je nám velice třeba, aby se Pán Bůh nad námi smiloval.

Takto se bil v prsa celník (publikán), o kterém nám vypráví Písmo svaté. Říkal při tom slova: „Bože, buď mi-
lostiv mně hříšnému.“ I my je můžeme Pánu Bohu říkat.

**Vím, proč smekám před kostelem,
kdykoli jdu okolo.**

Smekám, abych pozdravil Pána Je-
žíše, který v kostele bydlí, a to ve svato-
stánku na oltáři.

Kdybych nesmekl, mohlo by to zna-
menat, že na Pána Ježíše nemyslím a
nemám ho rád.

**Proč nezapomínám nikdy pozdravit
kněze?**

Vím, že kněz zastupuje na zemi Pána
Boha, a proto pozdravím-li jej, ukazuji
tím úctu samému Bohu.

**Vím, co znamená slovo „AMEN“
na konci modliteb.**

„Amen“ je cizí slovo, které česky
znamená „ano, tak dej Bůh.“ Užívali
ho při svých modlitbách již první kře-

stáné. Slovem „Amen“ (ano, tak dej Bůh) vyjadřujeme, zejména v modlitbách prosebných, jak velice si přejeme, abychom dostali od Pána Boha to, oč prosíme, a jak pevně doufáme, že nám to dobrý Bůh dá.

Vím, proč jsem na světě.

(Cíl člověka.)

Katechismus nám říká, že jsme na světě proto, abychom Boha poznávali, jeho milovali, sloužili mu a za to na věky byli spaseni.

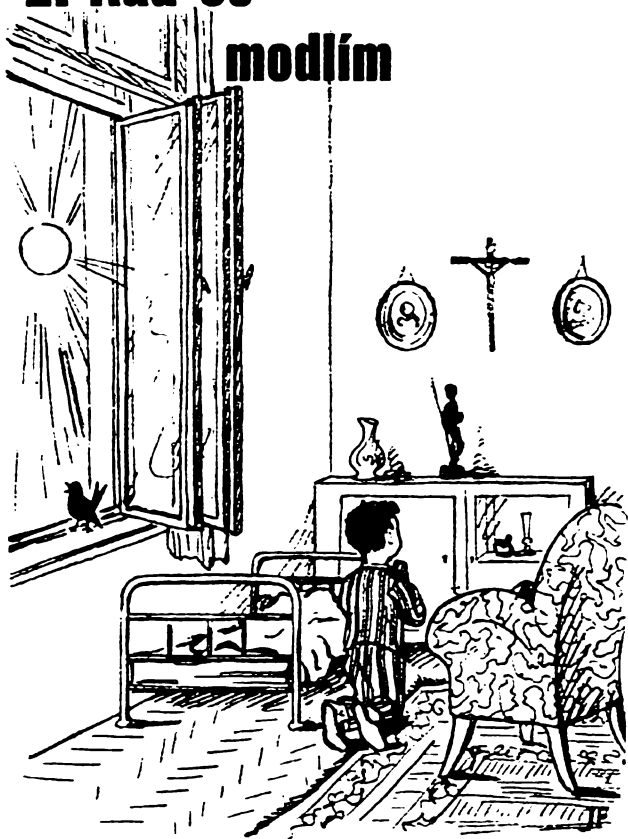
Jak tomu rozumíš? Znamená to, že ze všeho je nejdůležitější mít rád Pána Boha a konat všecko tak, jak si on přeje. Kdo tak žije, ten pak jednou dojde odměny v nebi.

Kdo má na svědomí těžký hřích, nemůže dojít svého cíle, nemůže být na věky spasen, jestliže nebude tohoto hříchu zbaven.

Proto kdyby se ti stalo to velké neštěstí, že bys těžce zhřešil, jdi co nejdříve k svaté zpovědi, aby ti byl hřích odpuštěn. Co nejdříve, to znamená ještě v týdně, ne až nejbližší neděli, nebo

snad dokonce až půjdete se školou společně. Dobré katolické vlče se snaží žít stále bez těžkého hříchu. Pro Junáka-rytíře to není vůbec těžké.

2. Rád se modlím

Ranní modlitby.

Milý vlčku, odpověz si poctivě na tyto otázky:

Vstal jsi ihned z postele, když tě maminka vzbudila?

Udělal jsi hned znamení kříže?

Máš-li už u postele kropenku, požehnal ses svěcenou vodou?

Nezapomněl jsi při oblékání a při umývání pozdravit svou matku na nebesích, Pannu Marii, třemi Zdrávasy?

Řekni je hned teď, ještě než vyjdeš z pokoje.

Podívej se na její obraz na stěně (nebo na obrázek v modlitební knížce). Mysli na ni, ona v nebi poslouchá tvé tři Zdrávasy.

Můžeš se také modlit jinou ranní modlitbu:

Můj milý Ježíši, ty víš, že tě mám rád.

Chci dnes konat všechno tak, jak se sluší na tvé vlče, abych se ti líbil.

Vím, že se ti nejvíce líbím, když jsem u Tebe na mši svaté a jdu ke svatému přijímání. Slibuji Ti, že budu chodit

každý týden, a když budu moci, i ve všední den.

Pomodlím se před jídlem a po jídle.

Budu poslouchat maminku a nebudu zlobit své učitele.

Budu hodný k svým bratrům a sestram doma. Také k bratrům ve smečce a ke kamarádům budu milý.

Budu si hrát jen s hodnými hochy, ne s takovými, kteří dělají špatné věci. Špatní hoši by mne mohli svést ke hříchu a ty bys mne pak neměl rád.

Chci být dnes dobrým chlapcem. Chci dělat všechny věci tak, jako jsi je dělával ty, když jsi byl malý.

Vím, že když tě prosím, dáš mi sílu, abych neudělal nic, čím bych tě rozhněval.

Jsem zapomnětlivý a když jsem mezi kamarády, nevzpomenu si hned na to, co jsem ti ráno slíbil. Prosím tě proto, Pane Ježíši, dej mi svou milost a pomáhej mi. S tvou milostí se mi všechno podaří.

Prosím tě, zůstaň stále v mé duši svou milostí. Tak dej Bůh! (t. j. amen.)

Tuto modlitbu se také pomodli, když se cestou do školy zastavíš na chvíli v kostele. Říkej ji Pánu Ježíši pěkně pomalu a nejprve se podívej na svatostánek. Tam Pán Ježíš bydlí.

* * *

Máš u postele kropenku a nad postelí kříž? Nemáš-li, vyrob si oboje (jako povinný výrobek na 3. stupeň vlčácký). Kříž si uděláš z dvou březových větévek a kropenku ze škeble. Bratr vedoucí ti již poradí.

Večerní modlitby.

Každodenní zpytování svědomí.

Milý vlčku, jak ten den rychle uběhl! Zdá se, že před chvílí bylo ráno. Jaký byl tvůj dnešní den? Zdalipak jsi splnil, co sis ráno umínil? Byl jsi ráno za Kristem Pánem v kostele? Nenechávej se přemoci leností. Kristus Pán tě měl tolik rád, že se pro tebe dal bičovat, trním korunovat a ukřižovat. A ty bys z lásky k němu nechtěl ráno o chvíli dříve vstát a jít za ním na mši svatou?

Modlil ses před jídlem a po jídle? Nemodlit se před jídlem a po jídle jest nevděčné. Vždyť bez dobrého Boha bychom neměli co jíst! Bůh všechno stvořil a on také nám dává věci k jídlu. Pověz mu, že příště se vždy pomodlíš před jídlem a po jídle.

Poslouchal jsi vždycky maminku? Co ti přikazuje maminka, přikazuje ti i Ježíš.

Poslouchal jsi pana učitele, choval ses ve škole jak se patří na vlče? Nezlobil jsi pana učitele? Nevyrušovals, nehrál sis při vyučování? Pán Ježíš by ve škole jistě nic takového nedělal. Co mu přislíbíš?

Byl jsi hodný k bratrům a sestrám? Nebral jsi jim nic, netloukl je, nena-
dával jim?

Byl jsi hodný ke kamarádům a vlčatům v smečce?

Kamarádil ses jen s hodnými hochy?
Mluvil jsi vždy pravdu?

Zdali pak jsi dnes udělal svůj vlčácký dobrý skutek? Který to byl?

Nemáš na srdci něco, co tě tlačí? Neudělal jsi něco, což tě tíží ve svědo-

mi? Nebojíš se zemřít třebaš tuto noc?

Klekni si k posteli a podívej se na kříž! Na takovém kříži, jenže velikém, byl přibit hřeby Pán Ježíš. Velmi ho to bolelo. A to vše trpěl pro tebe, pro tvé hříchy. Zemřel, aby tvé hříchy mohly být smazány. Ježíš tě miluje, bratříčku. Nechce, abys byl zlý, abys hřešil.

Pověz mu, že máš zármutek nad svými hříchy. Vždyť hříchy jsou nevděk k Pánu Ježíši. Pověz mu, že chceš zítra lépe plnit své ranní předsevzetí. Ježíš tě vždycky miluje, on všechno odpouští. Můžeš mu to říci třeba takto:

Modlitba.

Milý Pane Ježíši, přibili tě na kříž za mé hříchy.

A já byl dnes k tobě nevděčný, protože jsem nebyl hodný.

Je mi velice líto, že jsem ti způsobil bolest.

Budu příště lepším a poslušnějším vlčetem.

Budu se lépe učit a budu k chlapcům i děvčatům hodnější.

Jsi tak dobrý, Pane Ježíši! Odpusť mi všechno, prosím tě o to.

* * *

Děkuji ti také za všechno dobré, cos mi dnes dal.

Jsem zdravý, mohu chodit, mohu si hrát. Nic se mi nestalo. To tys mě chránil. Všecko se mi podařilo. To žes mi ty pomáhal.

Nemohu se ti, dobrý Ježíši, odvděčit; nejsem tak bohatý jako ty.

Dám ti však to, co je ti nejmilejší, svou duši.

Tak dej Bůh!

Pomodlí se ještě „Otčenáš“, pokřižuj se a jdi spat.

Před jídlem.

(Obědem, večeří)

Modli se pomalu!

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen. Požehnej, Pane Bože, tento můj oběd (večeří). Ať mi pomáhá k síle a ke zdraví, abych ti mohl sloužit dobrými skutky.

Po jídle.

(Po obědě a večeři.)

Modli se pomalu!

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen. Děkuji ti, Pane Bože, že mi dáváš všechno, čeho potřebuji. Víím, že jsou některé děti, které trpí hladem. Setkám-li se někdy s nimi, rád jim dám ze svého. Chci být štědrý, jako ty jsi štědrý. Tak dej Bůh!

Modlíte-li se doma společně, pak se ovšem budeš modlit takové modlitby, jaké určí rodiče.

Různé krátké modlitby.

Můžeš se je modlit v kostele, doma, ale i kdekoli jinde. Nos knížku „Osvětlenou stopou“ stále s sebou. Když musíš na něco čekat, nebo jedeš-li sám vlakem a není velký nával, anebo máš-li dlouhou chvíli, vytáhni knížku z kapsy a modli se. Modlitba je nejužitečnější zaměstnání. Modlitbou prospíváš sobě a konáš dobrý skutek i pro jiné, především však uctíváš Boha.

Obětování se Pánu Bohu.

Víš, co je oběť? Obětovati znamená dávat něco Pánu Bohu, protože ho ctíme a máme ho rádi. Můžeš Pánu Bohu obětovati třeba korunu, kterou jsi od maminky dostal, když ji totiž vhodíš v kostele do pokladničky. Můžeš také Pánu Bohu obětovati svou bolest, když tě něco trápí, nebo jsi pro něco smutný a ty se přemůžeš pro Pána Boha a nepláčeš.

Největší oběť však je, když Pánu Bohu obětuješ jeho Syna Ježíše ve mši svaté a zároveň obětuješ i sám sebe.

Pane Bože, obětuji Ti všechny mše svaté, které se v této chvíli po celém světě slouží a zároveň s Pánem Ježíšem obětuji ti i sebe samého. Prosím tě, abys tuto mou oběť přijal.

Obětování se skrze Pannu Marii.

Moje matko, Panno Maria, zasvěcuji ti své tělo i svou duši. Obětuji ti také všechny bolesti, všechno nepříjemné, co se mi tento den přihodí, také svou práci a své modlitby. Odevzdej to vše Pánu Ježíši!

K Panně Marii.

Panno Maria, ty mě máš ráda jako maticka. Pán Ježíš je tvůj syn, ale já jsem také tvůj syn. Chceš, abychom se s Pánem Ježíšem měli vzájemně rádi. Prosím tě proto, přimlouvej se za mne, abych Ježíše ničím nepohněval a naše přátelství nepokazil.

Tak dej Bůh!

Uctivej svého ochránce (patrona).

Tvým ochráncem je svatý, po němž jsi pojmenován. Jmenuješ se Václav? Tedy tvým ochráncem čili patronem je sv. Václav. Jmenuješ se Jiří? Tvým ochráncem je sv. Jiří.

Několik dní po tvém narození tě pokřtili. Dostals také tehdy jméno, a to jméno jednoho ze svatých. Naše Matka církve nechce, aby se pokřtěným dětem dávala jiná jména než jména svatých. Tento svatý tě ochraňuje a je ti příkladem.

Požádej duchovního vedoucího nebo vůdce smečky, aby ti napsali život tvého křestního ochránce. Přečti si jej a napodobuj jeho skutky.

Modlitba:

Svatý... (do této knížky je vložena tabulka českých křestních jmen), můj křestní ochránce, přijal jsem tvé jméno. Chraň mě ode všeho zlého, tělesného i duševního. Nedej, abych podlehl pokušením. Pomoz mi, abych se vyhýbal špatným kamarádům, nečetl špatné knihy a nedíval se na špatné věci. Pros za mne, kdykoli chci zhřešit.

Jsi mým příkladem. Chci následovat Ježíše jako ty, abych se stal také svatým. Dej, abych si jednou správně vybral své povolání, protože správné povolání je cesta do nebe. Vypros mi, abych hodně miloval Pána Ježíše a Panu Marii až do smrti. V nebi ti budu moci věčně děkovati.

Tak dej Bůh!

Jiná modlitba:

Můj svatý ochránce, ty se o mne zvlášť staráš a mé modlitby přednášíš Pánu Bohu. Prosím tě, nauč mě býti tak hodným a statečným jako jsi byl ty a tak poslouchat Pána Boha, jako jsi jej ty poslouchal. Na zemi jsi mnoho vytrpěl, více než já. A nikdy sis nestě-

žoval, protože jsi to všechno snášel z lásky k Pánu Bohu. Nyní se s ním raduješ v nebi. Přimlouvej se za mne, abych i já dovedl trpělivě snášet nepříjemné věci a nestěžoval si. Dej, ať se přemohu, když mě něco bude pokoušet k hříchu. Kéž jsem vždycky poslušný a rád se modlím, abych i já přišel do nebe.

Úcta k strážnému andělu.

Milý vlčku, máš svého strážného anděla. Víš o něm? Je stále při tobě. Bůh ti ho dal, aby ti pomohl stát se svatým a přijít do nebe.

Řekni proto dobrému Pánu Bohu: „Můj Bože, děkuji ti, žes mi dal anděla, aby mi pomáhal.“

Tento anděl tě má velice rád, nikdy od tebe neodchází. Proč tedy s ním tak málokdy mluvíš? Myslíš, že tě nevidí. A přece, ví o každém tvém kroku. Chrání tě před tvým nepřítelem, před ďáblem! Když prosíš o něco Pána Boha, prosí s tebou. Řekni mu: „Můj anděli strážný, pros Pána Boha se mnou a přednes naši společnou modlitbu Pánu Bohu“!

Když jsi pokoušen v kostele mluvit a ohlížet se na všechny strany, řekni svému andělu: „Dobrý anděli, pomoz mi, abych byl zticha a modlil se!“

Když máš těžkou úlohu do školy, popros anděla: „Můj milý anděli strážný, nemám rád tu úlohu, ale chci ji dopsat z lásky k Ježíši a Marii. Pomoz mi v tom.“

M o d l i t b a :

Dobrý anděli, kterého mi Bůh dal a kterého mám rád jako bratra, drž za ruku svého bratříčka. Zaveď mě jednou do té země, do velikého nebe dobrého Boha.

Pomoz mi, milý anděli strážný, abych se dobře modlil k Bohu, svému Otci.

Říkej mou modlitbu se mnou, protože jsem ještě slabý. Porad' mi, oč mám prosit, abych se Ježíši zalíbil.

Nauč mě, co mám dělat a nauč mě mít rád Boha. Zažeň ode mne ďábla a řid' mé kroky po dobré cestě, která vede k nebi.

Tak dej Bůh!

Za rodiče a za sourozence.

Milý Pane Ježíši, prosím tě, dej mamince a tatínkovi, aby na tebe nezapomínali a rádi se modlili.

Dej jim zdraví, aby se mohli o naši rodinu starat, mohli chodit do kostela a k svatému přijímání. Ať je Duch svatý osvítil, aby mne i mé bratry a sestry vedli k věčnému životu a nás ať posílí, abychom rodiče poslouchali.

Dej, ať jednou přijdeme všichni k tobě do nebe.

Tak dej Bůh!

Za kamaráda.

Panno Maria, ty víš, že mám rád svého kamaráda Prosím Tě za něho, přimlouvej se u Pána Boha, aby se denně modlil a rád chodil často do kostela; hlavně aby nikdy nevynechal nedělní mši. Pošli mu anděla strážného, aby s jeho pomocí vzdoroval všem pokušením a zachoval si čistou duši.

Všecko dobré, co mi posíláš, dávej, prosím, i jemu. Ať jsme svorní, nikdy se spolu nehněváme a pomáháme si k do-

brému, abychom byli hodní a šťastní a tobě působili radost.

Tak dej Bůh!

Za naši smečku a za skauty celého světa.

Milý Ježíši, chraň, prosím, naši smečku vlčat, aby v ní byli samí hodní hoši, poslušní Pána Boha a poslušní zákonů smečky.

Přispěj nám, aby z nás vyrostli zbožní, spravedliví, stateční a ukáznění junáci.

S tvým přispěním staneme se šťastnými a budeme obšťastňovat i jiné.

Posiluj našeho vedoucího, aby byl trpělivý, když ho zlobíme a když jsme nevděční. Pomáhej mu, aby nás přivedl k tobě, který jsi náš opravdový vůdce. Ochraňuj také našeho duchovního vedoucího a poskytuj mu, prosím, hodně milosti v jeho těžkém zaměstnání. Pomáhej bratru náčelníkovi a bratřím činovníkům.

Ochraňuj všechny naše junáky a všechny skauty a skautky na celkém světě.

Dej, abychom se jednou všichni shledali u tebe v nebi!

Tak dej Bůh!

Za vlast.

Velký Bože, otče všech lidí na celém světě i našeho národa, ochraňuj naši vlast!

Chraň ji před útokem nepřátel.

Chraň ji také před nesvorností. Dej, ať všichni Čechoslováci, bohatí i chudí, mocní i ponížení, jsou si podle vzoru junáků opravdovými bratry.

Osviť muže a ženy, kteří nám dávají zákony a kteří nám vládnou, aby byli moudří a spravedliví.

Přispěj nám, abychom je ve všem poslouchali.

Nedopušť, aby byli nespravedliví k cizím národům a jejich příslušníkům.

Dej nám, prosím, pro zásluhy svého syna, Pána Ježíše, abychom byli zbožným národem a mysleli především vždy na tebe, Bože.

Tak dej Bůh!

Za církev svatou a za kněze.

Velký Bože, chraň naši svatou církev proti všem jejím nepřátelům a veď ji svým Duchem svatým. Ochraňuj našeho svatého Otce Pia, našeho pana biskupa (arcibiskupa) a všechny biskupy a kněze po celém světě.

Dej nám hodně dobrých kněží a hodně misionářů, aby i všichni nešťastní pohané tebe poznali. Pomáhej mým kamarádům, kteří nejsou v naší svaté církvi a všem skautům po celém světě, kteří nejsou katolíky, aby našli cestu k pravé víře. Zastaň se křesťanů v zemích, kde jsou utiskováni.

Ať vytvoříme jednu velkou, svatou, krásnou rodinu!

Tak dej Bůh!

Když máš radost.

Když je venku hezky a tobě je veselo, nebo když sis pěkně zahrál s kamarády anebo se ti něco dobře podařilo (na př. ve škole jsi uměl, byl jsi pochválen a pod.), zkrátka když máš radost, říkej Pánu Ježíši:

Všecko dobré a milé pochází od tebe, Pane Ježíši. Tak často mi působíš radost! Jak jsi ke mně hodný!

Chci také tobě působit radost, protože tě mám rád. Chci být hodnější a hlavně lépe se ráno a večer modlit a chodit k tobě do kostela, nejen v neděli, nýbrž i ve všední dny.

Také k bratrům ve smečce a k spolužákům chci být hodnější.

Vím, že mi k tomu dopomůžeš.

Tak dej Bůh!

Když se ti přihodí něco nepříjemného.

Někdy se ti stane něco nepříjemného. Někdo ti ublíží, nebo dostaneš špatnou známku ve škole, dostaneš bití, prohraješ mezidružinový závod, bolí tě zub, jsi nemocen a podobně. V takových chvílích, když jsi smutný anebo aspoň rozmrzelý, pomodli se:

Maria, moje nebeská matka, vím, že všechno, co se mi přihodí, ať příjemné nebo nepříjemné, je s vědomím Pána Boha. On o všem ví.

Bez jeho schválení by se mi nic nepříjemného stát nemohlo. On však do-

pouští nemilé věci jen proto, aby mi pomáhaly k dobrému. Nechce mi nikdy ublížit, proto bych byl hloupý, kdybych byl smutný. Proto nelituji, že se mi stala nepříjemnost, nýbrž jsem rád, že mohu z lásky k tobě a Pánu Bohu něco snést. Vždyť Pán Ježíš také za mne trpěl.

Tobě obětuji své nehody, odevzdej je Pánu Ježíši.

Tak dej Bůh!

V pokušení.

(nauč se zpaměti, ale říkej vždycky pomalu!)

Jsi-li v pokušení udělat něco ošklivého, na př. udeřit kamaráda, roztrhat mu sešit, pomstít se, říci ošklivé slovo, dívat se na špatné věci, neposlechnout maminku a podobně, pomodli se:

Panno Maria, vypros mi na Pánu Bohu sílu, abych se přemohl.

Zapuď zlého ducha, který mi radí k špatnému skutku. Nechci zhřešit, protože i kdyby nikdo můj skutek neviděl, ty jej vidíš a Bůh jej vidí.

Chci kamarádům odpouštět, jako mi odpustil tvůj syn, Pán Ježíš, když pro mé hříchy umíral na kříži, a jako mi odpouští Bůh při každé svaté zpovědi. Přijmi tuto malou oběť za kněze v misiích! Chci tě poslouchat a být hodný chlapec.

Tak dej Bůh!

Za čistotu.

Svatý anděli strážný, buď stále se mnou, hlavně když mě zlý duch pokouší, abych zhřešil. Napomeň mne, kdybych měl nějaké neslušné myšlenky, nebo se na něco neslušně díval. Chraň mě před neslušnými slovy, skutky, rad mi k dobrým věcem. Varuj mne před zlými kamarády.

Ochraňuj mě také, až budu větší a stanu se junákem, abych byl statečný a čistý muž a zbaběle se nepoddával hříchu.

Kterými slovy Bohu řekneš, že v něho věříš?

Věřím a vyznávám všechno,
cos ty, Bože pravdomluvný, zjevil
a skrze Církev neomylnou

mi k věření předkládáš.

V této víře chci žítí a zemřítí.

Bože, rozmnož víru mou!

(Toto je jen ukázka. Můžeš to zkusit i jinak!)

Kterými slovy Bohu řekneš, že v něho doufáš?

Doufám v tebe, Bože můj,

že mi hříchy odpustíš,

svou milost mi udělíš,

a na věky mě spasíš,

protože jsi všemohoucí a dobrotivý,

milosrdný a věrný.

V této naději chci žítí a zemřítí.

Bože, posilni naději mou!

(Toto je jen ukázka. Můžeš to zkusit i jinak!)

Kterými slovy Bohu řekneš, že ho miluješ?

Bože můj,

od tebe mám všechno dobré.

Tys mě stvořil, vykoupil a posvětil.

Ty o mne ustavičně otcovsky pečuješ.

Miluji tě nade všechno.

Tobě chci věrně sloužiti

a raději všeho se vzdáti,

než hříchem tě ztratiti.
V této lásce chci žítí a zemřítí.
Bože, rozněcuj lásku mou.

Nebo jinak:

Můj Bože, mám tě velice rád,
nejraději ze všeho na světě.
Mám také rád všechny lidi,
protože T Y si přeješ,
abych je měl rád.

(Toto je jen ukázka. Můžeš to zkusit i jinak!)

Jsem rád na světě, ale smrt není zlá.

Vím, že jednou musím zemřít. Každý člověk zemře. Někdo zemře starý, ale někdo už jako malý hoch. Nikdo neví, kdy jej Pán Bůh zavolá.

Což když se už zítra ráno neprobudím?

Vím, že bych byl navždycky nešťastný, kdybych zemřel v smrtelném hříchu.

Prosím tě proto, milý Pane Ježíši, dej ať zemřu zaopatřen svátostí pomazání nemocných anebo ať před smrtí dokonale lituji svých hříchů! Chci každý večer litovat všech svých

hříchů z lásky k P. Ježíši, protože nevím, zda se dožiji rána.

Jsem rád na světě, ale smrti se nebojím.

Vím, že se po smrti budu mít mnohem lépe, jestliže zemřu bez těžkého hříchu.

Tak dej Bůh!

Poslední věci člověka:

S m r t: Každý člověk musí jednou umřít. Nikdo není na světě navždy. O tom nikdo nikdy nepochyboval. Nikdo však neví, kdy, kde a jak zemře. Proto musíš být připraven v každém okamžiku života postavit se před soud vševědoucího Boha. Bohu nemůžeš nic zatajit, i kdyby se ti podařilo mnoho věcí skrýt před lidmi. V tom okamžiku ukáže se všechno dobré i zlé, co jsi udělal, a Bůh o tobě spravedlivě rozhodne podle tvých skutků. Buď tě čeká nebe, jestliže v tom okamžiku, kdy tě Bůh povolá před svůj soud, budeš mít svědomí bez těžkého hříchu, budeš v milosti Boží posvěcující a budeš mít nashromážděno mnoho dobrých skutků.

které jsi konal v svém pozemském životě. Budeš velice šťasten! Bůh je tak štědrý a dává v nebi takové štěstí a takovou slávu, že si to nikdo ani nedovede představit. V té chvíli, kdy se ti otevrou brány nebes, uvidíš, jak bylo dobré, že konal všelijaké ty malé oběti, které jsi činil proto, aby ses varoval hříchu. — Nebo tě čeká peklo, když totiž zemřeš v smrtelném hříchu, bez posvěcující milosti Boží. To by byl pro tebe nejhroznější a nejnešťastnější okamžik v celém tvém životě, poněvadž by tě čekala nejhroznější trápení, která si ani nedovedeš představit. A ta trápení by už nikdy nepřestala! Lituji každý večer všech svých hříchů z lásky k Pánu Ježíši, protože nevíš, zdali tě Pán Bůh nezavolá k soudu dřív, než se probudíš ze spaní. — Možná, že nepříjdeš do pekla, ale také ne hned do nebe. Čeká tě možná očištěc. Do očištěnce přijdeš tehdy, když sice nebudeš mít ve chvíli smrti žádný smrtelný hřích na svědomí, ale nebudeš mít nashromážděno dost dobrých skutků za své lehké hříchy. V očištěnci je veliké

trápení. Duše tam musí mnoho zkusit. Ale toto trápení netrvá věčně. Když už je duše očištěna, Pán Bůh ji zavolá do nebe. Duše v očišťci si nemohou samy nijak pomoci, ale my jim můžeme pomáhat modlitbami, obětováním mše svaté a odpustky.

Možná, že najdeš lidi, kteří se těmto věcem budou smát, ale přál bych ti, abys ty lidi viděl jen minutu po jejich smrti, zdali se budou i potom ještě smát. Víím, že ne!

Budou nešťastní a zoufalí, ale nebude jim již pomoci.

Když jdeš kolem kostela.

Jdeš-li kolem kostela, nezapomeň nikdy smeknout. Máš-li chvíli volnou, zajdi dovnitř. Pán Ježíš tam na tebe čeká a těší se, že ho navštívíš. Kdybys však měl naspěch, aspoň Pána Ježíše v duchu pozdrav naším junáckým pozdravem „Chvála Kristu!“

nebo: „Chvála tobě, Kriste!“

anebo: „Vím, že mě máš rád, já tě chci mít také rád!“

nebo: „Vím, že na mne stále myslíš, chci na tebe také často vzpomínat!“

Zastaviš-li se na chvílku v kostele,

přežehnej se u dveří svěcenou vodou (víš proč?) a pak jdi pěkně dopředu k oltáři, kde Ježíš bydlí, a tam si klekni. Pověz Ježíši Kristu, jak rád ho navštívuješ. On tu na tebe čeká často celé dny. Také mu řekni, že ho chceš co nejdříve přijmout do srdce v svatém přijímání. Kdy to bude?

Pak se pomodli za tatínka u maminku, za sourozence, za ostatní vlčata a za vedoucího smečky a duchovního vedoucího.

Po cestě.

Nauč se těmto krátkým modlitbám zpaměti, aby sis je mohl říkat, když jdeš po ulici do školy nebo do klubovny anebo jedeš-li tramvají a pod.

Pane Ježíši, doporučuji tvé ochraně chlapce (děvče, pána, paní), kterého právě potkávám. Pomoz mu, aby byl hodným a zbožným člověkem.

Pane Bože, tolik si přeji, aby tě měli všichni lidé rádi a aby tě poslouchali a nezarmucovali!

Obětuji ti, Bože, ve prospěch duší v očistci všechny mše svaté, které v tuto chvíli slouží kněží po celém světě.

(Každou hodinu je to asi 15.000 mší.)

Chci být trpělivý při nepřijemnostech, které mě dnes potkají. Obětuji je za zlé hochy a za zlá děvčata, aby se polepšili.

Ani na chvílku nejsem sám. I tady na ulici je stále u mne můj dobrý strážný anděl a Bůh je v mém srdci. Nevidím ani svého anděla, ani Boha, ale vím, že jsou všude se mnou, neboť mě mají rádi.

Stvořil jsi, Pane Bože, hezké věci: Nás lidi a náš rozum, abychom mohli sestrojít rychlá auta a aera, električky, radia, stvořil jsi pěkné stromy, hezké květiny a jiné věci. Ale ty sám jsi, Bože, mnohem a mnohem krásnější. Nic není tak krásné jako ty!

Svatý anděli strážný, ty jsi silnější než ďábel. Když ty mi radíš a pomáháš, nemůže mi ďábel nic zlého udělat.

Na hřišti, na výletě, na schůzce,
v kině, ve škole o přestávce.

*Čím častěji si na Pána Boha vzpo-
meneme, tím větší radost mu působíme.
Nemusí to být dlouhé modlitby. Stačí,
že se naň v duchu přívětivě usmějeme
a řekneme mu něco pěkného, třeba je-
dinou větu, na př.:*

Ježíši, já tě mám tolik rád.

nebo:

Ráno jsem ti sliboval, Pane Ježíši, že
nebudu hřešit. Musím to dodržet. Jsem
vlče!

nebo:

Všecko, co dělám, chci dělat tak, abys
měl ze mne radost.

nebo:

Já na tebe nezapomínám!

nebo:

Děkuji ti, Bože, žes mě stvořil a že
jsem naživu.

nebo:

Anděli strážný, stůj u mne a pomá-
hej mi, abych nezhřešil!

nebo:

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému!

nebo:

Panno Maria, chraň moje kamarády před hříchem, chraň všechny hochy před hříchem!

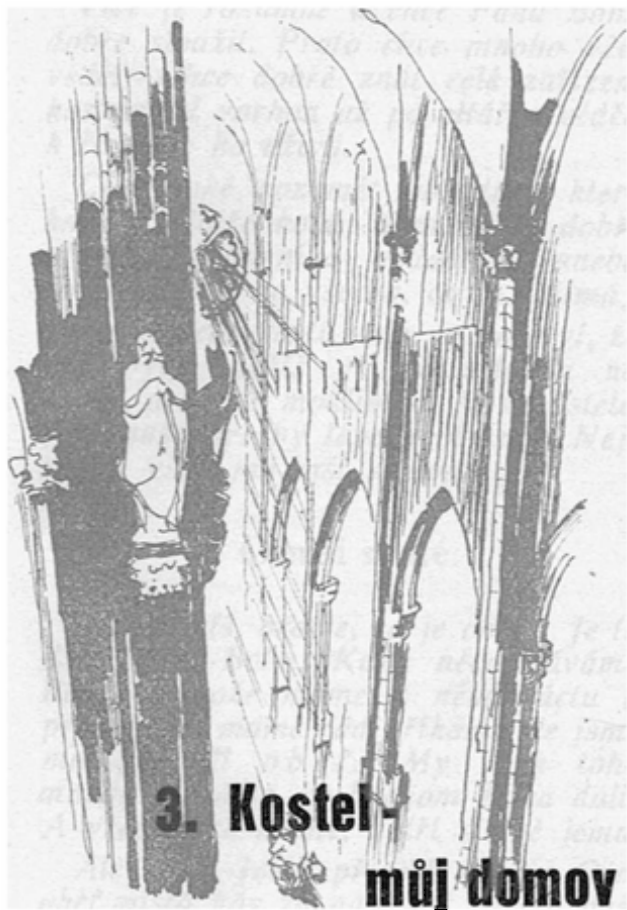
Takové krátké modlitby můžeme říkat v duchu Pánu Bohu všude. Stačí na malou chvíli se odtrhnout od toho, co právě děláme, a vzpomenout si na Pána Boha. Pak zase můžeme pokračovat ve hře nebo v práci.

Dva dobré skutky,

které můžeme vykonat každý den.

Pomodlit se za naše bratry skauty na celém světě a za bratry-skauty, kteří odešli se světa před námi, jakož i vůbec za zemřelé.

Modlitba za zemřelé je jeden z nejkrásnějších vlčáckých denních dobrých skutků!

**3. Kostel -
můj domov**

Vlče je rozumné a chce Pánu Bohu dobře sloužit. Proto chce mnoho věcí vědět: Chce dobře znát celé zařízení kostela od varhan až po oltář a vědět, k čemu se ho užívá.

Chce také rozumět obřadům, které kněz u oltáře koná, a proto se dobře přeptá duchovního vedoucího anebo jiného kněze na všecko, co je zajímavé.

Do kostela chodí rádo, protože ví, že zde bydlí Ježíš ve svatostánku na oltáři, a ví, že modlíme-li se v kostele, jsou naše prosby lépe vyslyšeny. Nejraději však má mši svatou.

O mši svaté.

Už asi víš, bratře, co je oběť. Je to dar Pánu Bohu. Když něco dáváme Bohu, protože máme k němu úctu a protože ho máme rádi, říkáme, že jsme mu přinesli oběť. My však toho mnoho nemáme, co bychom Bohu dali. A všecko, co máme, patří stejně jemu.

Ale Pán Ježíš přinesl svému Otci oběť místo nás, za nás. Víš, co mu obě-

toval? Dal mu sám sebe. Dal se umučit, zemřel pro nás na kříži a tak svému nebeskému Otci dal tu největší oběť.

Přinesl ji Otci, aby jej udobřil. Bůh se totiž na nás hněval pro naše hříchy. Kristovu oběť na kříži nám dopomohla k odpuštění hříchů, k získání milosti Boží a po smrti nám otevírá nebe, na které se těšíš.

Ani ty, ani tvoji rodiče, ani tvoji známí jste však nestáli pod křížem, na němž se obětoval Pán Ježíš. Vždyť tehdy jste ještě ani nebyli na světě. Pán Ježíš zemřel před více než tisíci devíti sty lety. A protože jsme tehdy nežili, Pán Ježíš opakuje každý den znova svou oběť za nás, abychom i my mohli být při ní a mohli z ní mítí prospěch. Neděje se však už na kříži, nýbrž na oltáři při mši svaté. Tam se Pán Ježíš obětuje za nás *p r á v ě t a k*, jako kdysi na kříži, jenže neviditelně a bez bolesti.

Mše svatá je nejtajemnější věcí na světě. Žádná pobožnost a modlitba se jí nevyrovná. Ničím nemůžeme tak uctít

Boha a nikde nemůžeme získat tolik dobrého jako na mši svaté.

Mše svatá se skládá ze tří hlavních částí:

1. *Obětování*: K této části můžeme počítat jako přípravu všechno od počátku mše svaté až k skutečnému obětování.

2. *Proměňování*: K němu můžeme počítati jako přípravu už „sanktus“. Dále k němu počítáme počátek mešního kánonu. Potom přijde vlastní proměňování. Z dalších částí mše sv. počítáme k proměňování všechny modlitby, jež po vlastním proměňování následují, až po Otčenáš.

3. *Přijímání*. Jako příprava na ně je „Agnus Dei“, pak tři modlitby. Potom přichází vlastní přijímání. Všecky části mše svaté po přijímání až do konce počítáme též k přijímání.

Podrobný výpočet všech (tedy nejen hlavních) částí mše svaté najdeš dále.

Dívej se při mši na oltář, abys dobře věděl, co právě kněz dělá.

Modlitby ke mši svaté.

Před mší:

Kněz vychází ze sakristie s ministranty a jde k oltáři. V rukou drží bohoslužebné potřeby přikryté složenou látkou, které se říká velum. Když jde k oltáři, říkej:

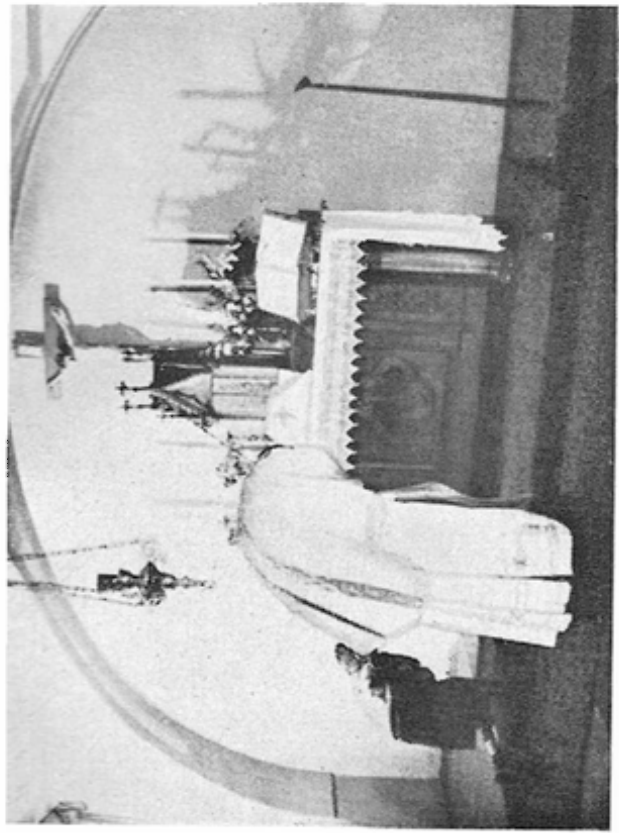
Milý Ježíši, začíná se tvá oběť za nás. Chci ji pozorně sledovat. Představuji si v duchu, že stojím pod křížem — vždyť oltář je jako kříž — na kterém ty visíš přibitý. To za mne ses dal ukřižovat. Tvé rány tě bolí, vytéká z nich stále krev. Bylo by ti lito, kdybych se tu choval neuctivě, kdybych hovořil na kamarády a byl nepozorný. Pano Maria, stůj při mně, abych nebyl roztržitý a líbil se Pánu Bohu.

1. Poučná část mše svaté

(čili mše katechumenů).

Stupňové modlitby:

Kněz vystoupil k oltáři, položil kalich s patenou, přikrytý velem, a otevřel si misál. Sestoupil opět se stupňů oltáře a modlí se dole stupňové modlitby. Pro-

Stupňové modlitby.

si Pána Boha zároveň s ministranty, aby jim odpustil hříchy, protože sloužit oběť mše svaté anebo při ní ministrvat je tak veliký a čestný úkol, že jej mají konat jen lidé očištění od hříchů.

Také já tě prosím, dobrý Bože, odpusť mi všechno, čím jsem tě urazil a čím jsem byl k tobě nehodný, protože si přeješ, abychom na mši svaté byli bez hříchů.

Lituji, že jsem tě tolikrát urážel. Byl jsem neposlušný, umíněný. Byl jsem lenivý. V kostele jsem se smál a bavil. Chci se polepšit, ale jsem slabý a zapomnětlivý. Proto chci přistoupit při této mši svaté k svatému přijímání, abys mě posílil a pomohl mi odstranit mé zlovyky. Chci nad nimi zvítězit, protože jsem vlče!

Vstup (latinsky Introit):

Kněz vystoupil k oltáři a líbá oltářní kámen, který je skryt pod oltářní pokrývkou. Kámen totiž představuje Pána Ježíše.

Je na něm vyryto pět křížků na znamení pěti ran Krista Pána.

Pak jde vpravo a modlí se z mešní knihy (misálu) vstup čili latinsky introit. Říká se mu „vstup“, protože kněz skončil přípravu ke mši a vstupuje k oltáři a začíná mši svatou.

Kyrie.

Když přečetl Vstup, jde kněz doprostřed oltáře a říká střídavě s ministrantem řecky:

Česky to znamená:

Kn.: Kyrie eleison.	Pane (Bože Otče)
Min.: Kyrie eleison.	smiluj se nad
Kn.: Kyrie eleison.	námi!

Min.: Kriste eleison.	Kriste
Kn.: Kriste eleison.	(Bože Synu)
Min.: Kriste eleison.	smiluj se nad
	námi!

Min.: Kyrie eleison.	Pane (Bože
Kn.: Kyrie eleison.	Duchu svatý)
Kn.: Kyrie eleison.	smiluj se nad
	námi!

Voláme celou nejsvětější Trojici, aby se nad námi smilovala, protože jsme hříšní a slabí a sami si nemůžeme pomoci.

Bože můj, chci být dobrý, chci se ti podobat! Pomoz mi, pomoz i všem, kteří tu klečí se mnou v kostele!

Gloria (*andělský chvalozpěv*):

Neříká se, když kněz slouží ve fialovém nebo černém mešním rouchu.)

Když kněz s ministrantem přeříkali (anebo zpěváci na kůru přezpívali) kyrie, modlí se (nebo zpívá) kněz píseň, kterou chválí Pána Boha. Jmenuje se Gloria.

Velký Bože, andělé ti stále zpívají píseň o tom, jak jsi silný a jak jsi dobrý.

Také my tě teď chválíme, jako tě chválí andělé. Sláva tobě, Bože Otče, sláva tobě, Ježíši Kriste, sláva tobě, Duchu svatý!

Modlitba mešní (*čili orace nebo též kolekta*):

Po Gloria jde kněz zase doprava k mešní knize, aby se pomodlil za nás za všechny. Dříve však políbí oltářní kámen, jako by líbal Pána Ježíše, aby byl u nás a modlil se k Otci zároveň

s námi. Bez Ježíše by se naše modlitba Otci nelíbila. Jakými slovy Pána Ježíše vybízí?

Obrací se k lidu a říká latinskými slovy: „Ať je Pán Ježíš s vámi!“ a ministrant mu za nás odpovídá: „Také s vámi ať je, důstojný pane!“

A nyní už může jít ke knize a modlit se za nás bez obav. Bude vyslyšen.

Čtení (latinsky lekce; také se říká epištola):

Po mešní modlitbě hned kněz čte (nebo zpívá) latinsky čtení. Bývá to nejčastěji epištola čili dopis, který některý ze svatých apoštolů psal tehdejší křesťanům.

Tyto apoštolské dopisy čili epištoly nejsou obyčejné dopisy. Obsahují Boží slova, protože Pán Bůh apoštolům poradil, co a jak mají napsat.

Epištoly jsou součástí Písma svatého čili bible.

Říkejme si: Víím, že čtení, které kněz předčítá, obsahuje jen Boží slova. Věřím, že skrze apoštola, který je napsal, promluvil sám Bůh, aby nás poučil a

Začátek evangelia.

naučil nás konat dobré a svaté věci. Jak jsi moudrý a hodný, můj Bože, že nás poučuješ svým Písmem svatým!

Evangelium.

Kněz dokončil čtení, pomodlil se ještě krátký, t. zv. stupňový zpěv, a ministrant přenáší mešní knihu na levou stranu. Také kněz přechází nalevo. Uctivě vstaneme, protože se bude číst evangelium o životě Pána Ježíše.

Jako před mešními modlitbami, vybízí nás i teď kněz slovy: „Ať je Pán Ježíš u vás!“ a ministrant přeje za nás totéž knězi. Pak se kněz žehná znamením kříže a začíná číst nebo zpívat. Také my uděláme t. zv. malý kříž na čele, na ústech a na prsou. Při slavných mších okuřuje se evangelní kniha kadidlem. Tím ukazujeme, jak si jí vážíme. Vždyť zaznamenává Boží slova!

Když vstáváme: Vstávám, abych ukázal, že si vážím slov Pána Ježíše. A tato slova chci v paměti (kříž na čele) udržovat, ústy (kříž na ústech) vyznávat a podle nich se řídit (kříž na prsou).

Potom: Věřím pevně, že je pravdivé všecko, co kněz čte. Vždyť jsou to slova a skutky Pána Ježíše! Při kázání si je vyslechnu po česku a chci se podle nich řídit. Čemu neporozumím, na to se přeptám kněze.

Věřím zejména, co stojí v evangeliu, že totiž Pán Ježíš řekl: „Mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo mne bude jíst, bude žít na věky.“ Má duše potřebuje tohoto pokrmu, abych se dnes dobře modlil, dobře se učil, poslouchal maminku a byl hodný ke kamarádům. Potřebuji ho denně, abych tě více měl rád a také abys ty mne mohl mít rád.

Vyznání víry čili kredo:

(V neděli je vždycky, ve všední dny jen někdy.)

Kněz dokončil evangelium a poznamenal se svatým křížem. I my uděláme velký kříž a posadíme se nebo si klekneme. Kněz začíná vyznání víry čili kredo. Je to vlastně modlitba „Věřím v Boha“, kterou umíš, jenže je vyslovena trochu více slovy. A potom ty se

ji modlíváš česky, kdežto kněz se modlí latinsky. Říkej si:

Věřím, že jest jeden Bůh.

Věřím, že Bůh je spravedlivý soudce, který dobré odměňuje a zlé trestá.

Věřím, že jsou tři božské osoby: Otec, Syn a Duch svatý.

Věřím, že druhá božská osoba stala se člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupila a na věky spasila.

Věřím, že lidská duše je nesmrtelná.

Věřím, že k spasení je nevyhnutelně třeba milosti Boží.

Nikdy nezapřu svou víru, i kdybych se měl dát pro ni usmrtit!

2. Hlavní část mše svaté (čili Mše věřících).

Poučná část mše svaté (čili mše katechumenů) se skončila. Začíná důležitější část mše svaté, které se říká mše věřících. V této části mše svaté bude se Pán Ježíš za nás obětovat pod způsoby chleba a vína. Stane se tu před námi totéž, co se dalo, když Ježíš umíral přibitý na kříž a velmi ho to bolelo. Budeme přítomni největšímu tajem-

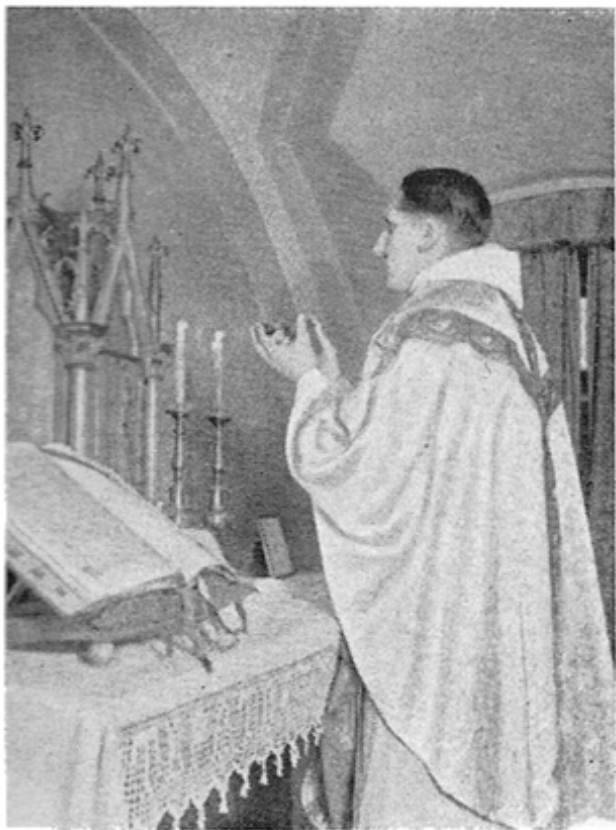
ství a zázraku na celém světě. Z oplatky bílého chleba stane se tělo živého Krista a z vína jeho živá krev.

Obětování — 1. hlavní část mše svaté.

Nejprve kněz políbí oltářní kámen, který nám představuje Pána Ježíše, a pak se obrátí k nám a latinsky řekne: „Ať je Pán Ježíš s vámi!“ Říká to proto, že máme zároveň s Pánem Ježíšem obětovat Bohu i sebe. Ministrant za nás latinsky odpovídá: „Těž s vámi ať je, důstojný pane!“

Potom se pomodlí zpěv k obětování (offertorium) a poté ministrant zazvoní. Kněz pak zdvihá na ploché misce (pateně) hostii, která se má později při proměňování stát tělem Kristovým. Potom obětuje kalich vína, z něhož se později stane krev Kristova.

Svatý Otče na nebi, přijmi, prosíme tě, od nás tuto hostii, kterou kněz zvedal na pateně. Je to chléb, který nám při slovech kněze proměníš v tělo Pána Ježíše a dáš nám je za pokrm. Položím v duchu také sám sebe na patenu, protože chci být obětován zároveň s Ježíšem. Obětuji ti, Bože, duši i tělo, obě-

Obětování.

tuji ti všechno, co dnes budu dělat, své práce i zábavy, své radosti i mrzutosti, své řeči i myšlenky. Obětuji to tobě k oslavě.

Nechci si stěžovat na nic, co se mi přihodí nepříjemného. Všecko, co mi dáváš, nebo co na mne dopouštíš, je dobré.

Ať budu nemocný nebo zdravý, ať budu chválen nebo hubován, ať budu žít dlouho nebo zemřu v mladém věku, se vším se chci spokojit. Jednej se mnou jak chceš, odevzdávám se ti jako oběť.

Jsem tvůj vlček, chci jen tobě sloužit.

Všecko, co ti tu, Pane Bože, říkám, chci upřímně, doopravdy. Ale bez tvé pomoci bych to nesvedl. Je třeba, abys mne posiloval ve svatém přijímání, abych byl statečný jako muž. Přijď a dej mi tělo svého Syna Ježíše!*)

*) K obětování můžeš se též modlit pamětnou modlitbu: Otče nebeský, přijmi od nás svaté dary, které ti tu s knězem přinášíme. Také ti obětujeme sami sebe. Tobě chceme sloužit bez ustání, ty nám k tomu dej své požehnání.

Kněz si myje ruce (lavabo):

Kněz si omývá ruce. Prosím Tě, Pane Ježíši, abys zároveň omyl i moje srdce, aby bylo čisté, neboť dnes tě chci do něho přijmouti. Dnes mě navštíviš a budeš u mne bydlet!

Tichá modlitba (sekreta):

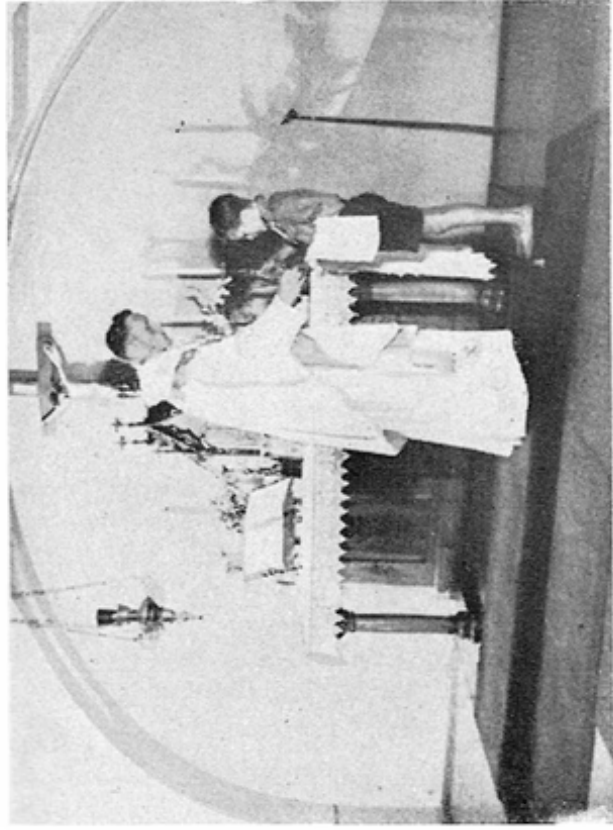
Pak se kněz chvíli modlí skloněn uprostřed oltáře a poté se k nám obrátí a vyzývá nás, abychom se modlili. Potom se modlí z mešní knihy tichou modlitbu čili latinsky „sekretu.“

Preface:

Kněz a ministrant (při slavné mši svaté kněz a zpěváci) zpívají střídavě radostný zpěv, kterému se říká preface. Při prefaci říkáme Pánu Bohu, jak je dobrý a velký a jak jsme mu vděční. Nejprve se však spojíme s Ježíšem. Kněz nás k tomu vybízí slovy:

Dominus vobiscum — to znamená: Ať je Pán u vás (abychom mohli správně Bohu děkovat).

Et cum spiritu tuo — to znamená: Také s vámi ať je, důstojný pane, aby-

Lavabo (umývání rukou).

ste mu mohl zpívat za nás tento zpěv
díků (prefaci).

Sursum korda: Podzdvihněme k ně-
mu vesele svá srdce.

Habemus ad Dominum: Již jsme svá
srdce k Pánu pozdvihli.

Gracias agamus Domino Deo nostro:
Děkujeme Pánu Bohu, že je takový
dobrý!

Dygnum et justum est: Sluší se to.
abychom ti děkovali; zasloužíš si věru
našich díků!

Říkej si dále sám:

Můj Bože, za to, že jsi tak milý a
tak hodný, přeji si, aby tě všichni lidé
na světě měli rádi a vážili si tě.

Přeji si, aby tě lidé na celém světě
chválili, tak jako tě stále chválí andělé.

Jak je ta naše země velká a kolik
je na ní lidí a zvířat a květin a všech
věcí! A to všechno jsi ty udělal z ni-
čeho. I anděly jsi stvořil.

Sanktus. (ministrant třikrát zazvoní).

Jsi silný a svatý, Bože, a my jsme
vedle tebe maličcí a ubozí! Sláva tobě,
sláva po všechny časy!

Mešní kánon:

Nastává nejslavnější část mše svaté, nejhlavnější část mše věřících, při níž vstupuje Ježíš Kristus na oltář a z chleba a vína stane se opravdové tělo a krev Kristova.

Bliží se proměňování. Kněz se proto modlí zcela tiše.

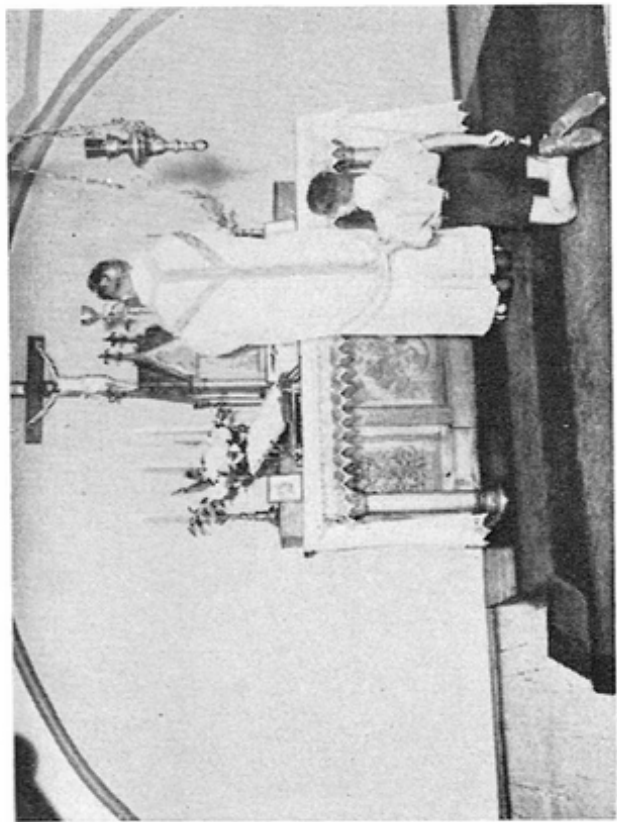
Za církev:

Modli se s ním za církev, za papeže, za našeho pana biskupa a za všechny křesťany své farnosti.

Prosíme tě, velký a dobrý Bože, ať v tebe věříme, ať tě milujeme. Sešli svého svatého Ducha, ať ochraňuje naši matku církev, aby byla svorná.

Za živé:

Pak se kněz modlí za své rodiče, bratry, dobrodince a známé, zvláště za ty, kdož dali tuto mši svatou sloužit. Přimlouvej se i ty za své rodiče, bratry se sestrami, za svého duchovního vedoucího a zpovědníka, za vůdce smečky, za kamarády a za junáky, za své učitele.

Pozdvihování.

Před proměňováním:

Věřím, že se bude dít totéž, co učinil Pán Ježíš při poslední večeři. Věřím, že Ježíš sestoupí do rukou kněze, že sestoupí do hostie.

Věřím to vše, ale prosím tě, Pane Bože, abys učinil mou víru ještě pevnější. Přijď, Pane Ježíši, čekáme tě a těšíme se na tebe. Potřebujeme tě!

Proměňování a podzdvihování —

2. hlavní část mše svaté:

Ministrant zazvoní a jde si kleknout doprostřed.

Nejslavnější chvíle nastává. Ježíš přichází mezi nás. Kněz je sehnut a říká nad hostií slova proměňování. Jsou to Kristova slova. Těmito slovy proměnil při své poslední večeři s apoštoly Ježíš Kristus chléb ve své tělo: „Toto je tělo mé.“

Ministrant zvoní a kněz zdvíhá hostii proměněnou v tělo Pána Ježíše. Podívej se na ni s vděčností za tento největší zázrak a řekni si o proměněné hostii v duchu: Pán můj a Bůh můj!

Pak zas uctivě skloň hlavu a říkej dále:

Pozdraveno budiž svaté tělo Ježíše Krista, které bylo a mne na kříži obětováno. V nejhlubší pokoře klaním se tobě.

Ježíši, tobě žiji, Ježíši, tobě umírám, Ježíši, tvůj jsem živ i mrtev! Amen.

Kněz zatím proměnil víno v Kristovu krev a pozdvihuje kalich. Ministrant zvoní. Podívej se s vděčností na kalich s krví Pána Ježíše a řekni si: Pán můj a Bůh můj!

Pak zase skloň hlavu a pokračuj:

Pozdravena budiž svatá krev Ježíše Krista, která za mne byla na kříži vylita. V nejhlubší pokoře klaním se tobě.

Ježíši, smiluj se nade mnou! Ježíši, slituj se nade mnou! Ježíši, odpusť mi hříchy mé. Amen.

Po podzdvihování

(pamětná modlitba).

Klaním se ti vroucně, skrytý Bože náš, jenž tu ve svátosti sebe ukrýváš.

Zrak i hmat i chuť tu klame mysl mou, jenom sluchu svému věřím s jistotou.

Na kříži jsi tajil pouze božství své, zde však také skryto člověčenství tvé.

Ran tvých jako Tomáš vidět nežádám,
že jsi Pán a Bůh můj vroucně vyznávám.
Abych v tebe věřil, to mi račiž dát,
uč mě v tebe doufat, tebe milovat. Amen.

(Tato modlitba je těžká. Požádej někdy svého kněze, aby ti ji celou vyložil. Tomu, co se modlíme, máme také rozumět!)

Vzpomínka na mrtvé:

Pane Ježíši, svou obětí jsi nám odemkl nebe. Bez ní by bylo pro nás navždycky uzamčené. Vezmi do nebe duše, které se trápí v očistci, hlavně duše mých příbuzných a známých.

Otče náš.

Kněz se modlí latinsky Otče náš. Dovedeš jej, a proto se jej modli zároveň s ním, jenže česky.

Kněz láme svatou Hostii:

Jako Pán Ježíš lámal chléb při poslední večeři na kousky, tak i kněz láme svatou Hostii. Kousek jí vpouští do kalicha. Pak nám vyprošuje u Pána Ježíše pokoj duše.

Agnus Dei:

Pane Ježíši, ty ses dal pro nás zabít jako obětní beránek. Umyj svou svatou krví všechny naše špatnosti. Posilni nás, abychom byli dobří a hodní. Posvět' nás, abychom byli Bohu podobní.

Před svatým přijímáním:

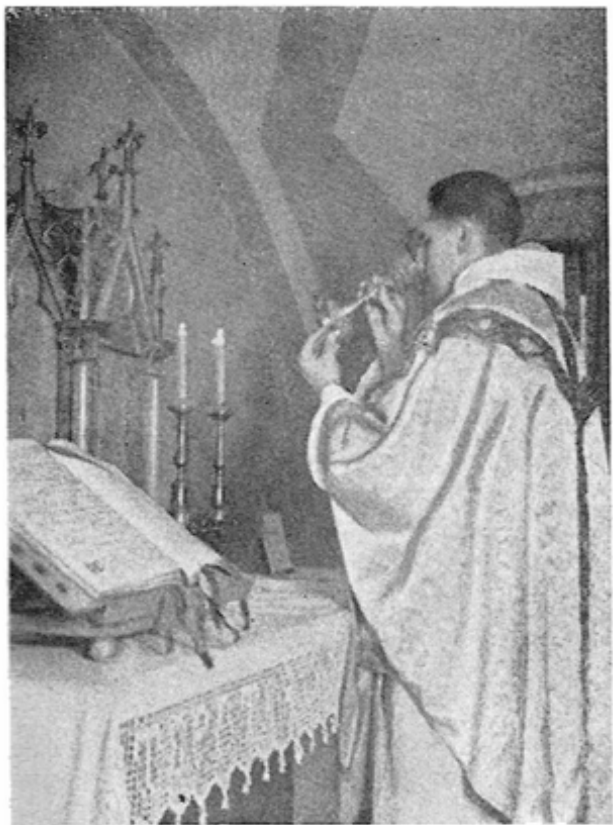
Kněz se připravuje k svatému přijímání. Ježíš chce vstoupit i do tvého srdce, bratříčku. Chce učinit tvou duši čistou a svatou. Vtělený Kůň tě chce navštívit a chce v tobě bydlet, přebývat v tvém srdci jako v domě. Je to pro tebe velká čest!

Milý Ježíši, Boží beránku, obětovaný za mé hříchy, nezasloužím si, abys mne navštívil.

Ale protože jsem synek Panny Marie a církve svaté, odpouštíš mi a přijdeš ke mně. Vstoupíš ke mně se svým tělem i svou krví.

Když ministrant třikrát zvoní a kněz se bije v prsa:

Mé srdce je chudý domek pro Ježíše. Vždyť on je králem celého světa,

Přijímání kněze.

ba i nebe! Prosim tě proto, má dobrá matko Panno Maria, připrav a ozdob mé srdce, aby se v něm Pánu Ježíši líbilo. Ježíši, jak tě mám rád! Jak se na tebe těším!

Přijímání — 3. hlavní část mše svaté.

Nejprve přijímá kněz tělo Pána Ježíše, potom jeho krev a nakonec odemkne svatostánek a vyndá ciborium s malými hostiemi, aby z něho podal Krista Pána i nám, kteří jsme v kostele přítomni.

Kdo nemá na svědomí ani jeden těžký hřích, smí si kleknout k mřížce a přijmout Pána Ježíše v hostii. Ale pozor: jen tehdy, když nesnídal; kdo už něco od půlnoci jedl nebo pil, ten Pána Ježíše přijmout nesmí! Kněz se obrací k nám, žehná nám znamením kříže a říká při tom slova, jimiž nás zprošťuje našich lehkých hříchů, aby ti z nás, kdo chtějí Pána Ježíše přijmouti, přijímali jej s duší čistou. Pak vezme svatou Hostii, drží ji nad ciboriem a ministrant třikrát zvoní. Říkejme:

Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci*) slovo a uzdravena bude duše má. (*To říkej třikrát*).

Pak:

Ježíši, v tebe věřím, Ježíši v tebe doufám, Ježíši, tebe nade všecko miluji.
Otvírám ti srdce své.

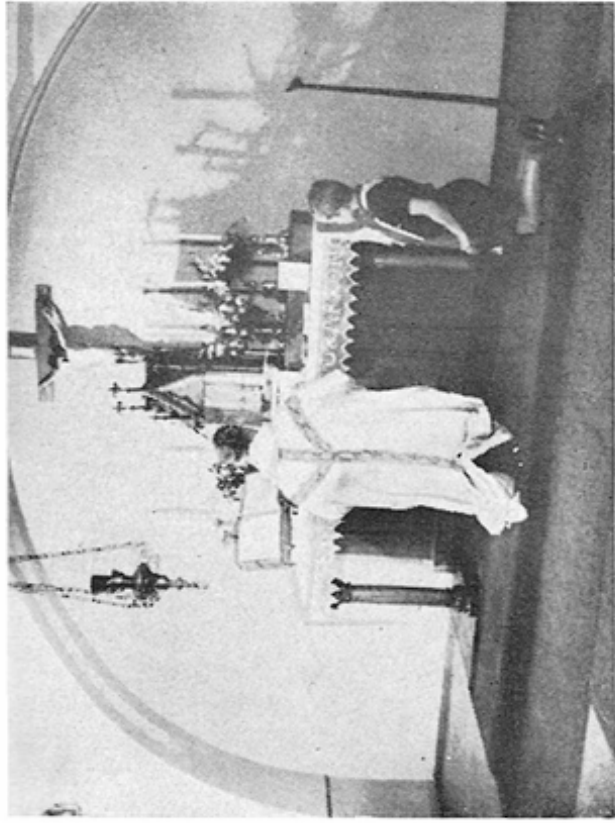
Přijď ke mně, Pane Ježíši, a posvěť mne,

přijď ke mně, Pane Ježíši, a posilni mne,

přijď ke mně, Pane Ježíši, a živ mne k životu věčnému. Amen.

Nemůžeš-li k svatému přijímání, aspoň popros Pána Ježíše, aby tě navštívil duchovně. Přej si živě přijmout ho. I tak získáš pro svou duši posvěcení, třebaš ne takové, jako při skutečném sv. přijímání:

*) My bychom dnes místo „rci“ vyslovili „řekni“, jenže již mnoho staletí ozývá se v chrámech staré slovo „rci“ a proto je z úcty k našim předkům ponecháváme.

Před přijímáním lida (kněz odemkl svatostánek).

Můj Ježíši, nemohu tě nyní přijmout, ale velice po tobě toužím. Přijď aspoň do mé duše svou milostí. Přijď, prosím, přijď! Nenech mne samotného.

Již se s tebou v duchu spojuji, jako bych byl přijal tvé tělo. Vítám tě do své duše!

3. Závěr mše svatá:

Po sv. přijímání:

Zatím co kněz čistí kalich a ministrant přenáší misál a zatím co kněz se modlí z misálu na pravé straně, modli se takto:

Jak je mi dobře, když bydlíš v mém srdci, Pane Ježíši! Chci se ti líbit, chci, chci abys zůstal se mnou. Víím, že kdybich těžce zhřešil, rozhněval bych tě a odešel bys ode mne. Raději chci všechno nepříjemné snášet, než abych se musel s tebou rozloučit.

Kněz skončil modlitby k přijímání (komunio) a po přijímání (postkomunio) a zavřel mešní knihu. Jde doprostřed a líbá oltář. Ježíš teď v knězi přebývá. vždyť přijal jeho tělo a krev.

Přebývá i ve všech ostatních lidech, kteří byli u svatého přijímání.

Kněz: Pán Ježíš je s vámi!

Lid: I s vámi, důstojný pane, vždyť jste jej přijímal!

Požehnání.

Klekni si, protože ti kněz udělí požehnání. Ježíš je v knězi a žehná nás zároveň s knězem.

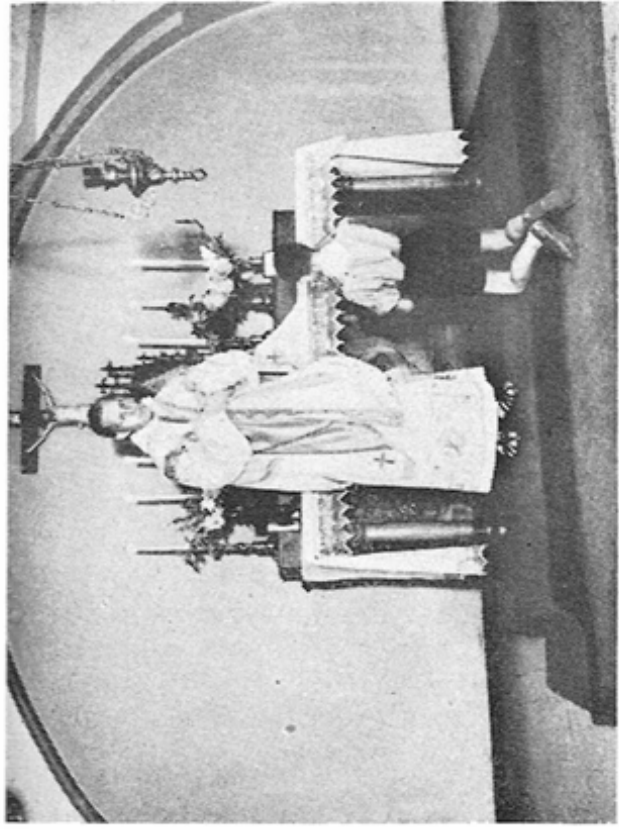
Žehnej nám, Pane Ježíši, aby tvá milost se rozlévala do všech duší po celém světě a aby oběť, kterou jsi právě přinesl, byla na zemi i duším v očistci na prospěch. Amen.

Poslední evangelium:

Kněz jde na levou stranu. Vstaneš a přežehnáš se malým křížem.

Milý Pane Ježíši, Synu Boha Otce, bylo ti nás líto, a proto jsi sestoupil s nebe. Žil jsi mezi námi lidmi, učil jsi nás, jaké skutky máme konat, a byl jsi nám příkladem. Nakonec ses dal pro nás umučit. Tak nás máš rád!

Prosím tě pěkně, dej, ať jsem tvým bratrem a milovaným dítětem tvého Otce.

Požehání před Posledním evangeliem.

Když kněz mezi posledním evangeliem kleká, klekni též. Když končí evangelium, požehnej se znamením kříže (velkým křížem).

Poděkování.

Když jsi při mši svaté přijímal, je třeba, abys po mši nešel hned z kostela, nýbrž zůstal ještě chvíli v domě Božím a poděkoval za tak veliký dar, který ti Pán Ježíš dal. Vždyť více už ti dát nemohl! Dal ti všechno, co měl, totiž sám sebe, své tělo i krev. Zvykni si na toto děkování a nikdy je nevynechávej!

První způsob:

Panna Maria: Vlčku, synáčku, můj milovaný Syn Ježíš, který je tvým stvořitelem a vykupitelem, navštívil tě a bydlí nyní v tvém srdci. Pokloň se mu! Skloň hlavu.

Ty: Můj Ježíši! Jsi teď opravdu můj. Když si položím ruku na prsa, cítím, jak mi bije srdce. Ale právě tak bije i srdce tvoje ve mně. Tys, dobrý Ježíši, tak velký a tak mocný! Vždyť tys všechno stvořil.

Tys stvořil sluneční světlo, které nyní osvětluje okna a vnitřek tohoto kostela.

Tys stvořil všechny krásné kraje, kam chodíme na výlety. Dal jsi nám rozum, abychom si mohli sestrojít vlak, který nás tam doveze.

Stvořil jsi mne a všechny mé přátele, maminku, tatínka, naše vlčata.

Dáváš nám zdraví a udržuješ nás naživu. Tohle všechno ty umíš, tak jsi silný!

A při tom všem neváháš vstoupit do mého srdce, ačkoli jsem malý a slabý. Ale nejen, že tě nemrzí navštívit mne, nýbrž ty se těšíš, že u mne můžeš být. Tak velice mě máš rád! Zde pod mou rukou přebýváš, zde ve mně, v malé hostii, kterou mi kněz podal.

Klaním se ti, dobrý Pane Ježíši!

Odpusť mi, že bývám k tobě takový nevděčný a tak často tě hříchem urážím!

Tys ke mně takový dobrý, a já k tobě takový nehodný!

Panna Maria: A teď vlčku, mému synu poděkuj. Vždyť sám říkáš, že on tě stvořil, on ti udržuje život i zdraví a on v tobě teď bydlí živý, s tělem i krví.

Ty: Milý, hodný Ježíši! Bez tebe bych se nebyl vůbec narodil. Děkuji ti, že smím žít na tomto krásném světě, který jsi ty stvořil.

Ty mne, Pane Ježíši, udržuješ svou silou naživu. Kdybys jen na chvíli na mne zapomněl a přestal se o mne starat, v té chvíli již bych přestal být naživu.

Stvořil jsi mne, udržuješ mne a řídíš mne. Jsi velký Bůh.

A přece tě mám ve svém srdci! Jak jsi dobrý, žes do mne vstoupil!

Děkuji ti, Pane Ježíši, za všecku tvou dobrotu a za to, že mě máš tolik rád!

Chci patřit jenom tobě!

Pro tebe chci žít a pro tebe konat své vlčácké dobré skutky.

Budeš-li si přát, rád pro tebe i zemřu. Tys můj Pán a můj Bůh!

Druhý způsob:

Panna Maria: Milý vlčku, Pán Bůh ti dal všechno, co máš. Bez něho bys ani nežil ani bys neměl kolem sebe rodiče, své kamarády, vlčáčkou smečku. Všecko to ti dává on. A vtělený Bůh, můj milovaný syn, Ježíš, dal ti své tělo i svou krev. Dal se ti dnes celý!

Buď mu za to vděčný, obětuj se mu!

Ty: Milý Ježíši, můj Bože, vezmi si mne celého! Dávám se ti do tvých služeb, chci být tvůj vlček. Chci, aby mi ani kousek ze mne nepatřil. Stvořil jsi mé tělo: Vezmi si je do služeb. Ať žije jen pro tebe. Nechci dělat nic, co se ti nelíbí. Všecko jen na tvou počest, pro tvou slávu!

Dal jsi mi dvě oči.

Nechci jich užívat, abych se díval na neslušné a nebezpečné věci. Nebudu jimi nikdy číst špatné knihy. Nebudu se dívat na obrazy, na jaké se slušní hoši nedívají. Nikdy, milý Ježíši, nikdy tě nechci urazit svýma očima. Tobě je zasvěcuji!

Dal jsi mi dvě uši.

Nebudu jimi nikdy poslouchat špatné řeči některých spolužáků. Odejdu pryč, když mě budou kamarádi svádět k zlému a neslušnému.

Zato však chci mít své vlčí uši vždycky otevřené, kdykoli mi maminka, tatínek, vůdce nebo učitel budou něco přikazovat. Chci poslouchat a poddávat se dospělým. Sliboval jsem to přece u táborového ohně. Když poslouchám dospělé, je to jako bych poslouchal tebe, Ježíši. Sloužím tím tobě.

Dal jsi mi, Ježíši, ústa.

Dal jsi mi je, abych mohl mluvit.

Chci mluvit jen to, co ti působí radost, ne to, co tě uráží. Nebudu opakovat po kamarádech ošklivá slova. Nebudu nikomu nadávat. O nikom nechci mluvit špatně.

Budu rád zpívat v kostele písně k tvé chvále, rád se budu svými ústy modlit. Rád budu říkat každému takové věci, které mu působí radost.

Dal jsi mi, Ježíši, mé srdce.

V něm právě teď přebýváš, do něho jsi před chvílí vstoupil při svatém přijímání.

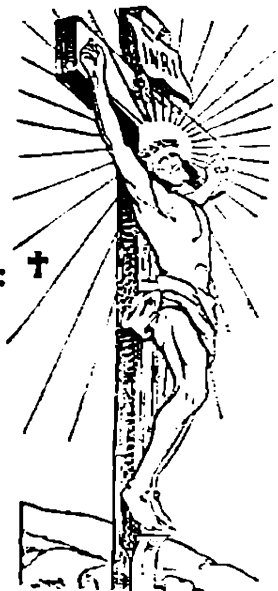
Dávám ti je, zasvěcuji ti je. Vezmi si mé srdce! Chci mít rád nejprve tebe a pak všechny ostatní.

Kdyby mi radil k něčemu špatnému ten, koho mám velice rád, třeba můj nejlepší kamarád, nebo můj bratr, raději si jej rozhněvám, než abych si rozhněval tebe.

Matičko Maria, vezmi si mé srdce a odevzdej je svému synu Ježíšovi. Z tvé ruky je vezme rád! Opatruj je, chraň je pro Ježíše. Ty je lépe ochráníš, než bych je ochránil sám.

Odpustková modlitba: †

Podívej se nejprve na vedlejší obrázek Krista Pána na kříži a potom se pomalu a pozorně modli kleče odpustkovou modlitbu (na tvé pozornosti velice při ní záleží):

Pohleď, dobrý a nejsladší Ježíši, klečím zde na kolenou před tebou. Vroucně tě prosím a snažně žádám, abys do mého srdce vložil živé city víry, naděje a lásky a opravdovou lítost nad hříchy, které jsem spáchal, jakož i pevnou vůli, abych se polepšil. S velkým pohnutím a bolestí uvažuji o tvých pěti ranách a v mysli se na ně dívám, maje na očích to, co o tobě vyslovil již prorok David, dobrý Ježíši: „Probodli ruce mé a nohy mé, spočítali všecky kosti mé.“

Modlíš-li se tuto modlitbu po sv. přijímání a byl-lis u svaté zpovědi, můžeš získati plnomocné odpustky. Je však ještě třeba, abys přidal Otče náš a Zdravas a Sláva Otci na úmysly svatého Otce v Římě.

Víš, co jsou plnomocné odpustky? Získáš-li plnomocné odpustky, promíjejí se ti všecky tresty, které ti ještě zbývá vytrpět za hříchy, již dříve odpuštěné. Neboť i když se nám ve svaté zpovědi odpouštějí hříchy a získáváme znovu nebe, často nám ještě zbývají nějaké tresty, které si musíme vytrpět v

očistci anebo už zde na zemi. Plnomocnými odpustky se nám všechny tyto tresty odpouštějí.

Církev svatá ti však, vlčku, dovoluje, abys odpustky, které získáš, věnoval duším v očistci, které se tam velmi trápí a samy si nemohou pomoci. Jistě jim je rád věnuješ, vždyť rád pomáháš bližním.

Kdykoli Bůh přidělí tvé plnomocné odpustky, jichž ses vzdal, některé duši v očistci, tato duše je hned docela očištěna a plna radosti opouští místo, kde musila tolik trpět a dostává se do nebe.. Jistě že na tebe nezapomene a bude ti vděčná za to, žeš ji vysvobodil. Bude se za tebe přimlouvat u Pána Boha. A v nebi bude zase o jednu duši víc, která bude Boha chválit a oslavovat.

Ministrování při mši svaté.

Ministrování (přisluhování knězi) je velice čestný úkol. Má být svěřován jen dobrým a spolehlivým hochům. Vždyť ministrant, to je vyslanec všech věřících v kostele! Všichni nemohou klečeti u oltáře a odpovídat knězi, a proto je musí jeden nebo dva zastupovati a konat Bohu za ně u oltáře službu. Církev svatá volí k tomuto úkolu častěji hochy než dospělé lidi a dává tak najevo, že si chlapců váží a že je přesvědčena o čistotě jejich duše. Proto se musí ministrant zvláště chránit před hříchy, aby důvěru církve svaté nezklamal a byl svého úřadu hoden.

Jak ministrovati v jednom:

V sakristii vezmeš mešní knihu, držíš ji svisle před sebou (je-li pro tebe těžká, tedy šikmo v náručí, nikdy však ne pod paží) a jdeš před knězem zvolna k oltáři. Před oltářem se postavíš na pravou stranu a zároveň s knězem poklekneš (není-li na oltáři Nejsvětější svátost, pokloníš se jen hlavou). Ihned

vystoupíš nahoru a položíš mešní knihu na pult (podušku). Hněd' zase sestoupíš kolmo dolů. Uložíš biret a přejdeš na levou stranu (když přecházíš kolem středu oltáře, klekneš).

Když i kněz sestoupil dolů, přiklekneš si k němu a modlíte se střídavě stupňové modlitby.

KNĚZ: In nomine patris... (Při tom se žehná křížem a i ty se žehnáš) Introibo ad altare Dei.

TY: *Ad Deum kvi letyfikat juventutem meam.*

KNĚZ: Judika me Deus et dyscerne kausam meam de gente non sankta; ab homine inykvo et doloso erue me.

TY: *Kvia tu es Deus fortytudo mea, kvare me repulisti et kvare tristys incedo dum afligit me inymikus?*

KNĚZ: Emite lucem tuam et veritatem tuam: Ipsa me dedukserunt et addukserunt in montem sanktum tuum et in tabernakula tua.

TY: *Et introibo ad altare Dei, ad Deum kvi letyfikat juventutem meam.*

KNĚZ: Konfitebor tybi in citara, Deus, Deus meus, kvare tristys es anima mea et kvare konturbas me?

TY: *Spera in Deo, kvonyam adhuk konfitebor ili: salutare vultus mei et Deus meus.*

KNĚZ: Gloria Patri et Filio et Spiritui sankto.

TY: *Sikut erat in principio et nunk et semper et in sekula sekulorum, amen.*

KNĚZ: Introibo ad altare Dei.

TY: *Ad Deum, kvi letyfikat juventutem meam.*

KNĚZ: Adjutorium nostrum in nomine Dominy. (*Přežehnáš se s knězem*).

TY: *Kvi fecit celum et teram.*

KNĚZ: Konfiteor Deo omnypotenty, beate Marie semper virginy, beato Michaeli archangelo, beato Joany Baptyste, sanktys apostolis Petro et Paulo, omnybus sanktys et vobis fratres, kvia pekavi nymis kogitacione, verbo et opere: mea kulpa, mea kulpa, mea maxima kulpa. Ideo prekor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaellem

archangelum, beatum Joannem baptys-
tam, sanktos apostolos Petrum et Pau-
lum, omnes sanktos et vos fratres, ora-
re pro me ad Dominum Deum nostrum.

TY: *Misereatur tui omnypotens Deus
et dymisis pekatys tuis perdukat te ad
vitam eternam.*

KNĚZ: Amen.

TY: *(hluboce se při tom skloníš)
Konfiteor Deo omnypotenty, beate
Marie semper virginy, beato Michaeli
archangelo, beato Joany Baptyste, sank-
tys apostolis Petro et Paulo, omny-
bus sanktys et tybi Pater, kvia pekavi
nymis kogitacione, verbo et opere: (ny-
ní se třikrát bješ v prsa) mea culpa,
mea culpa, mea maxima culpa. Ideo
prekor beatam Mariam semper virgi-
nem, beatum Michaellem archangelum,
beatum Joannem Baptystam, sanktos a-
postolos Petrum et Paulum, omnes sank-
tos et te Pater, orare pro me ad Do-
minum Deum nostrum.*

KNĚZ: *misereatur vestri omnypo-
tens Deus et dymisis pekatys vestris
perdukat vos ad vitam eternam.*

TY: *Amen. (Vzprímíš se z předklo-
nu, ale klečíš dál).*

KNĚZ: Indulgentiam, absolucionem
et remisionem peccatorum nostrorum
tribuat nobis omnipotens et misericors
Dominus (*žehnáš se s ním*).

TY: *Amen.*

KNĚZ: Deus tu conversus vivifika-
bis nos.

TY: *Et plebs tua letabitur in te.*

KNĚZ: Ostende nobis Domine mi-
serikordiam tuam.

TY: *Et salutare tuum da nobis.*

KNĚZ: Domine eksaudy oracionem
meam.

TY: *Et clamor meus ad te veniat.*

KNĚZ: Dominus vobiscum.

TY: *Et cum spiritu tuo.*

*Kněz vystupuje nahoru, ty vstaneš,
jdeš doprostřed, tam se ukloníš a vrá-
tíš se na levou stranu, kde si poklek-
neš a sepneš ruce.*

*Dávej pozor, až počne kněz říkat
„Kyrie eleison.“*

KNĚZ: Kyrie eleison.

TY: *Kyrie eleison.*

KNĚZ: Kyrie eleison.

TY: *Kriste eleison.*

KNĚZ: Kriste eleison.

TY: *Kriste eleison.*

KNĚZ: Kyrie eleison.

TY: *Kyrie eleison.*

KNĚZ: Kyrie eleison.

Když se kněz obrátí a pozdraví:

Dominus vobiscum

Odpovíš: Et cum spiritu tuo.

Kněz na pravé straně čte modlitby. Na každé jeho „sekula seculorum“ odpovíš: Amen.

Po skončení lekce (epištoly) podívá se kněz doleva, případně ti dá i rukou znamení. V té chvíli odpovíš Deo gracias, vstaneš, jdeš doprostřed, pokloníš se uprostřed oltáře a postavíš se za kněze.

Když kněz jde doprostřed, vezmeš misál a přenesesh jej na druhou stranu oltáře. Když přecházíš středem oltáře, ukloníš se hlavou.

Pult natočíš trochu šikmo, aby z něho mohl kněz čísti evangelium. Sám zůstaneš stát bokem ke knězi.

KNĚZ: Dominus vobiskum.

TY: *Et kum spiritu tuo.*

KNĚZ: Sekvencia sankty evangelií sekundum. . .

TY: (*žehnáš se malým křížem na čele, na ústech a na prsou*) a odpovídáš: *Gloria tybi Domine. A hned sestoupíš dolů a přecházíš dole na pravou stranu. Uprostřed se ukloníš. Na pravé straně zůstaneš stát se sepjatýma rukama.*

Když kněz dočte a líbá mešní knihu, pravíš: Laus tybi Kriste! Pak si klekneš.

Na „Dominus vobiskum“ odpovíš „Et kum spiritu tuo“ a počkáš až kněz sejme s kalicha velum. Potom zazvoníš, jdeš se doprostředka poklonit a odcházíš docela vpravo pro konvičky. Podáš knězi nejprve víno, potom vodu. Konvičky držíš ouškem ke knězi, aby si je mohl snadno vzít z tvé ruky.

Pak víno odložíš, prostřeš na okraj oltáře ručnicek a vezmeš do levé ruky tácek, do pravé konvičku s vodou. Když kněz vloží prsty nad tácek, naliješ mu

na ně trochu vody. Vodu pak vyliješ do misky, která je dole u paty oltáře. Na konec vše uklidíš a jdeš doprostřed oltáře, kde si klekneš.

KNĚZ: *Orate fratres...*

TY: *Suscipiat Dominus sacrificium de manybus tuis ad laudem et gloriam nominys sui ad utylitatem kvokve nostram totyuskve eklesie sue sankte.*

Vstaneš, ukloníš se a jdeš si opět kleknout na pravou stranu. Sepneš ruce. Následuje preface:

KNĚZ: *Per omnya sekula sekulorum.*

TY: *Amen.*

KNĚZ: *Dominus vobiskum.*

TY: *Et kum spiritu tuo.*

KNĚZ: *Sursum korda.*

TY: *Habemus ad Dominum.*

KNĚZ: *Gracias agamus Domino Deo nostro (při tom ukloníš hlavu).*

TY: *Dygnum et justum est.*

Když kněz říká „Sanktus“, třikrát zazvoníš, a nyní se dobře dívej na kněze.

Jakmile kněz složí ruce nad kalichem a žehná kalich, zazvoníš a jdeš

si kleknout na nejhořejší schod doprostřed oltáře. Bude totiž následovat pozdvihování.

Když kněz vyřkl proměňující slova a klekne před svatou Hostií, zazvoniš, po druhé když pozdvihuje, po třetí když opět poklekne.

Pak proměňuje víno.

Když klekne před proměněnou Kristovou krví, zazvoniš po prvé, po druhé když pozdvihuje, po třetí když zase kleká.

Uprostřed oltáře setrváš až do chvíle, když kněz říká slova: Nobis kvokve pektoribus. Dávej na ně pozor.

Potom sejdeš se stupňů, ukloníš se a jdeš si opět napravo kleknout.

Když kněz říká slova: „Per omnia secula seculorum“, odpovíš mu: Amen. Pak se modlí „Pater noster“. Když skončí slovy „Et ne nos indukas in tentacionem,“ odpovíš mu: „Sed libera nos a malo.“

*Potom kněz láme sv. Hostii:
Per omnia secula seculorum
TY: Amen.*

KNĚZ: Paks Dominy sit semper vobiskum.

TY: *Et kum spiritu tuo.*

Když kněz bere do levé ruky patěnu a pravou se bije v prsa a říká: „Domine non sum dygnus“, třikrát po sobě zvoníš.

Když sejme pallu s kalicha a pokleká, jdeš doprostřed a poklekáš tam zároveň s ním. Pak jdeš napravo pro konvičky a vezmeš je za ouška. Čekáš, až si přijde kněz k tobě pro víno. Naliješ mu trochu do kalicha. Když přijde po druhé, liješ mu přes prsty do kalicha nejprve víno a pak i vodu.

Pak konvičky uklidíš a přecházíš na druhou stranu oltáře, při čemž se uprostřed ukloníš. Vezmeš podstavec s misálem a přenesesh jej. Když přecházíš kolem středu oltáře, ukloníš se. Pak jdeš nalevo a tam si klekneš.

KNĚZ: Dominus vobiskum.

TY: *Et kum spiritu tuo.*

Pak následují modlitby. Kdykoliv při nich kněz říká slova: „sekula sekulorum“, odpovíš mu: Amen.

KNĚZ ZNOVA: Dominus vobiskum.

TY: *Et kum spiritu tuo.*

KNĚZ: Ite missa est. (Při mši ve fialové barvě: Benedykamus Domino).

TY: *Deo gracias.*

(Je-li mše sv. v černé barvě, říká kněz „Rekvieskant in pace“ a A TY ODPOVÍDÁŠ jen: Amen).

Při tom se dívej, zda kněz nenechal misál otevřený. Kdyby byl otevřený, znamená to, že jej musíš přenést nalevo! Je-li zavřený, nepřenáší se. Hned jdeš doprostředka a tam si klekneš. Kněz dává požehnání a ty se přezelínáš křížem: Amen. Pak vstaneš a jdeš vpravo, kde zůstaneš stát.

KNĚZ: Dominus vobiskum.

TY: *Et kum spiritu tuo.*

KNĚZ: Inyrium sankty evangelií sekundum Joannem.

TY: *Gloria tybi Domine.*

Dívej se na kněze, jak čte „poslední evangelium“, abys poklekl, až on poklekně. Když skončí, řekni: *Deo gracias.*

Pak jde kněz dolů, klekne a modlí se modlitby. Ty mu odpovídáš. Klečíš také.

Po modlitbách jdeš zároveň s knězem nahoru k oltáři, vezmeš mešní knihu, ale bez podstavce. Sejdeš dolů, podaš knězi biret, společně se ukloníte (je-li na oltáři Nejsv. svátost, pokleknete) a jdete do sakristie. Ty jdeš první.

V sakristii se knězi pokloníš se slovy: Deo gracias.

Je-li mše svatá v černém:

Místo misálu bere se tenkou knížka. Stupňové modlitby jsou kratší. Jak se kněz přežehná, začne hned „Adjutorium nostrum in nomine Domini“ a ty mu odpovídáš a už začíná „konfiteor“. Přežehnáváte se tedy dvakrát po sobě.

Po evangeliu nelíbá misál.

Na konci mše nedává požehnání a neříká „Ite missa est“ ani „Benedyctus Domino“, nýbrž „Requiescant in pace“ a ty odpovíš jen: Amen.

Podává-li se sv. přijímání mezi mší sv.:

Když kněz přijal svatou Hostii a pokleká, než přijme krev Pána Ježíše, zazvoníš a jdeš pro velkou patenu, (miska, kterou držíš přijímajícím pod bradou). Klekneš si po pravé straně na bok oltáře a říkáš „konfiteor“ jako na začátku mše svaté.

KNĚZ: *Otevře svatostánek, poklekne, vyjme ciborium a sejme s něho víčko. Pak se obrátí k lidu a říká: Misereatur vestri omnypotens Deus et dimisis pekatys vestris perdukat vos ad vitam eternam.*

TY: *Amen.*

KNĚZ *dále: (při tom žehná) Indulgenciam, absolucionem et remisionem pekatorum vestrorum tribuat vobis omnypotens et misericors Dominus.*

TY: *Amen.*

Kněz se obrátí k oltáři, klekne si, vyjme z ciboria jednu svatou Hostii, kterou drží nad ciboriem a obrátí se k věřícím se slovy:

KNĚZ: *Ekce Agnus Dei, ekce kvi tolit pekata mundy.*

A pak třikrát:

Domine non sum dygnus, ut intres sub tektum meum, sed tantum dyk verbo et sanabitur anyma mea. (Při tom třikrát zvoníš).

Nato vstaneš a jdeš před knězem k mřížce. Svaté přijímání se podává nejprve lidem vlevo a pak se postupuje do prava. Ty jsi vpravo od kněze a držíš patenu pod bradou těch, kteří přijímají.

Drž ji pozorně a rovně, kdyby snad sv. Hostie spadla, aby padla na patenu a nikoli na zem, kde by byla zneuctěna. Ostatně ze svaté Hostie mohou spadat i malé drobečky, a proto je třeba opatrnosti. Vidíš, jak důležitý je ministrantův úkol: Chrání tělo Pána Ježíše před znesvěcením.

Když jsme došli až na pravou stranu a u mřížky jsou noví lidé, vracíme se nalevo a znova postupujeme a podáváme svaté přijímání. Tak přejdeme tolikrát, pokud stále budou u mřížky noví věřící. Kdovž již u mřížky nikdo neklečí, jdeme zpět k oltáři. Vvstoupíš s knězem nahoru a položíš patenu napravo od něho na oltář, aby s ní mohl

otřít drobčky svatých Hostií. Klekneš si vpravo a čekáš, až kněz poklekne a uzavře svatostánek. Pak zavoníš a jdeš pro konvičky.

Svaté přijímání po mši nebo před mší svatou:

Nijak se neliší od přijímání mezi mší.

Ministrování při sv. požehnání:

Je v celku snadné. Lehko se mu naučíš na místě samém.

Právě tak i ministrování ve dvou
jde nám už snadno, když jsme se dobře naučili ministrovati v jednom.

Mše svatá v neděli i ve všední den.

Představ si, že ti tatínek odjede za zaměstnáním do ciziny. Mohlo by se to stát. Jsou hoši, kteří mají tatínka v cizině za prací. A jednou by ti tatínek napsal, že se za tebou přijede v neděli podívat. Dlouho se těšil na tu chvíli, až se zase s tebou, s tvými sourozenci a s maminkou shledá. Veze vám kufr plný dárků.

Přijede a vyhlíží, zda ho očekáváte na nástupišti, ale vyhlíží marně. Smut-

ně sestupuje s vozu a sám jde s těžkým kufrem k tramvaji a jede domů. Vystoupí po schodech, zvoní u dveří, ale nikdo neotvírá. Pak se dozví u sousedů, že jsi odjel na výlet. Copak si asi tatínek pomyslí? Myslíš, že ti odevzdá dary, které ti přivezl? Myslíš, že se na tebe nerozhněvá? Zarmoutí se a smutně odjede zpátky. Řekne o tobě: „Takhle se nechová chlapec, který má tatínka rád. Nemluvte mi o něm, nechci o něm slyšet!“

Bůh je tvůj tatínek. Přináší ti ve mši svaté velké dary, nekonečně větší dary než tatínek, o kterém jsme si právě povídali. Přichází k tobě a přeje si, abys přišel do kostela, kde tě očekává.

Nepřijdeš-li v neděli na mši svatou, ukazuješ tím Bohu svou nevděčnost a ukazuješ, že ho nemáš rád. Kdo v neděli vynechá mši svatou bez vážného omluvného důvodu, dopouští se těžkého hříchu. Právě tak se dopouští těžkého hříchu, kdo bez vážného omluvné-

ho důvodu vynechá mši svatou v některý zasvěcený svátek*); v ty dny je prázdno ve škole. Ztrácí milost Boží, jeho duše se stává ošklivou a nelíbí se již Pánu Bohu. Duch svatý už v něm nebydlí a není už dítětem Božím. Zřekl se svého tatínka, Boha. Kdyby zemřel dříve, než mu bude tento hřích prominut, přišel by navždy do pekla.

Proto budeš jistě každou neděli chodit na mši svatou, viď? Vždyť Pán Ježíš nás má tak rád! Pro nás se při mši svaté obětuje a přeje si, abychom byli při této jeho oběti přítomni.

*) Zasvěcené svátky, kdy je nutno býti na celé mši svaté, jsou: *Obřezání Páně* (na Nový rok), *Zjevení Páně* (6. ledna), *sv. Petra a Pavla* (29. června), *sv. Cyrila a Metoděje* (5. července), *Nanebevzetí Panny Marie* (15. srpna), *Všech svatých* (1. listopadu), *Neposkvrněného početí Panny Marie* (8. prosince), *Boží hod vánoční* (25. prosince) a pět svátků pohyblivých, jež nejsou každý rok v týž den: *Hod Boží veliko-*

Co omlouvá od nedělní přítomnosti na mši svaté? (T. j. kdy smíme vynechat nedělní mši sv. a nehřešíme tím). Omluvné důvody ti poví kněz. Jsou to na př. nemoc, daleká cesta do kostela (více než 2 hodiny pěšky) a pod. Nesmíme však vynechávat mši svatou kvůli výletu! Také při pobytu v táboře jsme povinni být v neděli na celé mši svaté.

Hlavně nezapomeň na ty svátky, kdy býváš na lyžích nebo v táboře anebo na několikadenním výletě! I v táboře, na horách a na výletě jsi povinnen pod těžkým hříchem jít na nedělní a sváteční mši sv.!

noční, Nanebevstoupení Páně, Hod Boží svatodušní, Nejsvětější Trojice, Božího Těla.

Avšak svátek sv. Cyrila a Metoděje je zasvěceným svátkem jen na Moravě. Svátek sv. Václava (28. září) zasvěceným svátkem není. Celkem tedy je na Moravě třináct svátků, v Čechách dvánáct. Zaškrtni si je v kalendáři a zapamatuj si je.

Ve všední dny nejsme povinni chodit na mši svatou, ale rozumné vlče, které má Ježíše rádo, chodí na mši svatou co nejčastěji, i ve všední dny. Požádá maminku, aby je dříve vzbudila, anebo si zvykne samo vstávat dříve než druzí.

Vždyť na mši svaté můžeme získat tolik dobrého pro sebe, pro tatínka s maminkou, pro bratry, sestry, pro kamarády, pro skauty a vůbec pro všechny lidi na celém světě, jakož i pro duše v očistci!

Při ní nám Bůh odpouští tresty, které nás čekají v očistci anebo ještě zde na zemi, dostáváme milost, která nám pomáhá konat dobré skutky a líbit se Bohu. Kromě toho tomu, kdo jde na mši svatou, pomáhá Pán Bůh i v jeho pracích a různých potřebách. Všecko se mu lépe daří. Při mši svaté lze také obdržeti odpuštění lehkých hříchů. To vše přece stojí za to, abychom si přivstali!

Nezapomeňme jít na mši svatou hlavně, když nás čeká nějaký velký úkol (na př. přijímací zkouška na střední školu, před komposicí, před cestou na prázdniny a pod.)!

Svátost oltářní.

Pán Ježíš ustanovil Svátost oltářní, protože věděl, že ji budeme velice potřebovat.

Abys nezemřel hladem, jíš pětkrát denně a ještě často se ti stane, že za hodinu po jídle už znova cítíš hlad.

S naší duší je to zrovna takové jako s tělem. Kdybychom jí nedávali pokrm, zemřela by hladem. Duševní hlad ovšem cítíš jinak než tělesný. Hlad duše poznáš podle toho, že se ti nechce modlit, poslouchat, líbí se ti zahálka, krádež, špatné věci a podobně.

Bylo by však nebezpečné čekat, až se duševní hlad takto projeví. Mohlo by už být pozdě. Proto je rozumnější hladu předejít tím, že pravidelně jíme duchovní pokrm, a to se děje ve

Sv. přijímání.

Jak často půjdeš k svatému přijímání? Cím častěji, tím lépe pro tebe. Nejlépe, když půjdeš každý den. Kdyby ti

to však nebylo možné, tedy aspoň každou neděli. Ti, kteří chodí k svatému přijímání jednou nebo dvakrát do roka, ti už sotva mohou říci, že jsou duchovně živi.

Řekne-li ti někdo: „Co z toho máš, že chodíš k sv. přijímání?“ odpovíš mu jako tomu, kdo by se tě ptal, proč vlastně chodíš tolikrát denně jíst: „Abych duchovně nezemřel!“

Vždyt:

1. Každé svaté přijímání rozmnožuje milost Boží posvěcující a tato milost, to je život duše; máme tedy pak více života;

2. posiluje nás, abychom Bohu ochotněji sloužili a tedy si i lépe zabezpečíme nebe a odměnu v něm;

3. stáváme se většími a většími přáteli Božími a to nám dává takovou radost a štěstí, jaké druzí ani nepoznají.

Kdybys tyto tři důvody dobře pochopil, pak by tě nedovedl nikdo odradit od častého svatého přijímání. Nedej si bránit od nikoho.

Na návštěvě u Ježíše.

Ježíš bydlí v kostele. Bydlí na oltáři ve svatostánku. Je tam proto, abychom k němu měli blízko a abychom ho často navštěvovali. Je smutné, když lidé do kostela mezi dnem nechodí a Ježíš na ně čeká marně. Pánu Ježíši je to líto.

Ty, vlčku, nebudeš takový nedbalý jako druzí a budeš rád Pána Ježíše navštěvovat. Když jdeš kolem kostela, zastavíš se aspoň na chvíli. Nespěcháš-li za povinností, klekni si blízko oltáře a promluv si chvílku s Ježíšem:

Ježíš: Mám rád hochy. Víím, co se jim líbí, vždyť jsem byl také hochem. Chtěl bych jim to všechno dát, ale oni tak málokdy ke mně přijdou, aby mne požádali!

Jsem jejich pravý přítel.

Vyprávěj mi o svých kamarádech, o vlčatech, o junácích. Co žádáš pro své bratry a sestry a co pro své kamarády? Žádej ode mne mnoho! Chci jim dát všechno, čeho potřebují, aby nebyli smutní.

Ty: Co bych měl pro ně žádat, milý Ježíši? Mohl bych tě prosit, aby dostali stan, zálesácký nůž, kopací míč, aby měli ve škole pěkné známky, aby nebyli nikdy bití a mnoho jiných dobrých věcí. Ale to jsou všechno jen maličkosti. Když jsi mi, Pane Ježíši, dodal odvahy a řekls mi, že mohu od tebe chtít mnoho, že tě mohu prosit o cokoli, budu chtít něco mnohem většího než je stan, míč anebo pěkná známka ve škole. Dej jim, Pane Ježíši, sám sebe!

Prosím tě pěkně, popřej všem hochům a děvčatům na celém světě, aby tě znali, aby věděli, kdo jsi a jaký jsi hodný, a aby tě měli rádi! Prosím za všechny děti bez výjimky!

Prosím za hochy, ať jsou správnými chlapci, aby z nich vyrostli takoví hrdinové, o jakých rádi čteme v dobrodružných knížkách. K tomu je však třeba, aby se nejprve naučili poslouchat doma, ve škole i ve smečce (oddíle). Pomoz jim, aby dovedli s tebou mluvit, jako s tebou teď mluvím já, a aby s tebou mluvili rádi a často.

Domluv jim, prosím tě, aby se v kostele slušně chovali.

Ať se vyhýbají všemu nestydatému, aby si udrželi vždycky čisté duše!

Ježíš: Mám velice rád hochy, kteří mají čisté duše. Hoši, kteří dovedou statečně vzdorovat pokušením a nestydatostem, to jsou moji rytíři. Ti se stanou jednou takovými hrdiny, jako jsou hrdinové z dobrodružných knížek. Jsou už dnes napolo muži. Také moje maminka, Panna Maria, má takové chlapce nejraději. Ona také měla vždycky čistou duši; ani jedenkrát nezhřešila. Takoví stateční hoši se jí podobají.

Ty: A ještě dále tě prosím, můj hodný Pane Ježíši: Dej nám, abychom se rádi s kamarády rozdělili, když máme něco dobrého. Chraň nás, abychom nebyli lakomí. Nauč nás, abychom rádi druhým pomáhali. Varuj nás, ať nikdy neubližujeme svým kamarádům a nevysmíváme se jim. Dej nám odvahu, abychom se dovedli zastat hochů, kterým jiní chlapci křivdí a týrají je, nebo domluvili jim, když ubližují děvčatům.

Dej nám, milý Ježíši, abychom se dovedli přemáhat a nepoddávali se sami sobě. Vždyť to od nás žádá vlčácký zákon! Pošli nám svého strážného anděla, když jsme v pokušení povolit si a udělat něco špatného, čím bychom tebe rozhněvali.

Ježíš: Nezapomínej, také, vlčku, na svátosti, totiž na svatou zpověď a svaté přijímání!

Ty: Dobře, žes mi, pane Ježíši připomněl.

Prosím tě za všechny děti, abys nám dal odvahu a sílu při vyznávání hříchů, abychom nic nezamlčeli. Dej hochům a děvčatům milost, aby jich hodně chodilo každé ráno k svatému přijímání. Ježíši, můj nejlepší příteli, buď také jim přítelem! Nebudou-li děti přijímat tvé tělo, nezůstanou dobrými a nebudou už pak tvými přáteli. Přitáhni je k sobě, nauč je častému přijímání! Nauč je také, aby přijímali pobožně a ne leda-byle.

Ježíš: Bude-li na světě hodně hochů a děvčat, kteří budou denně přijímat moje Tělo, budou z toho mít prospěch

i jejich rodiče a vůbec všichni lidé. I oni se budou stávat hodnějšími a šťastnějšími a já je přiblížím k sobě.

Ty: Pomoz také hochům, aby se ne-kamarádili se špatnými chlapci. Špatní kamarádi svádějí ke hříchům. A dej, prosím tě, všem nám vytrvalost.

Ježíš: Chci ti, vlčku, vyhovět v tvých prosbách. U některých dětí to však nepůjde, protože ony mne nechtějí a okřiknou mne, kdykoli jim říkám nějaká přátelská slova.

Jenom se ještě za hochy i děvčata přimluv u mé matky, protože ona je má velice ráda a chce se o ně postarat.

Ty: Naše hodná matko, nejhodnější ze všech maminek, Panno Maria! Chraň všechny hochy a děvčata na celém světě. Pros za ně u Pána Boha, aby je naučil být hodnými a trpělivými a vytrvalými. Ať si vzájemně pomáhají a jeden druhého přivádí blíže k Pánu Bohu. Ať se šíří mezi hochy a děvčaty království Ježíšovo.

Ať si jednou zvolí každý z nás takové povolání, které pro nás Bůh připravil, protože jen v tom povolání, kte-

ré nám Bůh vybral, budeme mu moci dobře sloužit a být šťastni.

Vím, že co svěřím tvé nebo Ježíšově ruce, o to bude nejlépe postaráno.

A teď s Pánem Bohem, Pane Ježíši!
A zítra na shledanou!

Až budeš umět tento rozhovor s Ježíšem skoro nazpaměť a nebude se ti už líbit, pak se přestaň tímto způsobem modlit a začni mluvit s Ježíšem ve svatostánku vlastními slovy. Říkej mu sám, co tě bolí. z čeho máš radost. co jsi dnes dělal, děkuj mu za všechno dobré, pros ho, aby pomáhal kamarádům a podobně. Člověk se nemusí modlit z knížek. Pánu Bohu se právě tak líbí, když mu říkáme sami svá přání.

U matky.

Ty: Mám dvě matky. Jednu na zemi, druhou v nebi. Obě mám velice rád, ale tu na nebi ještě více. Chodím se modlit k jejímu oltáři v našem kostele. U oltáře Panny Marie bylo už vyslyšeno nespočetné množství proseb.

* * *

Stoupni si před obraz Panny Marie. Podívej se na něj pozorně. Na obrazu je vymalována matka Boha a matka tvoje. Skloň pěkně hlavu a pozdrav Pannu Marii, jako ji zdravil anděl Gabriel:

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou!

Ještě jednou se podívej na obraz, udržuj si jej v paměti a přemýšlej, jaká slavná osoba je Panna Maria.

Maria je mnohem víc než matka pana presidenta nebo některého pana ministra! Je mnohem slavnější než matka našeho pana biskupa. Je dokonce nekonečně větší než maminka svatého Otce v Římě! Pomysli si, jak čestné by bylo pro některou maminku, kdyby se dočkala, že jejího syna zvolili papežem! Mohla by u něho bydlet a mohla by říkat: „Svatý Otec, zástupce Ježíše Krista na zemi, to je můj syn! Jsem matka svatého Otce!“ Jakou úctu by jí asi všichni prokazovali!

Ale Panna Maria zasluhuje nekonečně větší úcty. Vždyť je matkou samého Ježíše Krista, Boha, který se stal člo-

věkem! Panna Maria je doopravdy matkou Boží!

Ona smí říci Bohu, druhé božské osobě: „Ty jsi můj syn. Já jsem ti dala na zemi život!“

Panna Maria, matko Boží! Obdivuji se ti, jak jsi slavná a jak jsi veliká a krásná!

Podívej se na její obraz a řekni jí ještě jednou pěkně svůj pozdrav: „Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou!“

A kdykoli se modlíš celou modlitbu „Zdrávas“ a dojdeš až ke slovům „Svatá Maria, matko Boží“, vyslovuj je uctivě.

Svatá Maria, matko Boží, pros za nás hříšné!

Jiné myšlenky před obrazem Panny Marie:

Panna Maria je neposkvrněná.

Milý vlčku! Před svým křtem jsi nebyl dítětem Božím. Žádný člověk není dítětem Božím a přítelem Božím, dokud není pokřtěn. Do té doby nebydlí Duch svatý v jeho srdci. To proto, že se každý z nás narodí s dědičným hříchem. Zdělili jsme jej po svém pra-

otci Adamovi a jeho manželce Evě. Adam s Evou jsou vinni, že když se lidé narodí, nemají posvěcující milosti a mají na duši dědičný hřích.

Podívej se na obraz Panny Marie! Vidíš ji? Ona jediná se nenarodila s dědičným hříchem, naopak měla již od počátku milost Boží. Ona jediná ze všech lidí! Je to pro ni velké vyznamenání, že? Jak jsi slavná a jak jsi krásná, Panno Maria! Nikdy nepošpinil tvou duši dědičný hřích! Ani na chvíli jsi nebyla bez milosti Boží! Bůh to tak zařídil, protože chtěl, aby matka Spasitele a Syna Božího byla po celý život bez nejmenšího hřichu.

Bůh ti daroval svou posvěcující milost hned od prvního okamžiku tvého života. Panno Maria, jsi počata bez dědičného hřichu, jediná ze všech lidí!

Panno Maria, matko naše, neposkvřená! Obdivuji se ti a mám tě velice rád! Mám tě po Ježíši nejraději! Jsi celá krásná v posvěcující milosti. Není na tobě ani jediné skvrny. Zdrávas Maria! Pozdravuji tě, Maria, plná milosti!

Od dneška se budu dívat na obraz Panny Marie a říkávat:

Maria, bez hříchu počatá, pros za nás, kteří se k tobě modlíme!

Jiné myšlenky před obrazem Panny Marie:

Matka Boží je již v nebi. Je tam se svým tělem i se svou duší.

Pomysli si, vlčku, jaké je to pro ni velké vyznamenání: Byla vzata do nebe se svým tělem i se svou duší.

Tvoje duše se po smrti dostane do nebe, do očištěne anebo do pekla. Tvé tělo dají do rakve a odnesou je na hřbitov. Tam je spustí do hluboké jámy a zasypou. Za nějaký čas se tvé tělo docela rozpadne. Zbude z něho pár kostí a ty se možná zcela rozdrobí na popel a prach.

Tak se to stane každému člověku. Je to trest za dědičný hřích a za naše vlastní hříchy.

Podívej se na Pannu Marii:

Ona nikdy nehřešila, a proto se také její tělo nerozpadlo v zemi. Byla vzata do nebe, aby mohla žít se svým drahým synem Pánem Ježíšem a aby se

v nebi za nás přimlouvala a pomáhala nám.

Bůh vzal do nebe nejen duši Panny Marie, nýbrž i její tělo, hříchem neposkvrněné.

Jak jsi krásná a čistá, Panno Maria! Vidím tě v duchu v nebi, jak se tam raduješ. Bůh tě učinil větší a slavnější než všechny svaté a všechny anděly.

Obdivuji se ti, Panno Maria, a chválím tě. Mám tě velice rád, nejraději po Kristu Ježíši! Pozdravuji tě s anděly a svatými: Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou!

Když začínáš nějakou práci, říkávej si: Panno Maria, chci všechno konat nejlépe podle vlčáckého hesla „Naší snahou buď nejlepší čin!“ Chci, aby z mé práce měl Ježíš radost a aby mne jednou vzal k sobě a k tobě do nebe. Veď mne do nebe!

Takovým myšlenkám, jaké jsme tu uvedli, říká se rozjímání. Rozjímání je krásný způsob modlitby. Líbila-li se ti tato rozjímání, popros duchovního rádce svého oddílu, aby tě naučil rozjímat i jinak.

O svátosti pokání.

Někteří lidé, když jim někdo ublíží, stále se na něho hněvají a nechtějí odpustit.

Docela jinak si vede Bůh. Má nás velice rád a chce nám odpustit všechny naše hříchy, kterými jsme jej urazili. Proto poslal na svět svého syna Ježíše Krista a dal jej pro nás ukřižovat.

Ježíš svou smrtí zaplatil svému i našemu Otci na nebesích za naše hříchy. Říkáme, že nás svou smrtí vykoupil z hříchů.

Po svém zmrtvýchvstání ustanovil Ježíš svátost pokání, v níž se lidem odpouštějí jejich hříchy. Ustanovil ji až když vstal z mrtvých, protože dokud Ježíš nezemřel na kříži, nebylo ještě zapláceno výkupné za naše hříchy.

Moc odpouštět hříchy ve svátosti pokání (t. j. při sv. zpovědi) dal Ježíš Kristus svým apoštolům, ti je dále svěřili biskupům a biskupové ji dávají kněžím. Proto mají kněží moc odpouštět hříchy.

Nemohou však odpustit hříchy každému, nýbrž jen tomu, kdo hříchy pravdivě vyzná a kdo jich lituje.

Kdybys zamlčel jen jeden smrtelný hřích, je celá zpověď neplatná a neodpouští se ti nic.

Nikdy se nedej od sv. zpovědi nikým odradit. Bylo by to velmi nerozumné a škodu bys měl ty sám. Pamatuji, že Bůh za jeden těžký hřích mohl by tě okamžitě zavrhnout do pekla, a jestli to dosud neudělal, může tak udělat každou chvíli! Kolik lidí umírá tehdy, kdy to nejméně čekají!

Svatá zpověď je tak snadná a při tom nám prokazuje tak velké dobrodiní!

K dobré svaté zpovědi jsou tři věci nezbytně potřebné:

lítost s opravdovým předsevzetím
vyznání hříchů
dostiučinění.

1. Především musí hříšník upřímně litovat svých hříchů. Musí mít lítost *nadpřirozenou*. Stačí sice *nedokonalá nadpřirozená lítost* (obyčejně to bývá lítost ze strachu před Božím trestem,

před peklem), ale lepší je *dokonalá nadpřirozená lítost* (lítost z lásky; hříšník lituje, že Bohu za jeho dobrotu a lásku oplácí nevděkem, lituje, že ho uráží atd.)

Hříšník musí litovat všech smrtelných hříchů, kterých se dopustil.

Nemá-li žádný smrtelný hřích, uýbrž jen všední hřichy, musí litovat alespoň jednoho z nich. Snaž se o dobrou lítost, spojenou s opravdovým předsevzetím polepsit se. Na té nejvíce záleží.

2. Je zapotřebí také vyznání všech smrtelných hříchů, které jsi udělal od poslední svaté zpovědi. Byla-li tvá poslední svatá zpověď neplatná, protože jsi vědomě zamlčel nějaký smrtelný hřích, pak se musíš nyní zpovídat ze všech smrtelných hříchů, které jsi udělal od té doby, kdy ses zpovídal p l a t n ě.

3. Také je třeba vykonat dostiučinění neboli pokání, které kněz hříšníkovi při sv. zpovědi uložil. Nejlépe, vykoná-li je hříšník co nejdříve, než zapomene, které pokání mu kněz uložil.

Není-li ti něco jasné z toho, co tu píšeme, porad' se s duchovním vedoucím nebo s jiným knězem. Je třeba, abys dobře všemu rozuměl, co se týká svaté zpovědi.

Příprava na sv. zpověď:

Na svatou zpověď se nejlépe připravíš v kostele. Jen když nemůžeš do kostela, připravuješ se na ni doma.

Podívej se na svatostánek na oltáři (jsi-li doma, klekni směrem k nejbližšímu kostelu). Vidíš, tam bydlí Ježíš. Vidí tě. Ví, že se půjdeš vyzpovídat a má z toho radost. Vyznáš-li se pěkně ze svých hříchů a budeš-li jich dobře litovat, všechny ti je odpustí.

Milý Pane Ježíši! Půjdu se vyzpovídat. Jsem šťasten, že mě zbavíš mých ošklivých hříchů. Kdybys mi je neodpustil, byl bych stále horší a horší upadal bych do nových a nových a ještě ošklivějších hříchů.

Je mnoho lidí, i dětí, kteří umírají dříve, než se mohou vyzpovídat. To je největší neštěstí, jaké se může někomu stát.

Děkuji ti, můj hodný Ježíši, že mne nenecháš zemřít v těchto mých hříších. Dovolíš mi přistoupit ke zpovědnici. Odpustíš mi všechny mé špatnosti, protože jsi tak velice dobrý!

Pros o milost Ducha svatého:

Bože Duchu svatý, chci se dobře vyzpovídat. Řeknu knězi všechny hříchy, kterých jsem se dopustil. Pomoz mi, prosím tě, abych si na všechny vzpomněl.

Často jsem již říkal: „Nebudu už hřešit!“ Ale vždycky jsem zase zapomněl a znova jsem Ježíše urážel. Duchu svatý, dej mi poznat, jak ošklivý je hřích a jak je nevděčný k Bohu ten, kdo se ho dopouští! Naplň mé srdce velikou lítostí za všechno zlo, které jsem činil, a dej mi pevné předsevzetí nikdy už nehřešit.

Panno Maria pros za mě! Vypros mi milost dobré svaté zpovědi!

Kdoví, není-li to má poslední svatá zpověď!

Vzpomínej, zda jsi neudělal některý z těchto hříchů:

Nemodlil jsem se ráno a večer?

Modlil jsem se roztržitě?

Zbytečně jsem vyslovoval Boží jméno?

Klel jsem?

Nebyl jsem v neděli anebo ve svátek na mši svaté, ačkoli jsem mohl (kolikrát?)

V kostele jsem se smál, mluvil, nedával pozor?

Neposlouchal jsem maminku, tatínka, učitele nebo vedoucího?

Odmlouval jsem?

Zlobil jsem doma nebo ve škole anebo ve smečce?

Posmíval jsem se někomu?

Bil jsem někoho?

Nadával jsem?

Hněval jsem se?

Trápil jsem zvířata?

Myslil jsem na něco nestydatě?

Mluvil jsem něco nestydatého?

Díval jsem se na něco nestydatě?

Dělal jsem něco nestydatého sám, nebo s jinými? (kolikrát?)

Ukradl jsem něco, komu? Co?

Našel jsem něco a nechal jsem si to? Co?

Lhal jsem?

Žaloval jsem na jiné něco nepravdivého?

Byl jsem pyšný?

Byl jsem závistivý?

Byl jsem lenivý?

Jedl jsem v pátek maso?

Naváděl jsem jiné, aby udělali něco zlého?

Když sis vzpomněl, které z těchto hříchů jsi udělal, přeříkej si několikrát tyto své hříchy (které jsi neudělal, vynecháš!), aby ses jim naučil.

Když sis na své hříchy vzpomněl, je třeba, abys jich litoval. Jinak bys šel marně ke sv. zpovědi — rozhřešení od kněze by bylo neplatné.

Vzpomeň si, jak Pána Ježíše bolelo, když byl přibit ostrými hřeby na kříž. Více ho však bolelo, když si pomyslíl, jak k němu budeme nevděční a jak často budeme hřešit!

Pane Ježíši, můj Bože, trpěl jsi bolesti za naše hříchy.

Také za mé hříchy jsi trpěl.

Proto je mi velice líto a mrzí mě, že jsem tě jimi zarmoutil.

Mé hříchy se mi oškliví. Zbav mne jich, prosím tě, odpusť mi je!

Chci se polepšit a dám pozor, abych už nehřešil.

Pak se pomodli k Panně Marii jednou „Zdravas“ a popros ji o pomoc, abys byl při sv. zpovědi upřímný.

V kostele u zpovědnice:

Před svatou zpovědí se modli některé modlitby, abys neměl dlouhou chvíli a neohlížel se a nešeptal si s kamarády.

Nejlépe, když se budeš modlit takto:

Když se chtěl marnotratný syn polepšit, řekl si: „Vstanu a půjdu k otci svému a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou.“

Také já chci na sebe říci ve svaté zpovědi všechny hříchy, které jsem udělal.

Duchu svatý, pomoz mi, abych se nebál a nestyděl se zpovídat ze svých hříchů.

Panno Maria a anděli strážný, přimlouvejte se za mne u Pána Ježíše, aby mi hříchy odpustil.

Když je řada na tobě, klekni si k okénku zpovědnice, požehnej se znamením kříže a řekni knězi, kdys byl naposled u platné svaté zpovědi, (bude to asi tvoje minulá svatá zpověď, jestli jsi při ní vědomě nezamlčel nějaký smrtelný hřích).

Můžeš to říci takto:

Naposledy jsem se platně zpovídal dne ... a od té doby jsem se dopustil těchto hříchů:

Nyní se vyzpovídáš z paměti ze svých hříchů. Nakonec dodáš: Svých hříchů lituji a chci se opravdu polepšit.

Potom bude mluvit kněz. Pozorně jej poslouvej a dávej zejména pozor na pokání, které ti uloží. Kdybys mu nerozuměl, anebo kdyby ti uložil za pokání modlitbu, kterou neumíš, nestyď se a řekni mu to. Kněz tě rád vyslechne.

Pak říká kněz latinsky slova rozhřešení. Když nad tebou dělá znamení kříže, požehnej se. V té chvíli ti odpouští z Boží moci tvé hříchy. Vstaneš

a podíváš se, zda ti kněz podává štolu k políbení. Podává-li ji, políbíš ji na znamení úcty ke kněžskému úřadu a jdeš si kleknout blízko oltáře.

Nejprve se pomodli pokání, které ti kněz uložil, abys na ne později snad nezapomněl. Možná, že ti uložil kromě nějaké modlitby ještě jiné pokání, na př. abys nahradil škodu, kterou jsi někomu způsobil a podobně. Toto pokání si dobře zapamatuj, abys je mohl co nejdříve také vykonat.

Jestli jsi na nějaký hřích u svaté zpovědi zapomněl, nemusíš se bát. Pán Ježíš ti odpustil i ten zapomenutý hřích. Je-li to však těžký hřích, musíš jej ještě říci knězi při příští sv. zpovědi.

Než jdeš z kostela domů, pomodli se ještě:

Udělal jsi mi tu největší radost. Jak je mi lehký a jak je mi dobře!

Všecky ty mé ošklivé hříchy jsi odpustil.

Zase mám mám duši krásnou, čistou a svatou.

Zas v mé duši bydlí Duch svatý.

Mám znova milost Boží a zítra při svatém přijímání mi ji ještě rozmnožíš!

Jsem tak šťasten! Chci také druhým dělat radost, jako jsi mi udělal radost ty, milý Ježíši. Budu doma k mamince zvláště hodný; také k sourozencům, kamarádům a zítra na výletě k vlčatům chci být milý a hodný.

Teď bych měl ještě hřešit? Teď, když jsi mne zbavil všech těch hříchů? Teď, když jsi mě očistil a obšťastnil?

Slibuji, Ježíši, že už tě nechci urážet.

Nechci hřešit ani smrtelně ani lehce.

Nechci již krást: Ani desetník.

Chci poslouchat na každé slovo: doma, ve škole, ve smečce.

V kostele si vždycky vzpomenu, že mě vidíš a budu se pozorně modlit.

Nechci již nikdy lhát: Ani jediné nepravdivé slovo!

Ježíši, já tě mám rád z celého srdce!

Na stráži.

Umínil sis, vlčku, že už budeš lepší, že už nechceš dobrovolně hřešit.

Jenže umínil si něco, to ještě nestačí. Je třeba ještě se i vynasnažit.

Máš dva prostředky, jak se mít na pozoru před svými hříchy! Především každý večer při modlitbě před spaním vzpomínáš na své dobré i špatné skutky za celý den. Za dobré skutky děkuješ Pánu Bohu, neboť ty jsou od něho. Špatných lituješ, protože ty pocházejí od tebe.

Druhý prostředek popíšeme nyní. Říkáme mu „Vlče na stráži“. Znamená vyvolit si nějaký dobrý návyk, nějakou dobrou vlastnost a tu si hledět získat anebo zase naopak, vzít si na mušku některou ze svých obvyklých chyb a té se hledět zbavit. Viděl jsi někdy stavět a zařizovat dům? Nejprve dělníci vykopají základy, pak přivezou na nákladních autech vápno, cihly, písek, cement. Zedníci počnou stavět a tesaři jim postaví lešení. Když je stavba vystavěna až po střechu, postaví tesaři

krovy a pokrývači na ně položí krytinu. Budova se omítne. Nakonec přijdou truhláři a zasadí okna, klempíři pořídí okapy, instalatéři vodovod a kanalisaci, malíři pokoje vymalují a tak dále. Nelze všecko dělat zároveň. To by se dům vůbec nepostavil. Představ si, že by byli zedníci v půli práce a už by chtěl tesař zdvíhat krov, malíř pokojů by se se žebříkem snažil dostat do ještě nehotového pokoje a zedník by jej odtud posílal pryč. Sklenář by si přinesl sklo a zatím by ještě nebyly ani vsazeny okenní rámy. Všichni by se vzájemně pletli do cesty, překáželi by si, poprali by se a jejich práce by byla marná.

A právě tak je tomu i s tebou, vlčku. Kdybys chtěl být hnedka dokonalý a svatý, jednal bys jako ti zedníci, malíři a instalatéři, kteří by chtěli mít všichni hned hotový a zařízený dům. Musíš pracovat postupně, část po části.

Nejlépe, když si vždycky v neděli při mši svaté vyvolíš nějakou dobrou vlastnost, o kterou chceš usilovat po celý týden až do příští neděle, anebo

si při ní vybereš některý ze svých hříchů, jehož se dopouštíš nejčastěji, anebo který tě zvláště mrzí, a na ten si dáš v tom týdnu obzvlášť pozor.

Příští neděli si vyvolíš zase jinou dobrou vlastnost nebo jinou chybu.

Nezapomínej:

1. Vzpomenout si na své předsevzetí denně před ranní modlitbou.

2. Hovořit o svém předsevzetí s Ježíšem, kdykoli mu děkuješ po svatém přijímání.

3. Zamyslit se při večerní modlitbě, jak se ti dařilo tento den tvé předsevzetí.

4. Také když se modlíš v poledne před obědem, zamyslit se nad tím, jak jsi dopoledne plnil své předsevzetí.

5. Při každé zpovědi, když ses knězi již vyzpovídal ze svých hříchů, pověz mu, jaká předsevzetí sis v době od minulé svaté zpovědi umínil a jak se ti dařila.

6. Pros Pána Boha vícekrát za den, kdykoli si na něho vzpomeneš, aby Ti

pomáhal plnit tvé předsevzetí; zejména se k němu obracej skrze Pannu Marii.

Na př.:

Panno Maria, přimlouvej se za mne u Pána Boha, aby mi dodal odvahy mluvit pravdu!

Pane Ježíši Kriste, pomoz mi, abych byl trpělivý a nevadil se s kamarády a nenadával jim!

Svatý anděli strážný, ochraňuj mne před rozmrzelostí. Ať jsem veselý, i když se mi něco nedaří. Chci se líbit Pánu Ježíši. On má rád veselé chlapce.

Pane Ježíši Kriste, chci být pracovitý jako ty. Pomoz mi, abych se nepoddával lenosti.

To jsou příklady čtyř různých modliteb, pro čtyři rozličná předsevzetí. Nebudeš se tedy modlit všechny čtyři, nýbrž po celý týden jen jednu.

4. S naší smečkou

vlčat

Zahajování schůzek.

A.) Modlitbou:

- 1.) Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.
Všecko, co děláme,
svou práci
i své hry,
chceme konat k tvé cti a chvále.
Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.
- 2.) Milý Ježíši, náš Velký bratře,
žil jsi jako člověk mezi námi,
abys nám ukázal,
jak si máme počínat.
Chceme jít po tvé cestě,
chceme žít jako ty.
Ty nám k tomu dopomoz.
Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.
3. Velký, dobrý Bože,
dej nám sílu,
abychom byli poslušni starších
a nepoddávali se sami sobě.
Pomoz nám,

abychom denně konali dobrý skutek.
Tak se staň!
Ve jménu Otce i Syna i Ducha sva-
tého. Amen.

- 4.) Pane Bože,
chceme se ti líbit.
Chceme tě poslouchat
a chceme ti sloužit.
Dej nám k tomu své požehnání.
Ve jménu Otce i Syna i Ducha sva-
tého. Amen.
- 5.) Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,
jako bylo na počátku,
i nyní,
i vždycky,
a na věky věků. Amen.
- 6.) Milý Pane Ježíši Kriste,
máme rádi své maminky a tatínky,
máme rádi své bratry a sestry.
Máme se rádi navzájem
a máme rádi své vůdce.
Máme rádi všechny junáky.
Máme též rádi svůj národ
a svou krásnou československou
vlast.
Nejraději však máme tebe.

Ty jsi náš bratr a ty jsi náš přítel,
jsi náš Otec i náš vůdce.
Všecko máme od tebe,
protože jsi náš Stvořitel.
Vykoupil jsi nás z hříchu
a připravil jsi nám nebe.
Jsme však slabí a nestálí.
Nedej, abychom tě někdy zradili.
Dej nám, abychom tě stále měli více
rádi
a dovedli pro tebe i zemřít.
Tak se staň!

B.) Pokřikem:

- 1.) Vedoucí: Slyšte vlci!
Vlčata (rázně a v taktu): Vlčí
uši — dobře slyší —
zákon džungle — zákon
Boží! Háááú, haf!
- 2.) Vedoucí: Volej, smečko!
Vlčata: Hau, hau,
hafy, haf,
nebojím se nikoho.
Bratry všude mám,
(pomlka)
Všude Boha dobrého.
Hááú, hau!

- 3.) Vedoucí: Smeč!
Vlčata: Tesáky mám rád,
cvaky, cvaky, cvak.
Nepřítel se nebojím,
„K Bohu rád se pomod-
lím.“
Cvaky, cvaky, cvak!
- 4.) Dobrý zor, dobrý zor —
malé vlče, Boží tvor.
- 5.) V lesní tiši
k Bohu míří
vlčat smečka, hau,
hau, jahú a hau!
- 6.) Oheň, oheň, tlapky pálí,
každé vlče Boha chválí.
Tlapky oheň neožehne,
do srdce ti radost lehne.
- 7.) V ticho lesa slyšte hlas,
Boží ruka vede nás.
- 8.) Vlčku, bystří sluch:
Kráčí Boží duch.
Samotou a nepohodou
drž se druha druh!
- 9.) Hou a vrr a hou,
volá doubravou,
volá, volá, Boží hlas:
Vlčku, přijdi zas!

- 10.) Jagúú, jagúú, vlčat sbor
v lesy míří Boží tvor.
- 11.) Vítr, vítr v stromy duje,
vlče Boha následuje.
- 12.) Ha, ha, ha, jahúú,
nese ozvěna,
jahúú, jahúú, hau,
vlčat rodina.
- 13.) *Vedoucí:* Mláďata, vlčata, vlk!
Vlčata: Hafy, haf,
boj a ruch!
Rázně k cíli, vlčata,
práce když je načata,
(zde se trochu odmlčet)
veď nás Bůh!
- 14.) *Vedoucí:* Každý slouží tak, jak
umí:
Vlčata: Hrají cvrčci na mezích,
cvrky, cvrky, bzum a
bzum,
zpívá skřivan v oblacích,
trilky, trilky, fanfárum,
vrčí vlče v doupěti
vrr a vrr,
hau, hafy, haf.

- Všichni chceme Bohu
sloužit,
jak nám komu velí stav.
- 15.) *Vedoucí:* Huáááá, huáááá
Vlčata: hua hej,
vlče nic se nelekej,
huááá, huááá,
hua, hej,
bratrům všem svou lás-
ku dej.
Huááá, huááá,
hua hej,
podlé skety roztrhej,
huááá, huááá,
hua hej!
- 16.) *Vedoucí:* Vlčata!
Vlčata: Volá vlk!
Rychle slechy zostřete,
rázně k vlku zaměřte,
vlčata,
volá vlk!
- 17.) *Vedoucí:* Jaké je vlče?
Vlčata: Vlče je rychlé,
odvážné,
smělé,
vlče je hravé,
veselé,

milé,
vlče je zbožné,
poslušné,
pilné,
(*Zde se odmlčet*)
vlče pro všechno dobré je
silné!“

18.) *Vedoucí:* Vlčáci, vzhůru!

Vlčata: Vlčáku vzhůru,
v smečku leť!
Rázně k cíli,
Bůh náš milý,
vpřed nás veď!

19.) (Pro nejmladší šestku.)

Vedoucí: Jako vítr!

Vlčata: Cupy, cupy, skok a skok.
Bosé nožky, rychlé běhy,
veselí a bujný smích.
Ještě rychlejší běží srdce
k Tatínkovi v nebesích.
Cupy, cupy, skok a skok!

Společné modlitby v táboře.

Ráno:

Jakmile se zatroubí budíček a vlčata se probudí, poklekne každý na lůžku, požehná se křížem a říká „Sláva Otci . . .“ Vedoucí s tím počítá a proto píská nástup k ranním cvikům o nějakých patnáct vteřin později.

Společná modlitba se koná až po cvičení a umývání, případně po prohlídce čistoty. Modlitba bývá dříve nebo později podle toho, je-li v táboře mše svatá.

Při modlitbě nestojí vlčata v řadu a v pozoru, nýbrž v půlkruhu, v hloučku nebo několika čtyřstupech, před křížem, táborovým oltářem a pod., ve volném postoji.

Je dobré, tvoří-li dvě oddělené skupiny (na př. podle šestek), aby se mohli ranní modlitbu modlit „na dva chóry“.

Chvály:

(Na zahájení dne — ještě před vlastní modlitbou)

Vedoucí: Tomu, kdo nám dal zdravý spánek,

Vlčata (rázně, z plných plic): sláva!

Vedoucí: Tomu, kdo nám dává tento den,

Vlčata: sláva!

Vedoucí: Tomu, kdo stvořil toto krásné místo kde táboříme,

Vlčata: sláva!

Vedoucí: Tomu, kdo stvořil naši milovanou vlast,

Vlčata: sláva!

Vedoucí: Tomu, kdo nám dává zdravé tělo,

Vlčata: sláva!

Vedoucí: Tomu, od něhož máme v duši posvěcující milost Boží,

Vlčata: sláva!

Vedoucí: Tomu, od něhož pochází všecka naše radost,

Vlčata: sláva!

Vedoucí: Tomu, který si přeje, ať bychom byli věčně blažení v nebi,

Vlčata: sláva!

Vedoucí na konec: Našemu Otci

Vlčata: sláva, sláva, sláva!

Poznámka pro vedoucího: Není třeba volati všechny invokace chval. Stačí vybrati si jen několik, třeba tři až čtyři. Jde o to povzbudit, nikoli unavit.

Možno také volit invokace podle posledních událostí v táboře, které zanechaly v hoších zvláště silné dojmy. Na př.: Tomu, kdo nám dal večera na výletě krásné počasí . . . Tomu,

kdo stvořil ježka, kterého jste včera viděli a obdivovali se mu . . . , Tomu, kdo nám pomohl, aby nám lesní správa dala zdarma stromky . . . , a pod.

K volání slávy je dobré po každé dát rukou povel.

Ranní modlitba:

(možno-li na 2 chóry)

Vedoucí: Slunce již vyšlo a zaplašilo noční stíny.

Probudilo ptáčky a probudilo zvířata.

Stoupá po obloze.

1. chór: Svět je tak krásný.

Jsme tak rádi na světě!

2. chór: Víme, komu za to všechno máme děkovat.

Tobě, velký a dobrý Bože!

1. chór: Nauč nás vděčnosti

za všechno dobré,
které máme od tebe.

2. chór: Dej nám zdraví,
dej nám sílu!

1. chór: Chraň nás,
abychom nedělali nic špatného.

Chceme se ti líbit.

2. *chór*: Prosíme tě, pomoz nám,
abychom vykonali hodně do-
brých skutků,

1. *chór*: bychom zůstali čisti až do
večera

2. *chór*: a až se skončí den a nadejde
noc,
abychom ti mohli děkovat.

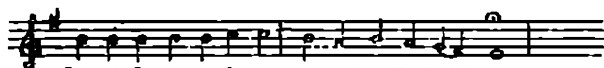
Oba chóry: Tak dej Bůh!

Denní heslo:

*Po ranní modlitbě dá vedoucí vlčatům
denní heslo a krátce je vysvětlí.*

Ranní píseň.

Česká národní z Pivkovic u Písku (Holas,
Bradáč).

Svatá Trojice, Bže, tys už ráčil děti.

že jsou dnes s svého lože mohli zdřev povstat!

Svatá Trojice, Bože,
tys mně ráčil dáti,
že jsem dnes z svého lože
mohl zdrav povstati.

Ráčils mě stvořiti,
padlého vykoupiti
a na křtu posvětiti,
za dědice vzíti.

Dnes mně mohly přijíti
rozličné příhody;
smrt neb krveprolití,
nemoc, oheň, škody.

Ty dobře estříháš,
pokrm, nápoj dáváš,
k živnostem nám zpomáháš,
nad hříchy shovíváš.

Člověka bídného
duchem svatým spravuj,
hřešení všelikého
milostivě zbavuj.

Ať slovo tvé známe,
u víře tě vzýváme,
blaze s tebou skonáme.

Polední modlitba:

Vedoucí: Je krásný, teplý den.

Jak je jasno!

Les tak pěkně voní!

(jen za pěkného počasí)*

1. chór: Můžeme se slunit, můžeme se koupat.

Můžeme si hrát.

Za to všechno děkujeme tobě.

Pane!

2. chór: Učíme se být správnými a statečnými hochy.

Učíme se být opravdovými křesťany!

Za to všechno děkujeme tobě!

1. chór: Prosíme tě, učiň srdce naše čistá.

2. chór: Prosíme tě též, aby i ostatní lidé byli dobří.

1. chór: Prosíme tě, pomoz všem lidem, aby tě poznali.

2. chór: Pomoz jim, aby věděli, jak jsi hodný a štědrý.

*) prší-li, děkujeme za příležitost k olužování a trpělivosti.

Nauč je, aby tě měli rádi a dobře ti sloužili.

1. *chór*: Smiluj se nad ubohými pohanými.

Smiluj se nad bezvěrci.

2. *chór*: Smiluj se nad trpícími dušemi v očištění.

1. *chór*: Panno Maria, přimlouvej se, aby Pán Bůh vyslyšel tyto naše prosby.

2. *chór*: Tak dej Bůh!

Před obědem a před večeří:

Modlí se jeden za všechny a to buď duchovní, anebo nenáboženský v táboře duchovní, střídají se v tomto čestném úkolu denně rádci nebo šestníci. Také ten může být pověřen modlitbou před jídlem a po jídle, kdo se nějak zvláště vyznamenal, kdo toho dne vyhrál vlajku čistoty a podobně.

Je třeba dbát, aby se hoch modlil pěkně zřetelně, pomalu s důrazem. Je dobré modlitbu s ním předem nacvičit.

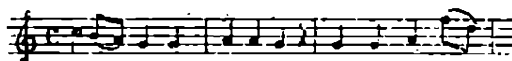
Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Požehnej, Pane Bože, tento náš oběd (večeří).

Ať nám pomáhá k síle a ke zdraví, abychom ti mohli sloužit dobrými skutky.

Píseň před jídlem.

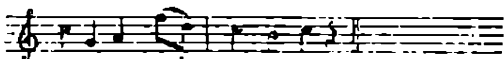
Jihočeská národní (Holas).

Otče- náš vše-mohoucí, jenž vše živíš

svou mocí, požehnejž nás všech spolu.

nyň při tom- to stolu

Otče náš všemohoucí,
jenž vše živíš svou mocí,
požehnejž nás všech spolu,
nyň při tomto stolu.

Po obědě nebo po večeři.

(modlí se týž hoch, který před jídlem).

Ve jménu Otce i Syna i Ducha sva-
tého. Amen.

Děkujeme Ti, Pane Bože, že nám dá-
váš všechno, čeho potřebujeme.

Víme, že jsou lidé, kteří trpí hladem.

Setkáme-li se někdy s nimi, rádi jim
dáme ze svého. Chceme být štědrí, jako
ty jsi stědrý.

Tak dej Bůh!
Možno připojit Otče náš a Zdrávas.

Večerní modlitba:

Modlí se před večeří anebo již hned po stažení vlajky. Hoši stojí podobně jako při ranní modlitbě.

Vedoucí: Slunce už zapadlo a vycházejí hvězdy.

Na lukách počíná být chladno.
Ozývají se cvrčci a netopýři.
Půjdeme brzo odpočinout si.

1. *chór:* Děkujeme ti, dobrý Bože,
za den, který jsi nám dal.

2. *chór:* Děkujeme ti, že se nám nic zlého nestalo.

Děkujeme ti, že jsme zdraví
a žes nás chránil před hříchy.

1. *chór:* Děkujeme ti, dobrý Bože,
že máme hodného vůdce.

2. *chór:* Děkujeme ti, že se máme rádi.
Děkujeme ti, že můžeme spolu tábořit,

otužovat se a stát se muži.

1. *chór:* Prosíme tě i za kamarády,
kteří tentokrát s námi jet ne-
mohli.

2. *chór*: Ochraňuj nám naše maminky a tatínky, kteří jsou daleko odsud.
1. *chór*: Ochraňuj i naše bratry a sestry doma.
2. *chór*: Prosíme tě za své přátele a také za své nepřátele.
1. *chór*: Prosíme tě, aby náš národ byl svorný a aby na tebe nezapomínal.
2. *chór*: Prosíme tě, aby všichni lidé žili jako skauti, aby byli spolu přáteli, pomáhali si, modlili se za sebe, měli se rádi a sloužili tobě.
1. *chór*: Prosíme tě, abys chránil svět od válek.
2. *chór*: Tak dej Bůh!

Jaký byl můj dnešní den?

Na toto zpytování svědomí nikdy nezapomínejme. Konáme je po modlitbě, abychom nemusili dávat znova nástup. Nejlépe však, když už je šero, aby pozornost vlčat nebyla vyrušována předměty okolo. Otázky přednáší duchovní (nebo vůdce) a po každé dá hochům dostatečný čas na rozmyšlenou. Nespěchat!

Dnešní denní heslo bylo ... Jak jsem je plnil?

Jak jsem byl poslušný našeho vůdce a svého šestníka?

Jak jsem se přemáhal (v lenosti, v zlosti, mlsnosti)?

Byl jsem k ostatním hochům hodný?

Jak jsem konal své povinnosti?

Vykonal jsem dnes vlčácký dobrý skutek?

Který to byl?

Co mne tíží ve svědomí?

A nyní budeme litovat svých hříchů:

Všichni: Pane Ježíši, jsi k nám velice hodný.

Nedovedl bych ani vyjmenovat,

cos mi dnes všecko dal
a kolikrát jsi mi pomohl
a chránil mne.

Ale tys mi dal ještě něco mnohem lepšího,

tys dal za mne svůj život.

Proto, že lidé dělají ošklivé hříchy

— a tedy i pro mé hříchy —

dal ses odsoudit k smrti.
Plivali ti do tváře,
zmrskali tě biči po celém těle,
vrazili ti na hlavu korunu
z ostrého trní
a na konec tě přibili na kříž.
Tam jsi pro nás zemřel.
Urazil jsem tě dnes jistě
mnoha hříchy.
Ani o nich nevím.
Tak krátká je moje paměť.
Ty však je všechny znáš,
neboť jsi vševědoucí.
Pane Ježíši, odpust mi,
že jsem tak nevděčný
a že ti dobré oplácím zlým.
Je mi toho velice líto,
že jsem tě urážel
a zarmoutil.
Jsem dosud slabý
a nedovedu být takový,
jak ty si to přeješ.
proto mě neopouštěj
a pomoz mi,
abych se opravdu polepšil.

Nyní mám čisté svědomí,
protože jsi mi mé hříchy od-
pustil.

Kdybych měl v noci zemřít,
nebojím se,
neboť ty jsi se mnou.

(Je-li v táboře denně mše svatá):

Těším se, že tě zítra uvítám
ve mši svaté
a těším se, že při svatém při-
jímání
přijdeš do mého srdce!
Dobrou noc!

Jiné ranní, polední a večerní modlitby:

Modlíme-li se táborové modlitby z této knížky, nepřipojujeme k nim již jiné modlitby („modlitby dospělých“).

Ale aby vlčata nezapomněla modlitby, jimž se učí ve škole a které budou potřebovat jako dospělí, je dobré, střídáme-li modlitby tak, že jeden den modlíme se jen modlitby uvedené v této knížce, kdežto druhý den se modlíme obvyklé církevní modlitby: Otče náš,

*Zdrávas, Věřím v Boha, Anděle Boží
atd. Jsou uvedeny v posledním oddílu
této knihy.*

Večerní píseň.

Moravská národní (Sušil).

O. Jezu, můj Jezu, tys obrana moje

O Jezu, můj Jezu,
tys obrana moje.

A půjdu já půjdu
do svého pokoje.

A když nyní usnu,
opatruj mě, Pane,

ať moja dušička
ráno zdravá vstane.

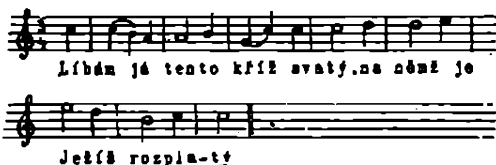
Ochraň všechny lidi
od ohně a vody,

od nemoci, hladu
a všeliké škody.

Písňe pro výlety a tábor.

U kříže v poli.

Moravská národní z Osvětiman (Sušil).

Líbám já tento kříž svatý,
na němž jest Ježíš rozpiatý.

Líbám tebe, o Ježíši,
drahos vykúpil mů duši.

Děkuji tobě za všechno,
dals probodnút své srdečko.

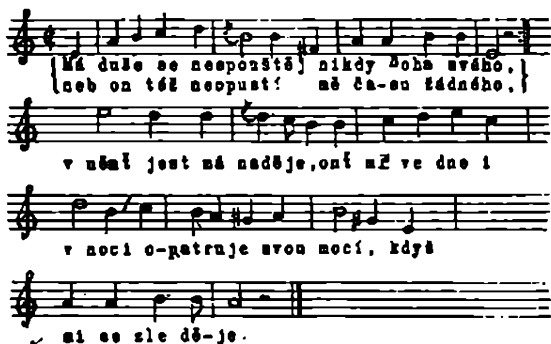
Jezu Kriste, netrestej nás,
tvá matička prosí za nás.

Prosí tebe, o synáčku,
nerač trestat svú ovčičku,

Vztáhni, Kriste, svú ručičku
a požehnej mů dušičku.

Důvěra v Boha.

Česká národní (Janský, Holas atd.)

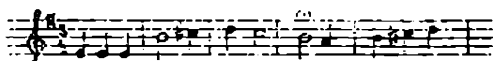

Má duše se nespouštěj nikdy Boha svého,
neb on též neopustí mě času žádného,
v němž jest má naděje, onť mě ve dne i
v noci o-patruje svou mocí, když
mi se zle děje.

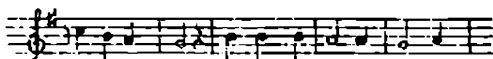
Má duše, nespouštěj se nikdy Boha svého,
neb on též neopustí mě času žádného,
v němž jest má naděje,
onť mě ve dne i v noci
opatruje svou mocí,
když mi se zle děje.

K Panně Marii.

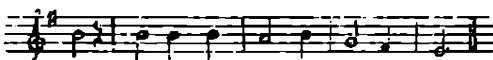
Moravská národní (Sušil).

O, Mari-a, hvězdo .morská, přebolestná

matko božská, na tom moři světa vzdy-

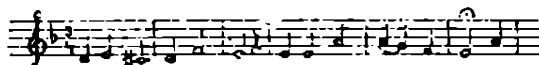
chám a s prosbou k tobě pospí-čám.

O, Maria, hvězdo morská,
přebolestná matko božská,
na tom moři světa vzdychám
a s prosbou k tobě pospíchám.
Račič mě v smutku těšiti,
v nebezpečení chrániti,
abych nikdy nepoklesl,
zlé i dobré stejně nesl.
A když přijde čas určitý
a smrt se bude blížit,
tenkrát v poslední nemoci
přispěj svou mocnou pomocí.
Umřítí se já nebojím,
nebo se naději kojím,
že skrz tvou svatou ochranu
k tvému synu se dostanu.

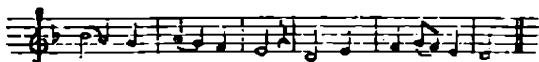
Ježíš a duše.

(Hodí se k sv. zpovědi.)

Moravská národní (Sušil).

Ovečko ztracena, celá zar-mou-cená! Bes

te mně pos-pí-chej, nic se neo-stýchej!

Ovečko ztracená,
celá zarmoucená!
Sem ke mně pospíchej,
nic se neostýchej.

„Ach, já nesmím k tobě,
stydím se v té době,
těžce jsem zhřešila,
tvou lásku ztratila.“

Pastvou tě nakrmím,
svým tělem nasytím,
navrať se brzičko
ztracená ovečko!

„Ráda bych šla blíže,
nedá hříchů tíže.
Podvést jsem se dala,
na tebe nedbala.“

Tys drahý: poklad můj
a já jsem pastýř tvůj.
Bok tobě otvírám
a v stráž tě zavírám.

Ruce roztahuji,
sebe obětuji;
přijmu tě na milost,
odpustím ti vší zlost.

„Ach, já omámená,
ovečka ztracená!
Hle, zdaleka stojím,
vrátiti se bojím.“

Neboj se, spanilá,
pojď ke mně, rozmilá,
vstaň, ó vstaň, od země
a obrať se ke mně.

Hleď, jak já pro tebe
opustil jsem nebe.
Pojď tedy brzičko
ztracená ovečko!

„O, pastýři milý,
miláčku spanilý!
Slyším tvé volání,
již činím pokání.
Prosím v truchlivosti,
odpusť mně mé zlosti!“

A již mne uzdravuj,
neb jsi ty lékař můj.

Byla jsem vyhnaná
a hříchům prodaná,
hynula jsem cele
na duši, na těle.

Již činím pokání,
uděl smilování!
Přijmi navrácenou
ovečku ztracenou!“

O vítej, ztracená,
vítej opuštěná!
Vítej, holubičko,
vítej, má ovečko!

Hlavu nakloňuji,
V lásce se skloňuji,
polib mě dušičko,
ztracená ovečko.

Umučení Pána Krista.

(*Postní.*)

Moravská národní (Sušil).

Podě-kujme Pánu Bohu a vzdávejme
čest a chválu jemu, ne-boť pro své
u-su-če-ní rá-čil nám dát hří-čů
odpuš-tě-ní

Poděkujme Pánu Bohu
a vzdávejme čest a chválu jemu,
neboť pro své umučení
ráčil nám dat hříchů odpuštění.

S nebe stúpil ponížil se
a z Marie Panny narodil se;
tři a třicet let pracoval
a pak na svatém kříži umíral.

Lámala matka své ruce,
když viděla syna v těžké muce,

od nepřátel zhaněného
 a na svatém kříži rozpjatého.
 Slyšela ho plačícího,
 viděla ho ukrvaveného,
 nemohla ho slovem těšit
 ani jeho svatou krev zastavit.
 Svatá krev jest po něm tekla,
 z hlavy, z boku, z čistého života,
 a tá krev nás vykúpila
 z muk velikých, z horujícího pekla.
 Kriste, pro tvé umučení,
 račiž nám dat hříchů odpuštění,
 ať nás nezže věčný plamen,
 uchovej nás, Jezu Kriste. Amen.

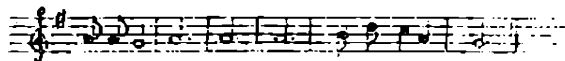
Uspávání Ježíška.

(Vánoční.)

Moravská národní (Sušil).

Seš pospíte pláčečka, zvířátka, spívejte u

doláčka, spí, spí, spí, náš Ježíška, spí

Sem pospěšte ptáčátka, zvířátka,
zpívejte u děťátka: Spi, spi, spi,
náš Ježíšku, spi.

Sem, sem, jarní slavičku, čížičku,
zpívej libou písničku: Spi, spi, spi,
náš miláčku spi.

Čížiček pokřikuje, pokřikuje,
hrdlička mu cukruje: Spi, spi, spi,
věčný králi, spi.

Sýkorka ho vítá k nám, vítá k nám:
Ty jsi všeho světa Pán, spi, spi, spi,
náš panáčku, spi.

Zezulenka mu kuká, mu kuká,
holoubek jemu vrká: Spi, spi, spi,
dítě, sladce spi.

Přibehnultě zajíček, zajíček,
pokleknul u jeslíček: Spi, spi, spi,
věčný králi, spi.

Dej, zajíčku, kožíšek, kožíšek,
zimu snáší Ježíšek, ať spí, spí,
ať v teplíčku spí.

Kdo mě srstí přiodil, přiodil,
než ty, jenž jsi mě stvořil? Ach spi,
spi,

Stvořiteli spi.

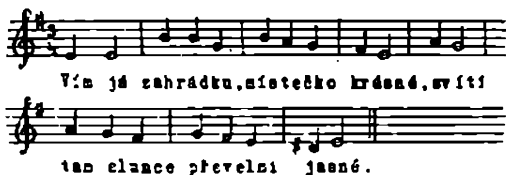
Cos mi dal, vem si zase, vem zase,
dám se svléct v každém čase; spi,
spi, spi,
mocný králi, spi.

Všechno co kde živo jest, živo jest,
prokazuje Bohu čest. Spi, spi, spi,
dobrý Bože, spi.

O, člověče rozumný, rozumný,
patř na tvor nerozumný, jak ctí, ctí,
svého Boha ctí.

Zahrada Boží.

Moravská národní (Sušil).

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody consists of quarter and eighth notes. The second staff continues the melody. Below the staves, the lyrics are written in a smaller font.

Vím já zahrádku, místečko krásné, svítí
tam slunce převelmi jasné.

Vím já zahrádku, místečko krásné,
svítí tam slunce převelmi jasné.

Pravda a víra, láska, pokora,
do té zahrádky dvěře otvírá.

Ach, Bože, komu ráčíš to dáti,
 ve tvé zahrádce slávy dojíti.
 Zde člověk dychtí po světské slávě,
 a zítra již má hrob na hřbitově.
 Já nežádám víc světské rozkoše,
 žádám já vidět Pána Ježíše.
 V tom věčném ráji, kde starci hrají,
 andělé pěkně písni zpívají.
 Raduj se, duše, a buď veselá,
 tvého zde bydla je chvílka malá.
 Budeš-li stále zde bojovati,
 chce ti Bůh za to korunu dáti.

Aby nás Pán Bůh miloval.

Česká národní (harmonisace Vilimova).

(A-by nás Pán Bůh mi-loval, si-lo-va-l.)
 a-ří-by' od-tus-til ne-be-že-ďal, ne-be-ďal.)
 nic ne-dá-dá-ne, je-son to su-ná: a-by nás
 Pán Bůh si-lo-va-l, si-lo-va-l)

Obřad při skládání slibu v táboře.

Na volné straně kruhu stojí vedoucí. Jeho zástupce nebo nejstarší z rádců obejde táborový kruh a zůstane pár vteřin stát před každým vlčetem, jež má skládat slib. Tito hoši vstanou, když zástupce vedoucího již všechny obešel a odejdou na volné prostranství, kde stojí vůdce. Tam nastoupí v řad před vůdcem, čelem k ohni (vůdce stojí zády k ohni).

Zástupce vedoucího: Bratře (zde řekne junácké jméno vůdcovo), x (zde se řekne počet) našich hochů žádá, abys je připustil k vlčáckému slibu. Jsou to... (následují jejich jména).

Složili prvou hvězdu, znají vlčácké pozdravy, zákon a heslo a dovedou se podle nich řídit.

Na slib jsou připraveni.

Vůdce: Vlčci, rozumíte tomu, co budete slibovat?

Vlčata: Ano, rozumíme.

Vůdce: Víte, že vlče musí plnit vlčácký zákon stále?

Vlčata: Víme.

Vůdce: Víte, kde se musí vlče řídit vlčáckým zákonem?

- Vlčata:* Ve smečce, doma, ve škole,
zkrátka všude.
- Vůdce:* Zdravte vlčáckým pozdravem
a opakujte po mně:
Slibuji, že se vynasnažím co
nejlépe
- Vlčata:* Slibuji, že se vynasnažím co
nejlépe.
- Vůdce:* Abych byl dobrým synkem své
vlasti
- Vlčata:* Abych byl dobrým synkem své
vlasti
- Vůdce:* A poslušným vlčkem zákona
své smečky
- Vlčata:* A poslušným vlčkem zákona
své smečky
- Vůdce:* A že denně někomu prokáži
dobrý čin.
- Vlčata:* A že denně někomu prokáži
dobrý čin.
- Vůdce:* K tomu mi pomáhej Bůh!
- Vlčata:* K tomu mi pomáhej Bůh!
- Vůdce:* Pozdrav zruš!
Od této chvíle stáváte se sku-
tečnými vlčaty a náležíte k
světové skautské rodině. Řiďte

se svým zákonem a buďte do-
brými vlčky, abyste jednou
mohli být přijati mezi junáky
a mohli pak jako rytíři hájiti
práva Boží a spravedlnost.

*Zástupce vedoucího každému vlčeti při-
pevní slibový odznak a vůdce každému
vlčeti stiskne levici.*

*Pak se každý vrátí na své místo
mezi ostatní hochy a smečka je uvítá
pokřikem nebo písní.*

Se slibovým obřadem je možno spojit i udí-
lení vlčáckých jmen. Po vlastním slibu může
vůdce každému vlčeti sdělit, jaké vlčácké jméno
dostalo a že mu od nynějška budou všichni ve
smečce říkat jen tímto novým jménem. (Pří-
klady vlčáckých jmen: Ak, Bimbo, Blesk, Bobík,
Budul, Čibi, Dan Fenek, Grizzly, Jasan, Jež-
dík, Jiskra, Káj, Kivi, Kulička, Lori Maki,
Mink, Mýval, Norek, Paleček, Punfa, Robin,
Smolíček, Šmudla, Šotek, Štír, Štísko, Zvoneček
a pod.)

Obřad při skládání slibu u kapličky, u Božích muk a pod.

Venkovské oddíly mohou dobře skládat sliby
u některé kapličky v lese nebo v polích, u osa-
mělého kříže, Božích muk a pod. Oddíl má už
obyčejně určitou kapličku, kde se obvykle sliby
skládají. Takové místo je oddílu drahé a je s
ním spojeno mnoho vzpomínek na minulé léta
oddílu.

Slib se tu skládá navečer. Obřad se neliší od obřadu u táborového ohně. Dobře se však hodí začít modlitbou k Duchu svatému, k Panně Marii nebo patronu kapličky, případně na začátek i na konec slibu zazpívat pěknou duchovní píseň.

Obřad při skládání slibu v kostele.

V kostele, kde není Nejsvětější svátost (nebo v kapli) lze zhruba použít téhož obřadu jako u táborového ohně (s výjimkou pokřiku). Připojíme však nějakou duchovní píseň a před slibem se pomodlíme. Také po slibu můžeme poděkovat Bohu modlitbou. Duchovní vedoucí poví vlčatům několik slov o slibu.

Je-li však v kostele Nejsvětější svátost, pak je nutno dát celému slibovému obřadu podobu pobožnosti. Přizveme k němu rodiče nebo nejbližší příbuzné. Slib konáme v tu dobu, kdy v kostele nebývají lidé.

Již venku seřadíme hochy, přesně jim určíme, jak a kde budou stát a také vlčatům, která mají slibovat, předem přesně určíme, kam se mají postavit. Do kostela vejdemo v útvaru a hoši se bez povelů sami postaví na určená místa.

Začínáme zpěvem, modlitbou k Duchu svatému, pak následuje promluva duchovního vedoucího k vlčatům, která mají slibovat (asi 5 minut). Slib skládají hoši duchovnímu vedoucímu, vůdce oddílu jim pak připevní odznaky.

Po slibu lze zpívat české *Te Deum* a může následovat požehnání.

Po skončení obřadu dá vůdce vlčatům před kostelem nástup a vlčata, která slibovala, zdrží se o chvíli děle. Když vyjdou ven, uvítá je smežka pokřikem a vlčata jdou podél řadu a každý jim na uvítanou podá levici.

Na hlídce.

*Milý vlčku,
když tak stojíš na noční hlídce, nebývá
ti zrovna dobře. Nechci tvrdit, že máš
strach a že v každém malém smrčku
vidíš přikrčeného lupiče, ale při nej-
menším jsi ospalý a je ti zima.*

*Máš také dlouhou chvíli. Ručičky na
budíku se nechtějí rychleji točit.*

Víš, co učiníš? Modli se!

*Tuto knížku ovšem nebudeš moci na
hlídce otvírat, protože bys na ni v noci
neviděl, a potom kdybys četl, nedával
bys pozor a to by nebyla hlídka. Proto
ti tu také žádnou zvláštní modlitbu pro
hlídku nepíšeme.*

*Můžeš se modlit modlitby dospělých,
které znáš ze školy a od maminky. Mo-
dli se za bratra, s nímž spíš v jednom
stanu, za svého šestníka, za nejlepšího
kamaráda.*

*Modli se za svého vůdce a za celou
smečku.*

*Také se modli za svůj oddíl skautů
a skautek.*

Potom přidej Otče náš za všechny československé junáky a Otče náš za skauty na celém světě.

Pomodli se za všechny hochy a všechna děvčata na světě.

Také za náš národ se pomodli.

Vzpomeň modlitbou na maminku, na tatínka, na sourozence.

Nezapomeň na ubohé duše v očistci.

Také se pomodli za ty, kteří právě někde umírají.

Pomodli se, abys i ty jednou zemřel smířen s Bohem.

Pomodli se za pohany, za bloudící a za nevěrce.

Modli se za různé lidi, které znáš (za sousedy, příbuzné a pod.).

Modli se, za koho tě napadne.

Vždyť máš na to hodinu času!

Můžeš však také hovořit s Pánem Bohem nebo s Pannou Marií vlastními slovy.

Vyprávěj jim o sobě, cos včera dělal, co chceš zítra podniknout.

Vyprávěj jim, co bys rád.

Pověz jim, že se nechceš na hlídce bát, ale že je ti trochu úzko.

Pověz jim, jak je máš rád a jak tě mrzí, že jsou na světě lidé — a i děti — kteří Pána Boha neznají a nemají ho rádi.

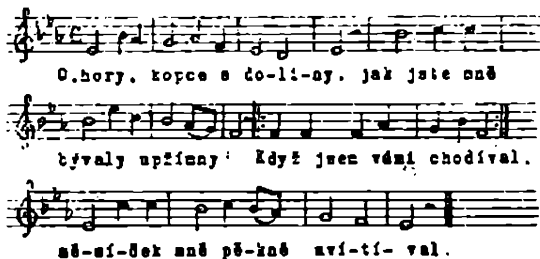
Povídej Bohu o čemkoli, on tě rád poslouchá.

Za dne sám.

Někdy musíš hlídat tábořiště nebo něco jiného ve dne. Nebo musíš na někoho dlouho sám čekat. Jdeš sám pro mléko a podobně. I při tom je nejlepší se modlit. Můžeš to činit podobně jako na noční hlídce. I na jiných stránkách máš různé modlitby, které se pro takový účel hodí.

V přírodě.

Moravská národní (Sušil).

O hory, kopce a do-li-ny, jak jste mně
bývaly upřímy: Když jsem vám chodíval,
ně-ší-šek mně pře-koš uví-tí- val.

O, hory, kopce a doliny,
jak jste mně bývaly upřímný!
[:Když jsem vámi chodíval,:]
měsíček mně pěkně svítíval.

Svítily hvězdičky překrásné,
obloha, celé nebe jasné,
[:všecko všady veselé,:]
utěšení moje spanilé.

Chodil jsem přes všecky doliny,
přes hory, louky a roviny,
[:chodníček mně ubýval,:]
když jsem si na Boha myslíval.

Myslil jsem v srdci svém na něho,
rozjímal jsem ty skutky jeho:
[:Bože, jak jsi rozmilý,:]
slavný, dobrotivý, spanilý!

Krásu tvou zvěstuje obloha,
dobrotu dobrodiní mnohá,
[:nebe, země, dílo tvé:]
k lásce probuzuje srdce mé.

Každý pozemský tvor tě vzývá,
pták, jenžto nad mou hlavou zpívá,
[:všecko tě oslavuje,:]
nade mnou moc Boží zvěstuje.

Půjdu tak ve svatém pokoji,
Pán Bůh mě na cestě zprovodí;
[:doved', Pane, doved' mě,:]
po této časnosti do nebe.

Loučení s táborem.

1. *chór*: Pane Bože, jak jsi krásný
a jak jsi silný!
2. *chór*: Děkujeme ti za ty krásné
týdny,
které jsme na táboře prožili.
1. *chór*: Děkujeme ti za všechny pěkné
hry,
2. *chór*: děkujeme ti za krásné tábo-
ráky.
1. *chór*: Děkujeme ti za sluníčko a za
koupání.
2. *chór*: Děkujeme ti za to, že jsme se
měli rádi a že jsme se naučili
správnému životu.
1. *chór*: Až přijdeme domů,
snadno bychom zapomněli, če-
mus nás tu naučil.

2. *chór*: Pomoz nám, Pane Bože,
abychom nezapomněli.
1. *chór*: Nechceme nikdy v neděli vy-
nechat mši svatou.
2. *chór*: Chceme i ve všední den chodit
často na mši svatou a do ko-
stela vůbec.
1. *chór*: Chceme se modlit ráno i večer.
2. *chór*: Nebudeme zapomínat modlit
se před jídlem ani po jídle.
1. *chór*: Budeme i doma
každý večer zpytovat svědomí
a litovat svých hříchů.
2. *chór*: Jako jsme měli na táboře
hesla na den, budeme si i do-
ma dávat předsevzetí, jenže
na celý týden.
1. *chór*: Sláva Otci i Synu i Duchu
svatému,
2. *chór*: jakož bylo na počátku i nyní
i vždycky a na věky věkův.
Amen.

Vedoucí: Chvála Kristu!

Všichni: Na věky!

5. Modlíme se s dospělými

Vysvětlení nejdůležitějších modliteb.

Nejlepší modlitba „Otče náš“.

„Otče náš“ je nejlepší modlitba, protože je v ní kratičce obsaženo všechno, zač se potřebujeme modlit. Sám Kristus Pán ji složil, a proto jí též říkáme Modlitba Páně.

OTČE NAŠ, JENŽ JSI NA NEBE- SÍCH... —

Pán Bůh se o nás o všechny stará jako náš nejlepší tatínek. Když jsme byli kdysi křtěni, v té chvíli nás Pán Bůh přijal za své děti. Je tedy náš otec.

POSVĚT SE JMÉNO TVÉ...

Tuto prosbu bychom mohli vyjádřit také slovy: „Ať všichni lidé světí Boží jméno!“ Jméno Boží světíme tehdy, když je vyslovujeme uctivě. Bůh má rád lidi, kteří o něm mluví uctivě.

PŘIJĎ KRÁLOVSTVÍ TVÉ...

Království Boží říkáme církvi svaté, a to jak její části zde na zemi (církve bojující), tak i její jiné části, totiž sva-

tým v nebi (církve vítězná). Království Boží je tedy církev svatá. Když se modlíme „Přijď království Tvé“, prosíme Pána Boha, aby se církev svatá rozšířila mezi všechny lidi a království Boží tak přišlo do všech krajin. Zároveň se však modlíme i za to, aby nás ani po smrti neminulo království Boží (církve vítězná), nýbrž abychom přišli do nebe.

**BUĎ VŮLE TVA JAKO V NEBI
TAK I NA ZEMI.**

Vůle Boží je všechno to, co Bůh přikazuje a zařizuje. Andělé a svatí v nebi řídí se stále touto Boží vůlí. Jen lidé na zemi nechtějí někdy konat to, co jim Bůh přikazuje, a tím hřeší. Slovy „Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi“ vyslovujeme přání, aby lidé tak dobře poslouchali Boží příkazy, jako je poslouchají andělé a svatí v nebi.

**CHLĚB NAŠ VEZDEJŠÍ DEJ NAM
DNES.**

Touto prosbou žádáme Boha, abychom netrpěli hladem, nýbrž měli vždy jídlo, jehož potřebujeme. (Slovo „vezdejší“ říkali naši předkové místo „kaž

dodenní“.) Modlíme-li se k Bohu o chléb, očekáváme zároveň, že nám udělí i ostatní věci potřebné k životu, jako příbytek, oděv, obuv atd.

ODPUŠT NAM NAŠE VINY, JAKOŽ I MY ODPOUŠTÍME NAŠIM VINNÍKŮM.

Prosíme, aby nám Bůh odpustil naše viny, to jest naše hříchy. Bůh nám je však milosrdně odpustí jenom budeme-li i my odpouštět každému, kdo nám nějak ublížil.

A NEUVOĎ NAS V POKUŠENÍ.

Žádáme Pána Boha o sílu proti všemu tomu, co nás svádí k hříchu.

ALE ZBAV NAS OD ZLÉHO.

Přejeme si, aby nás Bůh zbavil toho, co nás bolí, anebo proč jsme smutni, protože mu pak budeme moci lépe sloužit. Hlavně však prosíme, aby nás zbavil největšího zla, a tím je těžký hřích, neboť těžký hřích vede k věčnému zavržení.

Výklad modlitby „Zdravas Maria“.

Modlitbě „Zdravas Maria“ říká se též „Pozdravení andělské“, protože prv-

ní části této modlitby pozdravil archanděl Gabriel Pannu Marii, když jí oznamoval, že se stane matkou Pána Ježíše.

„Zdravas Maria, milosti plná, Pán s tebou!“ jsou slova archanděla Gabriela.

„Požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého“, řekla Panně Marii její příbuzná svatá Alžběta.

„Svatá Maria, matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší“ je prosba, kterou připojila církev svatá.

ZDRAVAS MARIA

znamená: „Buď pozdravena Maria!“

MILOSTI PLNÁ

Slovy „milosti plná“ chtěl říci archanděl Panně Marii, že je Bohu nejmilejší.

PÁN (JE) S TEBOU.

Touto větou vyslovil archanděl Gabriel, že Pán Bůh Pannu Marii vede, že ji chrání, pomáhá jí a zvolil si ji za svůj příbytek.

POŽEHNANÁ (JSI) TY MEZI ŽENAMI

To znamená, že Panna Maria je ze všech žen na světě nejslavnější a chvály nejhodnější, protože se z ní narodil Pán Ježíš, jak dále říkáme slovy:

**POŽEHNANÝ PLOD ŽIVOTA
TVÉHO JEŽÍŠ.**

Požehnaný je ten, kdo se z tebe narodil, totiž Ježíš Kristus.

**SVATÁ MARIA, MATKO BOŽÍ,
PROS ZA NÁS HRÍŠNĚ**

Říkáme Panně Marii „Matka Boží“, protože Pán Ježíš, který se z ní narodil, je opravdový Bůh.

NYNI I V HODINU SMRTI NAŠÍ.

Žádáme Pannu Marii, aby se za nás přimlouvala (prosila) u Pána Boha a to nejen teď, nýbrž také až jednou budeme umírat. Kdo umírá, potřebuje nejvíc přímluvy Panny Marie, aby mu Bůh dal zemřít v milosti Boží posvěcující a dostal se tak do nebe nebo alespoň do očištnice.

Modlitba k sv. andělu strážnému.

**ANDĚLE BOŽÍ, STRÁŽCE MŮJ,
TY VŽDYCKY BUĎ OCHRANCE
MŮJ,**

MNE VŽDYCKY VEĎ A NAPRA-
VUJ,
KE VŠEMU DOBRÉMU MNE
VZBUZUJ,
CTNOSTEM SVATÝM MNE
VYUČUJ,
AŤ JSEM TAK ŽIV JAK CHCE
BŮH MŮJ.

TĚLO SVĚTĎÁBLA PŘEMÁHÁM,

Co znamenají slova „Tělo, svět ďáb-
la (kéž) přemáhám?“ Prosíme tu o to-
též, jako když se v Otčenáši modlíme
„A neuvod' nás v pokušení.“ Od naše-
ho těla, od světa a od ďábla pochází
totiž všechna pokušení k hříchu, která
musíme přemáhati. TĚLO nás pokouší
k hříchu, když má nerozumná přání a
nechce poslouchat (je lenivé, mlsné a
pod.). SVĚT jsou špatní lidé kolem
nás, hlavně nehodní kamarádi a ne-
hodní spolužáci, kteří nás svádějí k
špatným věcem. ĎÁBEL je náš nej-
větší nepřítel. Snaží se, aby nám co
nejvíce uškodil. Hlavně nás pokouší k
hříchu, protože chce, abychom byli po
smrti na věky zavrženi.

NA TVÁ VNUKNUTÍ POZOR DÁVAM,

Vnuknutí říkáme napomenutím, která nám andělé dávají. Někdy chceme udělat něco špatného, ale zavčas si vzpomeneme, že bychom Pána Boha zarmoutili a necháme toho. Byl to náš strážný anděl, který nám vnukl, abychom zanechali špatnosti. Také když nás napadne, abychom se pomodlili, abychom mamince posloužili anebo něco jiného dobrého udělali, bývá to vnuknutí našeho anděla strážného. Na andělská vnuknutí máme dávat pozor a být jich poslušni.

A V TOM SVATÉM OBCOVÁNÍ AŽ SETRVAM DO SKONÁNÍ,

Těmito slovy žádáme Pána Boha, abychom až do smrti vytrvali v dobrém přátelství (obcování) se svým andělem strážným. nebyli ho neposlušni a nezarmucovali ho.

**PO SMRTI PAK V NEBI VĚČNĚ
CHVALÍM BOHA USTAVIČNĚ.
AMEN.**

Blažené duše v nebi stále chválí dobrého Boha. Kéž i my se jednou dostaneme mezi ně a budeme s nimi věčně Boha chválit!

Zdravas Královno.

ZDRAVAS KRALOVNO,

Těmito slovy zdravíme Pannu Marii. Panna Maria je královnou nebes i celého světa. Její Syn, Ježíš Kristus, jí udělil tuto královskou moc.

MATKO MILOSRDENSTVI!

„Matko milosrdenství“ znamená totéž co „milosrdná matko“, je to jen pěkněji, slavnostněji vyjádřeno. Panna Maria je matka všech křesťanů. Je k nám milosrdná; přimlouvá se za nás u Pána Krista, když nás něco bolí. Usmiřuje také rozhněvaného Boha, když si od něho zasluhujeme trestu za své hříchy. (Vzpomínáš si na podobenství o milosrdném Samaritánu?)

ŽIVOTE, SLADKOSTI A NADĚJE NAŠE, BUĎ ZDRAVA!

O Panně Marii říkáme, že je naším *životem*, protože zrodila Pána Ježíše, který nám dává věčný život. Snad se

zdá na první pohled divné, takto mluvit, ale každý z nás podobným způsobem zaměňuje slova i jindy. Říkáme na př., že čteme Foglara nebo že čteme Nováka a zatím čteme jen knihu, kterou napsali bratr Foglar nebo Novák. Bratr Foglar a bratr Novák jsou lidé a v těch nemůžeme obracet stránky a číst. Říkáme též Panně Marii *sladkost*, protože ji máme velice rádi. Panna Maria je naší *nadějí*: Doufáme, že na její přímluvu obdržíme od Pána Boha všechno, čeho potřebujeme, protože její prosby Bůh nejjistěji vyslyší.

K TOBĚ VOLÁME, VYHNANÍ SYNOVÉ EVY.

Pán Bůh stvořil lidi, aby žili v ráji, ale naši prarodiče zhřešili a Bůh za trest vyhnal z ráje nejen Adama a Evu, nýbrž i všechny jejich potomky, a tedy i nás.

K TOBĚ VZDYCHÁME LKAJÍCE A PLAČÍCE V TOMTO SLZAVÉM ÚDOLÍ.

Každého z nás potkává občas něco nepříjemného, něco, co bolí a proč jsme smutni. Bývá to buďto nemoc nebo něčí

nespravedlivost, anebo nám zemře někdo, koho máme rádi. Na světě se nevyhneme smutným věcem, které nás nutí k pláči. Proto se světu říká básnický „slzavé údolí“. Panna Maria je naše dobrá maminka, která nás v těchto smutných chvílích těší a pomáhá nám přimlouvou u Boha.

**I PROTOŽ, ORODOVNICE NAŠE,
OBRÁT K NÁM SVÉ MILOSRDNÉ
OČI.**

„Orodovnice“ říkáme Panně Marii proto, že se za nás přimlouvá, čili oroduje. Když si od někoho něco přejeme a přednášíme mu svou prosbu, je třeba, aby se k nám obrátil tváří, podíval se na nás a vyslechl naše přání. Proto také říkáme obrazně Panně Marii, aby se na nás podívala a milosrdně nás vyslechla.

**A JEŽÍŠE, POŽEHNANÝ PLOD
ŽIVOTA SVÉHO NÁM PO TOMTO
PUTOVÁNÍ UKAŽ.**

Až skončíme svůj pozemský život, nebo jak se též říká. své putování a naše duše opustí mrtvé tělo, budeme souzeni. Buďto se naše duše dostane

do nebe a tam nám Panna Maria ukáže svého Syna (nebo jak říkají slova modlitby „svůj plod“) Ježíše Krista, s nímž pak budeme blaženě žít na věky, anebo budeme odsouzeni do pekla, kde se budeme věčně trápit a Pána Ježíše již nikdy neuvidíme. Modlíme se se proto k Panně Marii, aby náš soud dopadl dobře a abychom se setkali s Pánem Ježíšem v nebi.

**O MILOSTIVA, O PŘIVĚTIVA,
O PŘESLADKA PANNNO MARIA!**

Modlitba „Pod ochranu tvou“.*)

**POD OCHRANU TVOU SE UTÍ-
KAME,**

To jest „K tobě přicházíme a prosíme tě, abys nás ochraňovala.“

SVATA BOŽÍ RODIČKO.

Rodička jest totéž jako maminka. Tvoje maminka je tvoje rodička, protože ses z ní narodil. Pán Ježíš, který je Bohem, narodil se z Panny Marie, a proto je Panna Maria rodička Boží.

**NEZAMÍTEJ V POTŘEBACH PRO-
SEB NAŠICH.**

*) Na Moravě se modlí trochu jinak.

Prosíme Pannu Marii, aby nás neodmítla, když od ní žádáme pomoc v nějakých svých potřebách.

**ALE ODE VŠEHO NEBEZPEČÍ
VYSVOBOĎ NÁS VŽDYCKY.**

**SLAVNÁ A POŽEHNANÁ
PANNO,**

Panna Maria je slavná a požehnaná, protože je největší mezi všemi svatými a Bůh ji má ze všech svatých nejraději.

**PANÍ NAŠE, PROSTŘEDNICE
NAŠE,**

Prostředník říkáme tomu, kdo nám u někoho něco zařizuje nebo vyřizuje. Když tvůj bratříček provede nějakou neplechu a bojí se to mamince říci, posílá k ní babičku jako prostřednici. Tak také Panna Maria je naší prostřednicí u Boha.

ORODOVNICE NAŠE,

Orodovati znamená přimlouvati se za někoho.

SE SYNEM SVÝM NÁS SMÍŘ,

Prosíme Pannu Marii, aby nás usmířila s Kristem Pánem, kterého jsme rozhněvali.

SYNU SVÉMU NÁS POROUČEJ.
Poroučeť znamená totéž co „doporučuj“.

K SYNU SVÉMU NÁS PŘIVEĎ.

Apoštolské vyznání víry.

Apoštolské vyznání víry čili „Věřím v Boha“ obsahuje dvanáct pravd Bohem zjevených, kterým se říká „články víry“. Těchto dvanáct článků pochází z doby apoštolů, a proto se jim říká apoštolské vyznání víry.

1. VĚŘIM V BOHA, OTCE VŠEMOHOUCÍHO, STVOŘITELE NEBE I ZEMĚ
2. I V JEŽÍŠE KRISTA, SYNA JEHO JEDINÉHO, PÁNA NAŠEHO,
3. JENŽ SE POČAL Z DUCHA SVATÉHO, NARODIL SE Z MARIE PANNY.
4. TRPĚL POD PONTSKÝM PILÁTEM. UKŘIŽOVÁN, UMŘEL I POHRBEN JEST.
5. SESTOUPIL DO PEKEL, TŘETÍHO DNE VSTAL Z MRTVÝCH.

6. VSTOUPIL NA NEBESA, SEDI NA PRAVICI BOHA, OTCE VŠEMOHOUCÍHO.
7. ODTUD PŘIJDE SOUDIT ŽIVÉ I MRTVÉ.
8. VĚŘIM V DUCHA SVATÉHO,
9. V SVATOU CÍRKEV OBECNOU, SVATÝCH OBCOVANÍ,
10. HŘÍCHŮ ODPUŠTĚNÍ,
11. TĚLA VZKŘÍŠENÍ
12. A ŽIVOT VĚČNÝ. — AMEN.

Slovo „Amen“ tu znamená „Věřím pevně všechno, co je ve 12 člancích víry obsaženo.“

Modlitba k Nejsvětější Trojici.

Tato modlitba je sice nejkratší, ale je z nejkrásnějších modliteb a Bohu se velice líbí. Je to t. zv. modlitba oslavná. O nic při ní Boha neprosíme, ani za nic neděkujeme, jenom jej chválíme. Oslavné modlitby jsou Bohu nejmilejší proto, že při nich více myslíme na něho než na své vlastní potřeby. Modleme se tuto krátkou modlitbu často.

SLÁVA OTCI I SYNU I DUCHU SVATĚMU, JAKOŽ BYLO NA POČÁTKU, I NYNÍ, I VŽDYCKY I NA VĚKY VĚKŮV. AMEN.

Sláva Nejsvětější Trojice trvá od věčnosti. Také my vyjadřujeme tuto slávu a to pro tuto chvíli i pro budoucno.

Modlitba za duše zemřelých.

POKOJ VĚČNÝ DEJ VŠEM VĚRNÝM ZEMŘELÝM, Ó PANE. A SVĚTLO VĚČNÉ AŤ JIM SVÍTÍ.

AŤ ODPOČÍVAJÍ V POKOJI.

AMEN.

Když na tebe některý kamarád doráží nebo tě trápí, říkáš mu. aby tě nechal na pokoji nebo aby ti dal pokoj. *Věčný pokoj* má ten, koho už nic netrápí, kdo je nerušeně šťasten. Takový pokoj, totiž věčnou blaženost, vyprošujeme duším zemřelých.

Rozsvítí-li maminka, vypadá to v místnosti hned veseleji. Světlo znamená radostnou náladu. Duším zemřelých přejeme radost, aby totiž byly šťastné z

toho, že žijí s Pánem Bohem a mají ho rády. Pán Bůh je jejich světlo. A protože mají být u něho šťastné navždy, modlíme se, aby jim svítilo světlo *věčné*.

Modli se často za duše zemřelých. Je to vlčácký dobrý skutek! Duše v očistci velice potřebují naší přímlyvy!

Anděl Páně.

Anděl Páně je starobylá modlitba. Naši předkové na ni nikdy nezapomínali. Modlíme se jí ráno, v poledne a večer, když na věži zvoní zvonem.

ANDEĽ PÁNĚ ZVĚSTOVAL PAN-
NĚ MARIÍ POSELSTVÍ*) A ONA
POČALA Z DUCHA SVATĚHO.
ZDRAVAS MARIA atd.

Víš, jaké to bylo poselství (zpráva), kterou anděl Gabriel přinesl Panně Marii?

Oznámil jí, že se má stát matkou Syna Božího, Ježíše Krista. Panna Maria svolila státi se matkou Boží. K tomu, aby dala život Ježíši Kristu.

*) V olomoucké diecési se modlí trochu jinými slovy.

bylo však třeba zázraku a ten způsobil Duch svatý.

I ŘEKLA MARIA: AJ, JÁ DÍVKA PÁNĚ, STANIŽ SE MI PODLE SLOVA TVÉHO.

ZDRÁVAS MARIA atd.

V této druhé části modlitby „Anděl Páně“ jsou slova, kterými Panna Maria andělovi odpověděla na jeho poselství.

A SLOVOTĚLEM UČINĚNO JEST A PŘEBÝVALO MEZI NÁMI.

ZDRÁVAS MARIA atd.

„Slovo“ je totéž, co Bůh Syn. Je to jen jiné pojmenování druhé božské osoby.

Tato třetí část modlitby tedy znamená: Bůh Syn vzal na sebe lidské tělo, stal se člověkem a žil na zemi mezi námi, lidmi.

ORODUJ ZA NÁS SVATÁ BOŽÍ RODIČKO, ABYCHOM HODNI UČINĚNÍ BYLI ZASLÍBENÍ KRISTOVÝCH.

To znamená: Přimlouvej se za nás, Matko Boží, abychom byli hodni dostat to, co nám Kristus slíbil, totiž nebe.

**MODLEME SE:
MILOST SVOU, PROSIME, PANE,
RAČ V MYSLI NAŠE VLÍTI,**

Prosíme Pána Boha, aby nám dal svou milost Boží.

**ABYCHOM, KTERÍ JSME ANDĚL-
SKÝM ZVĚSTOVÁNÍM VTĚLENÍ
KRISTA, SYNA TVÉHO POZNALI,**

abychom my, lidé, kteří jsme se do-
věděli prvně od anděla Gabriela o vtě-
lení tvého Syna,

**SKRZE UMUČENÍ JEHO A KŘÍŽ
K SLAVĚ VZKŘÍŠENÍ PŘIVEDENI
BYLI. SKRZE KRISTA PANA NA-
ŠEHO.**

byli jednou vzkříšeni z mrtvých tak
jako vstal z mrtvých Pán Ježíš. Vzkří-
šení budeme pro zásluhy Ježíše Krista,
který byl na kříži za nás umučen.

Modlitbu končíme slovy: „Skrze Kri-
sta Pána našeho...“, protože Ježíš
Kristus je naším prostředníkem. On
přednáší naše prosby svému Otci.

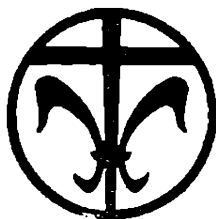
TŘIKRÁT: SLAVA OTCI...

Boží přikázání:

1. V jednoho Boha věřiti budeš.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
9. Nepožádáš manželky bližního svého.
10. Aniž požádáš statku jeho.

Přikázání církevní:

1. Zasvěcené svátky světiti.
2. V neděli a zasvěcené svátky celou mši svatou pobožně slyšeti.
3. Ustanovené posty zachovávat.
4. Aspoň jednou za rok se zpovídati a v čas velikonoční Svátost oltářní přijmouti.
5. V zapověděný čas tanečních zábav se zdržeti.

**6. Dodatek pro vlčata
a vedoucí vlčat
ze smíšených oddílů**

Upozornění vlčatům a vedoucím z nábožensky smíšených oddílů.

Každé vlče, které je katolíkem, může skládat stupně t. zv. *liliového kříže*. Nevadí, že je ze smečky (oddílu), kde se náboženská výchova neprovádí.

Tyto zkoušky nejsou těžké. Skoro vše, čeho je k nim třeba znát, najdete v této knížce. Zkouší je nejbližší duchovní vedoucí Junáka, anebo není-li na blízku, tedy i každý katolický kněz. Stačí, ukážete-li mu tuto stránku, aby věděl, z čeho má zkoušet.

Odznak liliového kříže se nosí na kapsičce. Je kovový a podobá se odznaku činovníckých zkoušek. Odznak je pro všechny stupně týž, ale má pro každý stupeň jiné barevné podložení.

I. stupeň.

Jeho odznak může nosit vlče, které má ukončenou první hvězdu a má tyto znalosti:

1. Dělá dobře znamení kříže a pokleknutí, viz v této knížce, str.

2. Modlí se dobře Otče náš a Zdrávas; viz v této knížce, str.
3. Zná den a místo svého křtu a ví, co se stalo v jeho duši v den křtu.
4. Chodí pravidelně v neděli a ve svátek na mši sv. a dbá, aby se při ní pěkně chovalo.
5. Umí jednu píseň k Panně Marii. Najdeš ji v kancionálu anebo v této knížce, str.

II. stupeň:

Jeho odznak může nosit vlče, které má ukončenou druhou hvězdu a má tyto znalosti:

1. Zná Boží a církevní přikázání a Apoštolské vyznání víry; viz v této knížce, str.
2. Umí se dobře zpovídat, vzbudit lítost a dobře přijímat Nejsv. svátost; viz v této knížce, str.
3. Umí vyprávět příběh z dětství Pána Ježíše. Najdeš ho v bibl. dějinách.
4. Umí vyprávět ze života sv. Františka příběh o bratru vlkovi: viz v této knížce str. 213.
5. Ví, kde je jeho nejbližší fara.

III. stupeň:

Jeho odznak může nosit vlče, které má ukončenu třetí hvězdu a má tyto znalosti:

1. Dovede vyprávět příběh ze života Pána Ježíše (nebo ze života Panny Marie, o sv. Josefu, o třech králich a pod.), jak si vybere. Tyto příběhy najdeš v bibl. dějinách.
2. Ví, proč je na světě a zná šest hlavních pravd víry; viz v této knížce, str.
3. Umí běžné modlitby křesťana (Zdravas Královno, Anděl Páně, Pod ochranu) a dobře se je modlí. Modlí se pravidelně. Viz v této knížce, str.
5. Umí zpívat chorál „Svatý Václave“ (aspoň 3 sloky) a ví, kdo je sv. Václav. Tento chorál najdeš v kancionálu.

SVATÝ FRANTIŠEK A BRATR VLK.

(Na 2. stupeň lil. kříže.)

Svatý František tak velice měl rád Pána Boha a tak si vážil všeho, co náš dobrý Bůh stvořil, že nejen lidi,

nýbrž i všecka zvířata a květiny, vodu, slunce i hvězdy, považoval za své bratry a sestry. Všecky chránil a všem pomáhal.

Vypráví se příběh z jeho života, že když byl jednou v italském městě Agobbiu, toulal se tehdy po kraji osamělý, zlý vlk. Požíral zvířata, ale také lidi. Nebyl jako vlci, o nichž jsi četl na začátku této knížky. Obyvatelé města se už báli vycházet do lesů a do polí, aby je vlk neroztrhal. Svatý František se však vlka nebál. Usmyslil si, že vlku domluví, aby se polepšil.

Poznamenal se svatým křížem a šel se svými řeholními bratry k místu, kde měl vlk doupě. Nemusil však dlouho hledat. Vlk jej ucítil a rozběhl se proti svatému Františku s otevřenou tlamou a vyceněnými zuby. Svatý František se nezalekl, nýbrž požehnal vlka svatým křížem a řekl mu: „Pojď sem, bratře vlku; poroučím ti jménem Kristovým, abys nečinil zlého ani mně, ani nikomu jinému.“

Ti, kdo byli nablízku, užasli. Jakmile svatý František učinil znamení kří-

že, vlk se utišil a byl krotký jako psík. Ulehl k nohám svatému Františku a ten mu domlouval: „Bratře vlku, děláš mnoho škod v tomto kraji a dopustil ses velkých zločinů, protože jsi hubil a zabíjel Boží tvory. Opopážíš ses zabíjet i lidi, určené k obrazu Božímu. Proto jsi hoden šibenice jako nejhorší zloděj a vrah. Pohled, všichni lidé proti tobě reptají, celé město je ti nepřátelské. Chci však učinit pokoj mezi tebou a lidmi. Ty jim už nebudeš působit škodu a oni ti zase odpustí tvé zločiny.“

Vlk dal ocasem i hlavou znamení, že dobře rozumí a že souhlasí.

„Já se pak postarám“, pravil dále svatý František, „aby ti obyvatelé městečka dávali obživu a nemusel sis hledat kořisti sám. Víím, žes jen z hladu učinil všecko to zlé.“

Vlk zdvihl přední tlapku a podal ji světci na potvrzení úmluvy.

Od té doby chodíval vlk po městě od dveří ke dveřím a žebrol o zbytky jídla. Všichni ho rádi nasýtíli. Rodiče ukazovali zkroceného vlka dětem a chvá-

lili Boha, že koná tak zvláštní a neuvěřitelné skutky skrze svého svatého služebníka Františka.

Dvě léta žil ještě vlk v městě, až stářím zahynul. Když pošel, bylo mnoho lítosti, neboť lidé si vlka vážili, protože byl přítelem dobrého otce Františka.

7. OBSAH

1. NAŠI SNAHOU NEJLEPŠÍ BUD ČIN.

Čemu nás vlčci učí . . .	5
Rozumím znamením, která dělám:	
Vím, proč děláme znamení sv. kříže	25
Vím, proč se žehnáme svěcenou vodou	25
Vím, proč klekáme při modlitbách	26
Vím, kdy se v kostele máme bítí v prsa	26
Vím, proč smekám před kostelem	27
Proč nezapomínám nikdy pozdravit kněze	27
Vím, co znamená slovo „Amen“	27
Vím, proč jsem na světě	28

2. RAD SE MODLIM.

Ranní modlitby	33
Večerní modlitby	35
Před jídlem	38
Po jídle	39

Různé krátké modlitby:	
Obětování se Pánu Bohu	40
Obětování se skrze Pannu Marii	40
K Panně Marii	41
Uctívej svého ochránce (patrona)	41
Úcta k strážnému andělu	43
Za rodiče a sourozence	45
Za kamaráda	45
Za naši smečku a za skauty celého světa	46
Za vlast	47
Za Církev svatou a za kněze	48
Když máš radost	48
Když se ti přihodí něco nepříjemného	49
V pokušení	50
Za čistotu	51
Kterými slovy Bohu řekneš, že v něho věříš	51
Kterými slovy Bohu řekneš, že v něho doufáš	52
Kterými slovy Bohu řekneš, že ho miluješ	52
Jsem rád na světě, ale smrt není zlá	53

Poslední věci člověka	54
Když jdeš kolem kostela .	56
Zastavíš-li se na chvílku v kostele	57
Po cestě	57
Na hřišti, na výletě, na schůzce, v kině, ve škole o přestávce .	59
Dva dobré skutky, které mů- žeme vykonat každý den	60

KOSTEL — MŮJ DOMOV

O mši svaté	63
Modlitby ke mši svaté	66
Před mší	66
Poučná část mše svaté	66
Hlavní část mše svaté	73
Závěr mše svaté	85
Poděkování	87
Odpustková modlitba .	92
Ministrování při mši svaté .	95
Ministrování při sv. požehnání	109
Mše svatá v neděli i ve všední den	109
Svátost oltářní	114
Na návštěvě u Ježíše	116

U matky	121
O svátosti pokání:	
Příprava na sv. zpověď	130
V kostele u zpovědnice	134
Než jdeš z kostela domů	136
Na stráži	138
 4. S NAŠÍ SMEČKOU VLČAT:	
Zahajování schůzek:	
Modlitbou	145
Pokřikem .	147
Společné modlitby v táboře	152
Ráno (modlitby a píseň) .	152
Polední modlitby a píseň	
k jídlu	157
Večerní modlitba . . .	160
Jaký byl můj dnešní den .	161
Jiné ranní, polední a večerní	
modlitby .	164
Večerní píseň	165
Písně pro výlety a tábor:	
U kříže v poli	166
Důvěra v Boha	167
K Panně Marii	168
Ježíš a duše	169
Umučení Pána Krista	172
Uspávání Ježíška	173
	 221

Zahrada Boží	175
Aby nás Pán Bůh miloval	176
Obřad při skládání slibu v táboře	177
Obřad při skládání slibu u kapličky, u Božích muk a podobně	179
Obřad při skládání slibu v kostele	180
Na hlídce	181
Za dne sám	183
Píseň „V přírodě“	183
Loučení s táborem	185

6. MODLÍME SE S DOSPĚLÝMI

Vysvětlení nejdůležitějších modliteb:

Nejlepší modlitba — Otčenáš	189
Výklad modlitby Zdrávas Maria	191
Modlitba k sv. andělu strážnému	193
Zdrávas Královno	196
Modlitba Pod ochranu tvou	199
Apoštolské vyznání víry	201
Modlitba k Nejsvětější Trojici	202

Modlitba za duše zemřelých	203
Anděl Páně	204
Boží přikázání	207
Přikázání církevní	207

**DODATEK PRO VLČATA A VE-
DOUCÍ VLČAT ZE SMÍŠENÝCH
ODDÍLŮ:**

Upozornění vlčatům a vedoucím z nábožensky smíšených oddílů	211
O zkouškách liliového kříže	211
Svatý František a bratr vlk	213

Tuto modlitební knížku sestavila katolická sekce Ústřední duchovní rady Junáka za vedení univ. profesora Dra Františka Tomáška. Po jazykové stránce přehlédl František Křelina, s vlčáckého hlediska Libuše Langová, skupinářka pro vlčata ve výchovném odboru Junáka.

Ilustrace od Jana Floriana a Jiřího Marka. Fotografie jsou dílem Slávka Smékala.

Vlčácké pokřiky sestavili Dr Karel Kostrůň a Jaroslav Michajlov.

Při sestavování textu bylo použito modlitební knížky „L'ami des petits“ od E. Poppeho, Averbode 1934 (Belgie).

V přípravě na sv. zpověď přihlédnuto ke knize P. Jaroslava Šafáře „Pán nás volá“. Knížku vydala dominikánská edice Krystal v Olomouci jako svůj 85. svazek pro Ústř. duchovní radu Junáka.